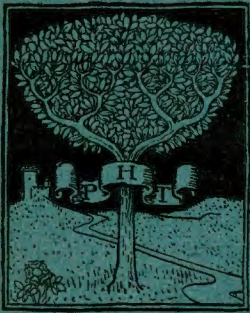

PERSONHISTORISK TIDSKRIFT

1902

UTGIFVEN

AF

SVENSKA AUTOGRAF SÄLLSKAPET

GENOM

F. U. WRANGEL

SÄLLSKAPETS SEKRETERARE

ÅRG. IV

HÄFT. 2

INNEHÅLL.

Stockholms öfverståhållare (forts.). Af N. v. D. (Med ett porträtt)	sid. 81.
Fänrik B. J. von Breitholtz dagbok under fångenskap i Ryssland 1808 och 1809 (forts. och slut). Meddel. af T. J. P.	» 95.
En akademisk dom. Af CARL SJÖSTRÖM	» 111.
Ur den grefliga Bondeska porträttsamlingen på Vibyholm m. fl. den Bondeska ätten tillhöriga egendomar (forts.)	» 115.
Margaretha von Ascheberg. Af A. v. R. (Med porträtt.)	» 116.
Studier och anteckningar. Af HUGO SAMZELIUS (forts.)	» 120.
Biografiska data om Generalmajoren Johan Leonard Belfrage, med två porträtt och två vyer i texten .	» 135.
Norrhults-släkten. Af L. G. F. NORLANDER	» 140.
Anteckningar om porslinsmålare och porslinsarbetare. Af F. U. W.	» 141.
Personhistorisk litteratur	» 145.
Smärre personhistoriska meddelanden	» 146.
Svenska Autografsällskapet	» 149.

BILAGA.

Svenska porträtt i samlingar vid Upsala universitet. Ark 5.

PORTRÄTT.

CLAS RÅLAMB. Ur den grefliga Bondeska porträttsamlingen n:r 19 o. 20, MARGARETHA VON ASCHEBERG, JOHAN STIERNHÖÖK, JOHAN SKYTTE, SOFIA MAGDALENA, JOHAN SWEDE, WILHELM ERIK SVEDELIUS, CARL PETTER THUNBERG, GÖRAN WAHLENBERG.

Stockholms öfverståthållare.

Af N. v. D.

Friherre Clas Rålamb.

Den Rålambska ättens förste med visshet kände stamfader är öfverstetygmästaren och ståthållaren i Stockholm Anders Sigfridsson, hvilken af konung Gustaf I 1541 hugnades med adlig värdighet. Hans son Bror steg till president i Åbo hofrätt, men blef till följd af sin son Eriks mot konung Gustaf II Adolf visade ohörsamhet från denna befattning skild, redan innan han hunnit att densamma tillträda. Först efter konungens död togs han åter till nåder och utnämndes till landshöfding i Åbo. Utom förenämnde Erik hade han ytterligare sju söner, af hvilka den näst yngste Clas, född i faderns andra äktenskap med Anna Tott, blef den märkligaste och tillika sin ätts tvifvelsutän mest framstående representant.

Född i Stockholm år 1622 erhöll han en omsorgsfull uppfostran först i hemmet och derefter vid Upsala universitet. Tjuguarig anträdde han så den för en dåtida ung adelsmans utbildning snart sagdt oundgängliga utrikes resan. Samma år, 1642, finna vi honom äfven inskrifven som student vid det ryktbara, af 1600-talets svenskar synnerligen flitigt besökta universitetet i Leyden, der han antagligen lagt grunden till de djupa insigter på rätts- och statsvetenskapernas område, som sedan skulle i så hög grad bidra till hans berömmelse. Från Holland synes han hafva begifvit sig till Frankrike samt der fortsatt sina studier vid högskolorna i Saumur och Paris. Hemvägen tog han sedan öfver Tyskland, dröjande någon tid i Osnabrück, då han jemväl erhöll tillfälle att göra tjänst i dervarande svenska beskicknings kansli.

1644 återkommen till fäderneslandet fick han i den unga drottningens närvaro inför sjelfva rikskanslern Axel Oxenstierna

afägga redogörelse för sina iakttagelser under resan, särskildt hvad gälde de kämpande härarnes ställning och fredsverkets bedrifvande. Denna examen utföll till vederbörandes belåtenhet, och Rålamb anställdes till följd häraf som kavaljer vid den kort derefter öppnade fredsunderhandlingen i Brömsebro.

Detta var emellertid den enda befattning, han under Kristinas regering mottog. Han tillbragte de tio följande åren till största delen på sina gods, träget sysslade med landtmannabestyr och eignande den tid dessa lemnade honom öfrig åt studier företrädesvis inom lagfarenhetens område. Frukterna af sina rättsvetenskapliga forskningar och iakttagelser nedlade han äfven nu i sina berömda »*Observationes Juris practicae*», ett verk, som ställer sin upphofsman i främsta ledet bland Sveriges äldre juridiska författare och som otvifvelaktigt varit af stor betydelse särskildt vid utarbetandet af 1734 års lag samt »länge tjenat våra jurister till ledning». Han synes uteslutande af intresse för ämnet hafva ledts till detta skriftställarskap och ej haft några tankar på att offentliggöra sin bok. Först 22 år efter dess fullbordande blef densamma år 1674 genom Antiquitetskollegiets försorg tryckt och rönt dervid sådan framgång, att en ny upplaga 5 år senare måste utgifvas.

Från och med år 1647 hade Rålamb jemväl begynt taga del i riksdagsförhandlingarne. Utpräglad aristokrat men tillika bestämd motståndare till högadelns stolta anspråk skapade han sig snart genom sin talaregåfva, sin höga bildning och sin duglighet en bemärkt ställning på riddarhuset och blef efter hand en nästan ständig ledamot af de talrika utskott ridderskapet och adeln allt emellanåt för beredande af något visst ärende eller af andra orsaker plägade tillsätta. Sålunda växte bland ståndsbroderna alltjemt hans betydighet, till dess han vid 1655 års riksdag rent af kan betraktas som den lägre adelns främste anförare och taleman, i hvilken egenskap vi äfven finna honom med styrka och skicklighet förfäktat dess intressen gentemot riddarhusets tvenne högre klasser särskildt i den för hela adeln så betydelsefulla reduktionsfrågan.

Konung Carl X sökte nu och lyckades vid rikets tjenst fästa den talangfulle och kunskapsrike mannen. Utnämnd till hof- och krigsråd fick Rålamb åtfölja konungen på hans polska härtåg, hvarunder hans tjänster hufvudsakligen togos i anspråk för förrättningar af diplomatisk eller administrativ art. Så fick han biträda riksrådet Bengt Oxenstierna vid dennes underhandlingar i

Warschau med de polska ständerna rörande hyllandet af den svenske konungen. Ej långt derefter uppdrog Carl X åt Rålamb att i hans namn begifva sig till Posen för att undånödja de anledningnar till missnöje med det svenska herraväldet, som derstädes uppstått. Genom sitt på en gång fasta och humana uppträdande och genom den stränga ordning han upprätthöll lyckades han äfven vinna befolkningens tillgifvenhet och förtroende samt förmå många af dem, hvilka af fruktan för svenskarne flytt ur landet, att dit återvända. Här fick han äfven nu visa prof på både mod och militärisk duglighet gentemot såväl af det katolska presterskapet i staden Posen anstiftade oroligheter som äfven den polske härföraren Czarneckis försök att med våld bemäktiga sig samma stad.

Ett än mer hedrande uppdrag lemnades sedan Rålamb, då han skickades som sändebud till sultanen för att försöka förmå denne att ingå förbund med Sverige. Den färd, han nu anträdde, var full af faror och svårigheter. Den måste nämligen till stor del ega rum genom den mot Sverige fientligt sinnade kejsarens länder, der man också vidtagit åtgärder för att hejda och gripa den svenske underhandlaren. Under de mest skiftande förklädnader, under svåra mödor och halsbrytande äfventyr lyckades emellertid Rålamb komma fram till Constantinopel, der han blef väl mottagen och der till en början hans bemödanden att för Sverige vinna Turkiets bistånd tycktes krönas med framgång. Yttre ogynsamma omständigheter tillkommo likväl, hvilka gjorde det redan i hufvudsak godkända fördragets formliga avslutande om intet, och Rålamb nödgades återvända med oförrättadt ärende, utan att dock genom denna diplomatiska motgång i någon mån hafva förverkat det förtroende, han hos Carl X ända till denne konungs frånfälle fortfor att åtnjuta. Öfver sin resa med alla dess händelser och vedervärdigheter sammanskref han kort derefter en trogen och målande skildring, som sedermera trycktes och äfven blef till engelska språket öfversatt.

Återkommen till Sverige fann han sin konung i Göteborg sysselsatt med förberedelser till det andra fälttåget mot Danmark. Ett par veckors ledighet förunnades honom nu att efter tvenne års skilsmessa sammanträffa med hustru och barn, men derpå måste han åter vara konungen följaktig på dennes nya härfärd. Äfven under densamma blefvo åtskilliga grannlaga uppdrag honom anförtrödda.

Då döden plötsligt bortryckt Carl X från alla hans stolta planer, och ständerna till behandling skulle företaga det testa-

mente, hvarigenom konungen lemnat föreskrifter om regeringens förande under hans späde sons minderårighet, se vi Rålamb framträda denna gång ej blott som den lägre adelns men som hela riddarhusets taleman samt med stor juridisk skärpa och segrande vältalighet angripa sagda testamentes giltighet. Ett testamente, äfven af en konung, förklarade han, hörde till den enskilda rätten ej till den offentliga, ända till dess detsamma blifvit af rådet och ständerna godkändt. Då emellertid ifrågasvarande testamente innehölle stadganden stridande mot Sveriges lag, af hvilka särskildt framhölls, att pfalzgreffen Adolf Johan, ehuru både främling och furste, genom detsamma tilldelats plats i rådet och förmyndareregeringen, borde det åtminstone härutinnan ogillas. Adeln var af samma mening, men då inom de ofrälse stånden en motsatt uppfattning gjorde sig gällande, blef frågan tills vidare uppskjuten. Först då ständerna i slutet af samma år, 1660, ånyo sammanträdde, fattades definitivt beslut, dervid adelns åsigt i hufvudsak segrade, och pfalzgreffen blef ur regeringen utesluten, liksom äfven den af detta stånd fruktade stränge reduktionsmannen Herman Fleming, af den döende Carl X utsedd till riksskattmästare. Äfven här var det Rålamb, som lyste som riddarhusets främste kämpe.

Under tiden emellan dessa båda riksdagar hade Rålamb blifvit utnämnd till landshöfding öfver Upland. I förvaltningen af detta embete fick han nu tillfälle ådagalägga, hurusom hos honom den aristokratiska ståndsandans icke öfvade något som helst inflytande på rättvisans stränga handhavande. Sålunda afgjorde han en vid denna tid ryktbar tvist emellan grefve Thure Oxenstierna och hans förtryckta bönder till de senares förmån, och under de 4 år han var landshöfding skall han hafva afskaffat omkring 50 i Upland olagligt inrättade säterier. Vid sin afgang från embetet mottog han äfven af Svea Hofrätt de högsta loford öfver sin förvaltning.

Äfven vid 1664 års riksdag finna vi Rålamb som lågadelns och alltemellanåt hela riddarhusets ledare, kraftigt häfdande adelns företrädesrättigheter gent emot de ofrälse stånden samt ej sällan i skarp opposition mot regeringen. Trots denna hållning eller kanske just för att på detta sätt blifva af med en besvärlig motståndare kallades emellertid Rålamb efter riksdagens slut till ledamot af rådet. Helt visst var han också genom sina ovanliga juridiska insigter, sin intelligens och sin i ansvarsfulla värf pröfvade skicklighet mer än de fleste sina medbröder

värdig att beklåda denna höga post. Med hänsyn till förstnämnda omständighet utsågs han till en början att jemväl vara hofrättsråd i Åbo hofrätt. Men kort derefter förflyttades han till Kammarkollegium, som det berättas, på tillskyndan af rikskanslern Magnus Gabriel De la Gardie. Denne, som sedan flera år tillbaka befann sig i en nästan oafbruten strid om det ledande inflytandet i regeringen med riksskattmästaren Gustaf Bonde, önskade nämligen, sägs det, i detta kollegium insätta en person, som vore hans lydiga redskap och som genom sina framstående egenskaper derstädes kunde bilda en motvigt mot dess myndige chef riksskattmästaren. Dertill skall han nu hafva utsett Rålamb. Det var väl ej det enda politiska misstag, denne lysande men ytlige och föga betänksamme statsman begick under sin långa bana, men utan tvifvel ett af dem, som han mest fick anledning att ångra. Den ovanligt sjelfständige Rålamb var ej den man, som lät sig bruka såsom ett verktyg för en annans planer. Han gick städse sin egen väg, men just genom sitt trägna arbete i detta verk, genom den grundliga kännedom han härigenom förvärfvade om rikets ekonomiska tillstånd utbildade han sig nu i stället till en allt mer och mer afgjord motståndare till den slösaktiga, lättsinniga politik, för hvilken De la Gardie så ofta var en förespråkare, och till en lika afgjord anhängare af den kloke, framsynte, varmt fosterländske Bondes statskonst, hvars hufvudsyfte var att genom fredens bevarande, den beslutade reduktionens fullföljande samt den strängaste ordning och sparsamhet göra Sverige finansiellt starkt och oberoende af främmande makter samt härigenom äfven mot framtida stormar betrygga dess nuvarande konstitutionella statsskick. Ja, Rålamb blef efter Bondes några år senare timade död jemte Sten Bielke kanske den, som ihärdigast och trognast i rådet skulle kämpa för dessa grundsatser, der desamma likvisst gentemot de storpolitiska tendenserna hos en del rådsherrar, egennyttan hos andra samt liknöjdheten och sorglösheten hos de flesta i allmänhet föga skulle förmå att göra sig gällande.

Jemväl i frågor rörande utrikes politiken kom snart Rålamb att stå i opposition mot rikskanslern, då det freds- och sparsamhetsvännernas parti inom rådet, till hvilket han slutit sig, i motsats till den franskvänlige De la Gardie och för att undvika alla krigiska äfventyr, önskade ett närmande från Sveriges sida till England och Österrike. Häftigt drabbade dessa stridiga meningar samman i slutet af år 1667, då rikskanslern till antagande

i rådet framlade ett förslag till förbund med Frankrike. I sin förtrytelse öfver den kraftiga opposition detsamma väckte utfor nu den högmådige och häftige De la Gardie mot sina motståndare i de mest kränkande beskyllningar, hvilka dessa ej voro sena att vända mot honom tillbaka. Förbittringen steg till sin höjd å ömse sidor, och den politiska fiendskapen öfvergick nu allt mer i personligt hat. Så mycket fastare slöto sig De la Gardies motståndare samman och genomdrefvo på våren 1668, att Sverige med England och Holland ingick den s. k. trippelliansen i syfte att stäcka Ludvig XIV:s våldsamma eröfringspolitik.

Det fans dock frågor, i hvilka De la Gardie och Rålamb troget stodo vid hvarandras sida och varmt samverkade. Det var sådana, som gälde vetenskapens och litteraturens gynnande samt fornminnenas bevarande, för hvilka angelägenheter båda dessa bildningsälskande herrar hyste ett lika lifligt intresse.

Under förmyndareregeringen blef Rålamb's stora förmåga äfven tagen i anspråk för åtskilliga kommissioner. Så var han 1669—70 medlem af en dylik med uppgift att verka för Skånes och de andra från Danmark eröfrade provinsernas närmare införlifvande med det öfriga Sverige. Likaså insattes han i den kommission, som 1668 erhöi i uppdrag att anställa en grundlig undersökning af det allt mer bekymmersamma finansiella tillståndet, och hvars betänkande den s. k. blå boken jemte en skoningslös skildring af statsverkets brister och dess orsaker såsom enda botemedel härför angaf ett hufvudsakligt fullföljande af de Bondeska styrelseprinciperna, framkallande härmed stor förbittring hos rikskanslern och hans vänner, som äfven med uppjudande af alla sina krafter lyckades göra om intet dessa reformplaner, genom hvilkas energiska fullföljande måhända ännu den snart annalkande fruktansvärda stormen kunnat besvärjas.

Den unge konungens öfvertagande af regeringen 1672 tycktes till en början för Rålamb skola medföra endast förmåner och utmärkelser. Genom sin äldsta dotters giftermål med Carl XI:s forne lärare och förtrogne vän Edmund Gripenhielm hade han också i monarkens omedelbara närhet erhållit en mäktig förespråkare, och följderna häraf började snart visa sig. Så blef han 1673 med undanträngande af sin företrädare i embetet Axel Sparre utnämnd till öfverståthållare i Stockholm. Följande år erhöi han friherrlig värdighet, hvarjemte han äfven i andra afseenden fick röna prof på konungens aktning och bevägenhet. Men tillfredsställelsen häröfver förbittrades för honom otvifvel-

aktigt, då han nödgades bevittna, hur hans gamle motståndare De la Gardie alltjemt stod högt i makt och inflytande, ja steg högre än någonsin förr och snart kunde betraktas som konungens främste rådgifvare och styrande minister. Hans förbittring ökades helt visst än mer, då rikskanslern i tydlig afsigt att befria sig från den besvärliga oppositionen i rådkammaren inom kort sågs införa det författningsstridiga bruket att med rådets förbigående afgöra de viktigaste regeringsärendena i en kabinettskonselj, dit endast några få särskildt utvalda riksråd kallades. Den nådde sin höjd, då samme statsman för att ytterligare befästa sin myndighet öppet begynte arbeta för det af den aristokratiske frihetsvännen Clas Rålamb mer än något annat fruktade kungliga enväldets införande.

Måttet var nu rågad. De la Gardie var från denna stund för Rålamb ej endast den förhatlige personlige ovännen på samma gång som förespråkaren för en osund och förderflig statskonst, han var härjemte en farlig fiende till Sveriges frihet. Snart sagdt hvarje medel att oskadliggöra en sådan motståndare syntes honom för visso tillåtligt. Då därför vid 1675 års riksdag det starka missnöjet öfver kriget och den lättsinniga politik, som ledt till detsamma, begynte vända sig mot förmyndare-regeringen och främst mot dess inflytelserikaste man, rikskanslern, grep Rålamb med begärlighet tillfället och trädde sjelf i spetsen för denna rörelse samt sökte med all makt befordra densamma för att med dess hjälp störta sin fiende. Men han gick ännu längre i sitt hat, då han i syfte att dermed rikta ett afgörande slag mot De la Gardie och med konungens tillgifvenhet beröfva honom äfven hans säkraste stöd begagnade sig af ett af denne statsman under ett enskildt samtal tidigare fäldt obetänksamt yttrande och på grund häraf nu angaf honom för högförrädiskt tal mot sin konung. Saken hänvisades till rättslig behandling inför Svea Hofrätt och väckte ett oerhördt uppseende. Den blef väl sedermera bilagd, men med De la Gardies stora inflytande var det efter denna riksdag för alltid förbi.

Då under samma riksdag ständerna i sin förbittring öfver det bedröfliga finansiella tillståndet begärde en undersökning af förmyndare-regeringens förvaltning, var Rålamb också den af rådsherrarne, som med största ifver upptog samma förslag och måhända äfven den, som med sin vältalighet mäktigast bidrog att förmå sina medbröder att sjelfva anhålla om en sådan undersökning. Helt visst väntade han, att af densamma med all tydlighet

skulle framgå, hurusom han och hans vänner städse fört fredens och sparsamhetens talan, medan deremot det varit De la Gardies olyckliga rådslag, som bragt landet i dess nuvarande sorgliga belägenhet, och att denna undersökning sålunda ytterligare skulle medverka till kanslerns definitiva störtande. Föga torde han deremot hafva anat, att denne i sitt fall snart skulle draga med sig äfven sina motståndare.

I sin egenskap af öfverståhållare utvecklade emellertid Rålamb stor duglighet och lyckades äfven för sin förvaltning erhålla varma loford af den jemväl härutinnan sparsamme Carl XI. Det 1674 utbrutna kriget skulle dock snart väsentligen öka hans embetes svårigheter men på samma gång också gifva honom tillfälle att lägga i dagen både vaksamhet och kraft. Sålunda vidtogos nu på hans föranstaltande åtgärder till hufvudstadens försvar mot befarade fientliga öfverfall, och Stockholms borgerskap förmåddes att för detta ändamål värfva en väpnad styrka af 1,000 man. De försök till oroligheter, som sedan under kriget af uppviglare i staden tillställes, blefvo snart af honom stillade, liksom han ock träffade erforderliga anstalter för att mottaga och lemna vård åt de många från detsamma hemvändande sjuka och sårade samt hejda de smittosamma farsoter, som följde dessa i spåren. Härförutom lyckades han af borgarne ej blott utverka betydliga och välbehöfliga penningetillskott till rikets försvar, utan äfven förmå dem att genom andra patriotiska uppoffringar underlätta de betydande svårigheter, hvarunder regeringen vid denna tid kämpade. Då flottan efter nederlaget vid Öland 1676 befann sig i ett synnerligen bedröfligt skick, var det åt Rålamb äfven det svåra men hedrande värfvet uppdrogs att ombesörja allt hvad till dess utredning ånyo erfordrades. Härjemte förblef han alltjemt en nitisk ledamot af rådkammaren.

Rådets betydelse var emellertid ej mer densamma som under förmyndareregeringens dagar, och De la Gardies fall, långt ifrån att återskänka det dess författningsénliga ställning, hade snarare än mer undanträngt detsamma från allt mera verksamt deltagande i rikets styrelse. Det var också ej att vänta, att konungen, sedan han en gång blifvit van att regera utan rådets hörande, skulle vara benägen att ånyo underkasta sig detta band. Dertill kom, att inom kort den störtade kanslerns plats i hans ynnest intagits af en lika maktlysten men långt väldigare statsman, som fastän med vida större kraft och ihärdighet snart sågs upptaga sin företrädares politik såväl gentemot rådet som enväldsmakten.

CLAS RÅLAMB,
ÖFVERSTÅTHÅLLARE I STOCKHOLM 1673—1678.
(OLJEMÅLNING Å GRIPSHOLM.)

Det var Johan Gyllenstierna, hvilken hastigt vann den unge furstens oinskränkta förtroende och blef på en gång hans rådgifvare och hans ledare. Han hade fordom varit Rålamb's medkämpe såväl på riddarhuset som i rådkammaren och i hufvudsak delat hans aristokratiskt konstitutionella åskådning. Men maktens utöfning i förening med de lifliga intrycken af förmyndareregeringens svaghet och inbördes strider gjorde honom snart till en lika ifrig förfäktare af det kungliga enväldet som han förut varit af den aristokratiska rådsmyndigheten.

Helt naturligt måste detta hans uppförande väcka stor förbittring hos hans forna partivänner. Harmen mot affällingen i förening med hatet till despotismen dref dem äfven att vidtaga kraftiga mått och steg för att störta den nye gunstlingen och på samma gång åt rådet återvinna dess lagliga befogenhet. De ingo i sin ifver ända derhän, att de försonade sig med sin gamle fiende De la Gardie för att med enade krafter lättare nå sitt mål. Men allt var förgäfves. Stödd på sin efter de vunna segrarne numera oemotståndlige konungs fulla ynnest och varma tillgifvenhet kunde Gyllenstierna trotsa alla deras anfall. Rådsherrarne förlorade dock icke modet. Genom ständernas medverkan trodde de sig ännu kunna vinna sitt mål. I denna förhoppning instälde sig Rålamb jemte några af hans embetsbröder vid den riksdag, som 1678 hölls i Halmstad. De funno dock snart, att stämningen var långt ifrån gynsam för deras planer. Kriget hade i sjelfva verket allt för obarmhertigt blottat de många försumligheter och misstag, hvartill förmyndareregeringen fordom gjort sig skyldig, för att rådet längre skulle kunna räkna på några sympatier i riksdagen. I stället genljödo der nu så mycket kraftigare ropen på den redan beslutade förmyndareundersökningens verk samma fullföljande äfvensom på en ny och mera utsträckt reduktion.

Gyllenstierna stod sålunda kvar i orubbad besittning af makten och han visste att hänsynslöst begagna densamma. Fast besluten att, om så skulle behöfvas, äfven med våld genomdrifva den ombildning af Sveriges författning i monarkisk riktning, som han mer och mer fann nödvändig för att trygga dess styrka och sjelfständighet, måste han också vara betänkt på att i tid undanrödja hvarje hinder för dessa hans planers genomförande. Frihetsvännen Rålamb var redan genom sin begåfning och sitt personliga anseende för desamma en farlig fiende men han var det i ännu högre grad i sin egenskap af Stockholms öfverståt-

hållare. Denna med hänsyn till en i hufvudstaden förestående statshvälfning så betydelsefulla befattning kunde ej utan fara lemnas i en sådan motståndares händer. Rålamb måste därför från densamma skiljas.

Så torde man bäst kunna förklara dennes i December 1678 timade förflyttning till presidentembetet i Göta Hofrätt, en förflyttning, som helt visst stod i föga öfverensstämmelse med hans egna önskinningar. Han förblef det oaktadt ännu en tid i Stockholm, flitigt bevisande rådets öfverläggningar samt alltjemt den främste i motståndet mot Gyllenstiernas regemente. I Februari 1679 tog han emellertid sitt inträde i Hofrätten. Hans vistelse i Jönköping blef dock ej långvarig. Sedan rådet nästan helt och hållet förlorat sin politiska betydelse och dess verksamhet hufvudsakligen blifvit inskränkt till behandlingen af justitieärenden, hade dess flesta medlemmar modstulna och förbittrade begynt draga sig tillbaka från dess sammankomster. Det hände emellanåt, att den höga församlingen ej ens var domför. På grund häraf blef nu Rålamb jemte öfrige rådsherrar genom ett kungl. bref af den 30 December 1679 kallad till hufvudstaden, der vi sedan finna honom flitigt sysselsatt med att »till ändskap bringa de mångfaldiga justitiesaker, som förlängst i Konungens Revision voro inkomna», men samtidigt fortsättande sin energiska fastän fruktlösa kamp mot den väldige man, som nu ledde fosterlandets öden.

Emellertid tillstundade den riksdag, vid hvilken konungen och hans förtrogne rådgifvare ärnade genomdrifva den länge förberedda statshvälfningen. De visste sig hafva vid densamma att vänta ett starkt motstånd, särskildt hos adeln. Under en klok och erfaren politikers anförande skulle denna opposition måhända jemväl vara i stånd att i hög grad försvåra, om ej rent af förhindra de nya planernas genomförande. Ehuru beröfvad sin öfverståthållaremyndighet vore därför Rålamb, derest han infunne sig vid riksdagen, alltjemt att betrakta som en högst farlig motståndare. Hans kraftfulla vältalighet, hans insigter och skarp-sinnighet, hans långa och hedrande statsmannabana, hans forna ledareskap på riddarhuset, allt bidrog att göra honom framför de flesta skickad att med utsigt till framgång leda försvarskampen för den hotade konstitutionella friheten. Att få honom aflägsnad blef därför för de styrande af synnerlig vigt. Man fann äfven snart en lämplig förevändning, och Rålamb erhöll sålunda i uppdrag att jemte två partivänner begifva sig till Pommern för att

der hålla landtdag samt sätta lag- och kammarverket jemte kyrkovi-
väsendet i ordning. Förgäfves sökte han undandraga sig detta
värf. Han måste åtylta Kongl. Maj:ts befallningar och begaf sig
äfvén till sist säkerligen med dystra aningar ut till Tyskland.

Då han efter fullgjordt arbete åter beträdde fäderneslandets
jord, fann han striden redan utkämpad, enväldet fast grundadt
och rådet ej blott utan allt inflytande men dertill häftigt ansatt
af den »stora kommissionen», den domstol ständerna vid sista
riksdagen i enlighet med konungens uttryckta vilja förordnat för
att af förmyndarestyrelsen, rådet deri inbegripet, utkräfva redo-
visning för dess förvaltning. Rålamb blef nu den, som eldade
sina modfälda medbröder till kraftigt motstånd och dristigt trädde
i spetsen för detsamma. Sjelf hade han visserligen förut yrkat
på en undersökning af förmyndarnes förvaltning, men att en af
ständerna tillsatt kommission skulle få döma öfver medlemmar af
Svea rikets råd vore enligt hans uppfattning en olaglighet. Dess-
utom vore det, menade han, endast de fem höga riksembetsmännen,
hvilka ju utgjort den egentliga förmyndareregeringen, som hade
att stå till svars för de klandrade besluten. De öfriga rådsherrarne
borde derförutan vidare vägra att inställa sig inför kommissionen.
Men den kungliga enväldsmakten hade redan nått en sådan aukto-
ritet, att allt motstånd mot densamma blef förgäfves. Äfvén den
stolte Rålamb måste böja sig för konungens vilja och till bemötande
upptaga de anmärkningar, som af kommissionen framställes. Då
han sålunda inför densamma nödgades föra sin talan, gjorde han
det äfvén ej blott med mycken juridisk skicklighet men tillika
understundom med en skärpa, som föga torde behagat. I sjelfva
verket hade han mindre än de flesta att frukta af denna under-
sökning; han var ej bland dem, som med fog kunde sägas hafva
sökt rikta sig på det allmännas bekostnad; ej heller hade han,
som ju städse yrkat på fred och sträng hushållning, tagit del i
de regeringsbeslut, hvilka i allmänhet blifvit föremål för missnöje
och klander. Men rättsfrågan var här som alltid för honom af
avgörande vigt, hvartill väl äfvén kom lusten att med all makt
bekämpa det honom så förhatliga nya regeringssystemet.

Samtidigt med att stora kommissionens domar begynte allt
hårdare drabba dem, förmåddes 1682 genom kunglig påtryckning
samtliga rådsherrar att ingifva sina afskedsansökningar. Några af
dem blefvo väl ånyo inkallade i rådkammaren, men bland dem
var ej Rålamb, ehuru det visserligen ser ut, som om Carl XI
först ämnat göra ett undantag jemväl för denne framstående

man. Vid närmare besinnande har han väl emellertid tvekat att bland sina rådgifvare upptaga en gentemot den nyinrättade samhällsordningen så föga sympatiskt sinnad person.

Rålamb lemnade nu äfven sin presidentbefattning och drog sig helt tillbaka till privatlivet. Det blef dock ej det otium, den nu 60-årige mannen, som så länge och så väl tjenat sitt land, med skäl kunnat göra anspråk på. Till en början ställdes han sålunda nu till ansvar, för det han 1660 dristat angripa Carl X:s testamente. Han ingaf emellertid omedelbart till konungen en böneskrift, i hvilken han anhöll om nåd men tillika med värdighet samt kraft försvarade sitt handlingssätt, och Carl XI lät saken falla. Men härjemte och i vida högre grad förbittrades hans återstående lefnadsår af en långvarig och fruktlös kamp mot såväl åtskilliga af dessa mångahanda efter Stora kommissionens avslutande ytterligare tillsatta granskningskommissioner, som särskildt den 1680 beslutade reduktionen, en reduktion af vida mer omfattande och ingripande art än den, för hvilken han tidigare varit en förespråkare; en reduktion, som gick att beröfva den adel, han sjelf tillhörde och hvars betydelse för samhället han så högt skattade, dess inflytelserika ställning; en reduktion slutligen, som hotade att främtaga honom sjelf all hans egendom. Han förde denna strid som alltid med styrka och skicklighet, men, då han såg den ekonomiska ruinen allt tydligare nalkas, greps den gamle mannen af djup misströstan och han ingaf åter till konungen en böneskrift, med anhållan, att honom måtte lemnas så mycket af hans förmögenhet, som kunde räcka till hans eget uppehälle och hans barns uppfostran. Denna hans begäran blef dock afslagen och det i ordalag, tydligen visande den förbittring konungen numera hyste mot denne det kungliga enväldets skarpe vedersakare. Utgången var härmed gifven. Rålamb måste efter hand lemna från sig nästan allt hvad han egde, sälja sina möbler och sitt bordsilfver och, hvad för honom måhända var ännu svårare, sitt stora och dyrbara bibliotek, hvilket af Carl XI inköptes och skänktes till Upsala universitet. Denna förlust gick honom nog så mycket djupare till sinnes, som hans hufvudsakliga sysselsättning under de sista åren utgjordes af läsning och vetenskapligt författarskap. Sålunda har han efter sitt afskedstagande skrivit dels åtskilliga juridiska afhandlingar dels ock en grundlig och vidlyftig skildring af 1680 års statshvälfning, sedd ur den aristokratiske frihetsvännens föga sympatiska synpunkt, i hvilken skrift han väl understundom gifvit fritt lopp åt den harm och den bitterhet, hvarmed

de senaste årens tilldragelser uppfyllt hans själ, men tillika otvifvelaktigt lemnat viktiga bidrag till samtidens historia. Oböjd af ödets hårda slag fortfor han, så länge helsa och krafter det medgafvo, att på detta sätt efter sin förmåga söka gagna den svenska vetenskapen.

Då efter Carl XI:s död det 1680 besegrade partiet åter började röra på sig, och tanken på möjligheten af en återgång till ett konstitutionelt statsskick ånyo vaknade, var den 75-årige Rålamb alltjemt en af dem, som ansågos bäst kunna samla frihetsvännerna, en af de sjelfskrifne höfdingarne. Trogen de grundsatser, som städse ledt honom i hela hans politiska verksamhet, afstyrkte han dock nu, liksom han förut städse gjort, bestämdt alla våldsamma förslag. Endast på laglig väg genom ständernas medverkan borde det åtrådade målet vinnas. Efter att hafva sett äfven denna sin sista förhoppning gäckas slöt den gamle statsmannen följande år 1698 i Stockholm sin långa, skiftesrika lefnad.

Den svåra rättskränkning, som af den eljest så storsinte Gustaf II Adolf tillfogats Rålambs fader och broder, då den senare på grund af en, som det synes, obetydlig förseelse nödgades i landsflykt söka sin räddning undan det hårdaste straff, och den förre utan någon egen skuld ej blott afsattes från sitt embete utan äfven beröfvades sina förläningar, hade otvifvelaktigt, såsom ock af föregående lefnadsskildrare påpekats, gjort ett djupt, ja outplånligt intryck på den då 10-årige liflige och intelligente gossen och jemte ovilja mot hoftjenst hos honom ingjutit denna brinnande nitälskan för rättvisa, detta okufliga hat till godtycke och despotism, som sedan så tydligt framträdde i hela hans offentliga verksamhet och gifvit densamma sin egentliga prägel. Helt visst var det under inflytandet af denna sinnesstämning redan, som den unge ädlingen, hvilken med sitt behagliga utseende och väsen, sin höga bildning och rika begåfning syntes som skapad att lysa i drottning Kristinas hof och att af denna drottning i hedrande värf användas, föredrog att draga sig tillbaka i landtlig enslighet och der egna sin lediga tid åt de grundligaste rättsvetenskapliga studier. Helt visst var det äfven denna denna starka känsla för rättens kraf mer än allt annat, som ledde den mognade mannen, då han, hvilken af Carl X varit med så mycken ynnest omhuldad, mot olagligheten i denne konungs sista förordnande riktade så skarpa och så förkrossande anfall, liksom ock då han sedan under hela sin långvariga offentliga bana alltid med sådan kraft och ifver kämpade för lagens helgd. Helt visst var det

alltjemt i främsta rummet denna kärlek till rätt och frihet, som af den grånade rådsherrn gjorde en så fast och obeveklig men dock alltid strängt laglydig motståndare till alla monarkiska utvidgningsplaner och som uppehöll hans mod och stridsfärdighet i den långa kampen mot alla dessa kungliga kommissioner, hvilka hotade att bringa honom till tiggarsstafven. Som en rättens stolte, oförskräckte kämpe, som en den konstitutionella frihetens varme och hängifne försvarare framstår han också i tidens historia, väl i hög grad bunden af sin tids ståndsfördomar, väl understundom hänsynslös i sin fiendskap såsom gentemot M. G. De la Gardie men genom sina grundliga och omfattande kunskaper, sin vältalighet och skriftställarförmåga, sin skarpsinnighet, sitt mod och sin manliga själfständighet höjande sig öfver flertalet af sitt tidevarfs märkliga politiska personligheter.

Som 26-årig landtjunker gifte sig Rålamb första gången med den fyra år äldre Anna Stålarb. Knappt hade hon efter 18 års äktenskap afidit, och sorgetiden gått till ända, förrän enklingen trädde i ett nytt äktenskap med den 21-åriga Beata Soop, hvilket dock redan 6 år senare slöts med den unga fruns död. Endast 7 månader derefter var den nu 50-åriga rådsherrn färdig att för tredje gången gå i brudstol med den 30 år yngre Elisabeth Gyllenstierna, som äfven i 30 år fick öfverlefva honom och som enligt hans egna uttryck var »hans ljufligaste tröst i alla hans vedervärdigheter». Med dessa sina 3 hustrur hade Rålamb ej mindre än 18 barn, deraf 12 med den sista. Flere af hans söner hade ärfvt hans kärlek för boklig bildning och gjorde sig bemärkta som skriftställare.

Fänrik B. J. von Breitholtz' dagbok under fångenskap i Ryssland 1808 och 1809.

(Forts. från sid. 48.)

1809.

Århöll jag bref hemifrån, daterat Eknäs den 6:te December. *Januarij d: 2:dra*
 Samma dag om afton, gafs af Fru Nikiffiroff i barnhusets stora salon en maskerad bal, hvartill vi dagen förut århållit bjudnings billjetter. Balen var präktig och lysande; en mängd caractairs masker utmärkte denna framför den förra maskeraden. Om midnatten souperades vid de mäst rikt ordnade bord, jag någonsin sett. Ibland annat var ett sådant öfverflöd af deserter, att sedan soupén var slut, stod ännu på bordet korgar fulla med fruckter, confecturer m: m: Vårdinnan, ett ungt och vackert fruntimmer, visade på alt sätt sin uppmärksamhet emot oss svenskar, hvaribland Lieutenant H:— icke åtnjöt den minsta delen. Hennes man, äfven närvarande, tycktes ej mera än de öfriga gästerna hafva med arrangementerna att beställa.

Blef oss bekant att finska ständerna, som då voro samlade i *D: 3:je*
 Pettersburg, hos Keijsaren hade gjort anhållan om befrielse ur fångenskapen för sina i Ryssland varande landsmän, hvilket Keijsarn på de villkor biföll, att ständerna skulle sjelfva ansvara för de hemförlofvades politiska uppförande medan kriget varade. Tillfölje häraf fingo alla fångar, hvilka ibland dessa ständer ägde personliga bekantskaper, tillstånd att hemresa, men de öfriga tillsvidare stadna kvar. Samma dag skref jag hem bref, som afgeck med posten.

Middags tiden återvände således till Fosterlandet, muntra och *D: 7:de*
 glada¹ följande 16 landsmän nämligen:

Capitaine	Kyle	Capitaine	Riben
d:to	Charpentier	Major	Lode
d:to	Carnal	Lieutenant	Flor
Lieutenant	Ramsaj	Fendrick	Munsterhjelm
d:to	Rotkirck	d:to	Finkenberg
d:to	Engeström	d:to	af Forselles
Reg:ts Pastor	Grevillius	d:to	Bronikoffski
Conducteur	Granstedt	d:to	Blåfjeld.

Vi kvarblifvande följde dem ett stycke på vägen och skildes slutligen ej med tårra ögon från dessa våra trogna fölljeslagare. Lika öden, länge delade, hade emellan flere af oss sammanknutit vänskaps band, hvilka nu genom skilsmessan, om ej upplöstes, likväl med de

¹ utom Fendrick B., för hvilken den vackra Fröken Mauliskins boijor blifvit så behagliga, att om dett berott af honom, han troligen aldrig öfvergifvit dem.

flästa här i tiden icke heller troligen mera kommo att förnyas. Med Granstedt såsom boende i Ekenäs skref jag till mina föräldrar.

D: 8:de Började jag att äta i Lieutenant Kihlströms bolag.

D: 9:de Feck jag åter tillfelle att skriva hem, med reg:ts kammeraten L: F: Aminoff, som från Rostoff med flera andra återvände till Finland.

D: 10:de Ankom från Pettersburg för att öka vårt antal Lieutenant [Fred. Reinh.] Munk vid Nylands Regemente. Denna figur var för oss alla aldeles obekant; yttre utseendet läfvade ej heller synnerligt vid första aborden, ty utom garderobens släta tillstånd var näsan belaggd med kylsår i trenne särskilda afdelningar. Herr Lieutenanten för öfrigt af dett spirituosa något ankommen, förklarade genast sig vara aldeles renonce på contanter, och att han såväl i detta som andra afseenden räknade på de nya kammeraternas bistånd. Hvad var här att göra? Intet kunde vi låta honom förgås af hunger och elände, således var ej annat parti att välja än upptaga honom med i bolaget och till säkerhet för betalningen få anvisning på aflöningen. Alt detta blef till contrahänternas ömsesidiga nöije uppgiort, och den resande kammeraten vid vår tarfliga måltid genast instalerad. Likväl hade bolaget sedermera af denna nya intresenten ofta olägenheter.

D: 12:te Flyttade Lieutenant Ridderståhle i samma rum med mig, emedan begge af oss i de bort resta förlorat hvar sin kammar kammerat. Samma dag tillställes oss billjetter genom en police officer till spectakel, bal, och soupé hos Gufvernörn. Bjudningen antogs mangrant. Spektaklet gafs på ryska och utfördes förtreffligt af societéns medlemmar. Efter spectaklets slut, börjades balen. När kl. slagit 12 om natten, skedde en stunds uppehåll i dansen, emedan ryska nyåret då ingeck och nyårs gratulationer utdeltes och emottogs från alla sidor. Synnerligen utmärkt vid detta tillfelle, var tillställningen af en rysk präst, som då kl: slagit 12, inträdde med en mängd små barnhus gossar, hvilka med spåda, men vackra röster gemensamt afsjöngo några nyårs vers till Gufvernörens, deras beskyddares ära, hvarefter de åter afträdde. Under aftonen hade Gufvernörn för någon af kammeraterne gjort den anmärkningen, att vår nykomna landsman Lieutenant Munk icke måtte vara synnerligen rogad af spectakler, emedan han därunder såfvit ganska beqvämt med armarne i kors under hufvudet. Denna anmärkning var så mycket ledsammare att afhöra, som Gufvernörn visat svenskarne den utmärkta artigheten att lämna dem plats i de förnämsta logerne. Den ifrågavarande tilldragelsen hade emedertid ingen af oss uppserverat, men Munkens ännu rusiga utseende gaf all trovärdighet åt händelsen. Vid soupén, som serverades för cavaljererna vid flere små bord, hade Munken med 3:ne ryssar fått plats vid ett af desse. Dett dröijde ej länge, innan man såg honom förskansad med alla de bouteiller, som fans på bordet, och så snart någon af ryssarne sträckte sin hand åt dessa Munkens älsklingar, gaf hans bistra ögonkast tydeligen tillkänna missnöijet och afunden däröfver. Till all lycka uppserverade jag i tid denna hans sinnes stämning, innan något vidare utbrott skedde, och kunde med vänlighet förmå honom, att lämna dessa näsvisa bordskammerater och i all tysthet

i sällskap med mig begifva sig hem.¹ För Tit: Munk medförde händelsen likväl den följden, att han framdeles hvarken blef tillsagd, då någon bjudning intreffade, eller i någons sällskap feck profitera därpå.

Besöktes om aftonen den allmänna maskerad balen. En otalig *D: 13:de* folkmängd af alla klasser hade i dag där stött tillsammans, mästa delen utstyrda i åtskilliga costumer och masker.

Inviterades vi af Gufvernörns på fransyskt spectakel, som gafs *D: 14:de* samma afton, efter hvars slut Gufvernörskan till kammeraterne, som bevisat dett samma, förnyade sin förra bjudning, att fyra af oss alla dagar skulle vara välkomna till middagen, en bjudning, som sedan de andras afresa, af oss kvarblefna varit försummad.

Ryssarnas 13:de dag Jul, höls en stor fäst under namn af *D: 18:de* Jordan. Sedan i kloster kyrkan var hållit gudstjenst, som af Erke priorn, Gufvernörn och de förnämsta af Adeln öfvervarades, bröt församlingen upp därifrån. Främst i spetsen geck en präst med Christi kors, därefter Erke priorn med en väldig skara munkar och präster, åtföljda af heliga fahner och guda bilder i skåp, burna på bårar. En folkhop af flere tusende personer utgjorde efter troppen. Tåget fortskred utföre backen ned på isen af den lilla floden Kottka, som nära här intill faller i Vollgan. Uti isen var upphuggit ett vak, hvaruti befans nedsänkt ett stort kar, ej djupare än att vattnet hindrades dit intränga, öfver altsammans syntes upprest en himmel, utsirad med åtskilliga målningar. Vid Priorns ankomst till stellet nedsteg han i karet, läste några böner, välsingnade vattnet och doppade sluteligen Christus med korset däruti, som straxt åter upptogs, hvar efter vatten östes uti därtill medtagna silfver fat, hvilket af prästerna i starka klunkar förtärdes, och rästen stänktes på folket med en borste. Efter seremoniens slut, skockades menigheten om hvaran ned till brunnen för att få smaka af dett invigda vattnet. De som icke medförde skålar, byttor och andra kärill att ösa uti, snörplade med händerne, alla angelägna att få först, emedan dett troligen genom dröismålet skulle förlora i sin kraftighet. Prosessjonen återvände till klostret i samma ordning, som den utgått därifrån. I den trängsel, som uppkom nära kloster porten, där alla strömmade in, höll jag på att af folkmassan blifva ihjäl trampad, emedan en fanatisk ryss, för dett jag ej nog hastigt tog hatten af mig för gudarna i skåpen, som tågade förbi, stötte mig med sådan fart i ryggen, att jag föll framstupa och öfvervandrades genast af hundrade tals mäniskor, men lyckeligt vis föll jag utmed kloster muren, i stöd mot hvilken jag sluteligen arbetade mig upp på benen. Hatten den geck förlorad, men någon annan olägenhet kände jag icke af händelsen.

Om aftonen, då jag med mina vanliga spiskammerater, sedan vi *D: 25:te* ätit, ämnade gå på maskeraden, intreffade med Lieutenant Munk, som vid tillfellet var väl plägad, ett uppträde af egen art. Han frågade

¹ Ankomna på gården ropade en kusk *griska* [»sork»] åt oss, ett skäls ord, som alltid brakte Munken i raseri, och innan jag hant mellan komma låg ryssen ned rykt från kusk bocken, några medlande ord af mig, räddade oss från vidare äfventyr.

oss nämligen, hvart hän vi så klädda ämnade oss? Vi svarade: på maskeradens. Härvid yttrade han sin förundran där öfver, att ingen sagt honom till och mente tro på, att äfven han kunde hafva lust att öfvervara en sådan lustbarhet. Häremot gjordes åtskilliga invänningar, men ingenting tycktes vilja ändra hans föresats, hvarföre en af kammeraterna, i nog tydeliga ordalag, nödgades gifva tillkänna ordsaken, hvarföre, vi hvarken nu eller framdeles ämnade att taga honom med i vårt sällskap. Häröfver uppbrakt, arbetar han sig upp ur sängen, där han satt, lossar från stöfveln den ena järn beslagna galoschen, och om vi ej genast öfvermannat honom, hade säkerligen någon af oss fått ett dråp slag. Som handkrafter emedlertid nu kom ensamt att galla, fraktades go junker fast med mycket prut ut genom dörren och vidare inn i sitt i samma farstuga belägna rum, hvartill dörn med häpplås stängdes utanföre, hvarefter vi vandrade på balen. Dagen där på togs Munken före i alla fångarnas närvaro, han erkände sitt fel, låfvade bättring och afsade sig därjämte alt anspråk, på delaktighet i de nöijen och bjudningar som för oss andra framdeles kunde yppa sig.²

Februari
d: 17:de

Spisade jag middag hos Gufvernörn och bevistade maskeradens om aftonen. Efter vanligheten var den besökt af mycket folck.

D: 19:de

Som var en söndag anställdes af noblessen kl: $\frac{1}{2}$ 12 på dagen en costum bal i den vanliga localn. Balen börjades så snart barnhus barnen kommit ur sin kyrka och passerat dans salongen. Costumerne voro utsökt eleganta. Dansen varade till kl: $\frac{1}{2}$ 3, då sällskapet åtskildes för att samma dag om aftonen åter råkas på den vanliga maskeradens.

D: 22:dra

Skref jag bref hem, som afgeck med posten.

Mars

d: 6:te

Århöll jag bref hem ifrån af den 31:te Januarij, till svar på mitt af den 21:ta December sisl: år.

D: 12:te

Var hos Gufvernörn en stor middags bjudning, och som denna intreffade under ryssarnas fasta, då intet kjøtt får ätas, ehuru undantag gjordes för oss svenskar och några ryska officerare, äfven närvarande vid bordet, hvilka ej så noga äro bundna vid denna penitence, serverades där med åtskilliga fisk rätter, hvaribland med *sterlet*, en fisk, som fångas i Wollga floden och anses för den välsmakligaste i verlden, och som den tillika utgör en lux artickel på de högmögnas bord, är dett ej ovanligt, att då den går till en viss storlek, den betalas med 25, ja ända till 50 rubel stycket. Sterletten, hvilken vi nu åto, kunde till storleken likna en vanlig karp och var rödgul i kjøttet, serverades kall som krum gädda, utan sås, men ägde icke desto mindre i mitt tycke en ovanligt läcker smak. Wid bordet dracks skålar för Gufvernörens lyckliga resa till Pettersburg, som dagen därpå skulle företagas, som dett troddes i afsigt att kunna utvärka nåd för en nära släktinge, hvilken slagit ihjäl sin slaf, och nu enligt de nya, af Keijsare Alexander strängt handhafda lagarne till slafveriets förmildring, skulle

² Detta löfte höll han äfven sedermera, men ofta hände, att, då han var full, vi nödgades stänga in honom, emedan han, fast eljest stilla och fredlig, i detta tillstånd alltid ville ut att slåss med stadens tjuf poikar, för ett af dem emot oss ofta nyttjat skåls ord *griska*, som sades betyda råtta och användes af pöbeln emot alla utlänningar.

gälda lif mot lif. Den brottslige adelsmannen befant sig emedlertid ännu på fri fot, fast undangiömd i Iaroslav.

Afsänt bref till föräldrarna med vanliga posten.

D: 16:de

Bekom jag bref hemifrån, daterat Ekenäs den 10:de Februarij samt af Torsten Jägerhorn från Pettersburg af den 11:te Mars.

D: 21:ta

Ömsade jag kvarter, från ljustöparen Ifvan Ifvanovitz, till en portvacktare (dvornick).

D: 25:te

Inflyttade Lieutenant Hjelmstjerna och jag tillsammans i ett rum hos samma dvornick.

D: 30:de

Ärhöll jag bref från söta far, daterat Ekenäs den 3:ie Januarij, hvilket förmodeligen varit öpnat af Hartin i Pettersburg och därstädes en längre tid legat öfver. Samma dag om aftonen firades på söndagen med gudstjenst i stadens kyrkor, hvarunder alla åhörare stodo med små brinnande vax ljus och vide qvistar uti händerna; på qvistarne voro ulliga knoppar utslagna.

*Aprill
d: 2:dra*

Ingeck påsk högtiden. Redan kl: 12 om natten förkunnades Christi uppståndelse med illumination och klock ringning i kyrko tornen. I alla kyrkor och kloster höls gudstjenst samma tid. Denna förrättning har i grekiska kyrkan allmänligen någonting mera högtideligt med sig, dels i anseende till den prackt där råder i decorationerne, dels för den mängd vaxljus, som alltid under gudstjensten brinna för de af guld och silfver lysande helgon och guda bilderna. Äfven den vällyckande rökelsen, som prästerna frikostigt slösa på församlingen, tycks bidra härtill. Nyfikenheten förde mig om natten i flere af kyrkorne, men stannade slutligen i Erke priorns kloster kyrka, där de förnämsta af adeln voro samlade. Priorn sjelf förrättade gudstjensten, åtskilliga ceremonier och upptåg fäste vår uppmärksamhet. Ibland annat bars Christi kors af prästerna i prosessjon flere varf kring kyrkan, under ständigt upprepande *Christus voss Christ* (Christus är uppstånden); medan detta fortfor, kystes karlar och fruntimmer om hvar annat, en helig skyldighet, som ingen kunde undandraga sig. Såsnart en räckte fram mun, och sade *Christus voss Christ*, var den andra nödsakad att upprepa samma ord och aflämna kyssen. Äfven vi svenskar lärde oss snart de hemlighetsfulla orden för att som ägta ryssar kunna deltaga i denna andagts öfning. Ibland sämre folcket fortfor denna seremoni under hela påsk helgen med dett tillägg, att då kyssen utdeltes, bytte de kyssande om ägg med hvarandra, till hvilket ändamål man var försedd med hård kokta ägg i fickorne. Posk högtiden, som i Ryssland anses för den förnämsta, firas där äfven med flere allmänna lustbarheter såsom gungning, promenader och åkning utföre isbergen, hufvudsakligast i dymmel veckan, ryssarnas carnevals tid. Då ses granna equipager i all ståt hela efter mid: fara gata upp och gata utföre mäst i gående. Isbergen uppföres helst på floder och tillskapas sålunda: En bjelk ställning, 6 a 7 famnar hög, förses på en sida med trappsteg för uppgång och den andra bekläds med is eller snö, som öfvergjutes med vatten. Här utföre åkes i små kjällkar eller slädar, i brist af bättre äfven i tråg och korjar; ju längre banan ned om backen är sopad och is beklädd, ju längre drifver åkdonet. Folket deltaga i dessa nöijen med all liflighet. Också är ryssen i allmenhet

D: 9:de

en glad människa, en lycklig lättsinnighet och egen sorglöshet åtföljer honom under hela dess lefnad. Den gemena ryssens glättighet yttrar sig mästadels medelst sång och dans. Hvert och ett gjöromål, äfven dett besvärligaste, förljufvar ryssen genom sång. Soldaten efter den mäst smärtsamma bestraffning är genast färdig att sjunga. Jag har sett ryska recrüter fjettrade i järn för att transporteras till regementerna likväl dansa i sina fångsel och knäppa på balalaikan (en sorts violin med 3 strängar) ehuru enligt ryska militairens organisatjon ingen af dem ägde någodt hopp att mera här i tiden få återse sitt hem.

D: 14:de Ankom bref af söta far, daterat Ekenäs den 25 Mars.

D: 17:de Skref jag hem till Torsten Iägerhorn och Granstedt, som afgeck genom Hartin i Petterburg.

Maj
d: 1:sta Firade 6 af oss 1:sta Maj hos Schakmeijers medelst en god mid-dags måltid, och därefter tömdes ett antal bouteilljer Similinka, ett vin som i smak och bornering mycket liknade champagnée, och sades vara brygt af björk lake. Fram på afton vandrade sällskapet, hvar och en med sitt lilla rus, tysta och stilla hem.

D: 3:de Intreffade hos ryssarne åter en religions fäst, likt den, som kallades Iordan, med den skilnad, att seremonierne, hvilka då utfördes på isen, såsom korsets neddoppande, vattnets välsignelse m: m: nu för-rättades vid stranden af samma lilla flod. Också gaf närvarande till-felle mera utrymme åt den till flere tusende personer församlade men-nigheten att släcka sin andeliga törst af dett välsignade vattnet, emedan floden nu öfversvämmade alla sina bräddar.

D: 11:te Skrifvit hem under Capiten Carnals Couvert directe på Helsing-fors. Samma dag ankom bref från söta far och Granstedt, daterade Ekenäs den 18:de april. I dessa dagar skedde islossningen på Wollga floden. Dett var någodt högtidligt i den syn, då isen på engång med dån och brak bröt upp och anträdde sin färd utföre den stora floden.

D: 15:de Vid denna tid ankommo de första fartygen af den handels flotta, som öfvervintrat i Kostroma gufvernement, och nu efter omkring 2:ne års bortovaro, var på sitt återtag från trakterna af asiatiska gränsen. Dessa fartygs antal geck till flere hundrade, emedan Vollgan i flere dagar syntes alldeles betäckt af dem. Deras transporterande uppföre floden skedde dels med boxering, dels med dragning från land eller skjutning med stänger om bord, hvarföre detta mödosamma arbete ärfordrade ända till 75 a 100 mans besättningar på fartygen

D: 28:de eller Pingst dagen utmärktes icke af annat än en allmen prome-nad af bättre och sämre folk, anställd i den så kallade Sommar träd-gården eller parken, belägen utan före stadsporten vid vägen till Ro-manoff. Ett vackert väder hade i dag lockat ut hela staden, alla i sin klädsel på dett präcktigaste utstyrda. Ryssens kläde drägt består af en lång, ända till hälarne räckande räck, skjörten i många veck, bar i halsen, gördel om lifvet, hvaruti hänga vantar, piska, knif, yxa m: m: I stället för skjorta bär han vanligen en tröija af brokrandigt lärf. Strumpor brukar han intet, utan föttren och benen äro lindade med linne lappar, hvaröfver han drager stöflor, i stället för hvilka äfven nyttjas skor af bast eller läder. Den välmående ryssen har likväl

skjortor, strumpor och stöflor samt råcken af fint kläde, om vintern fodrad med dyrbart pelsvärk. Alla nyttja långt skägg. Qvinfolken bära en vanlig kjortel och lifstycke utan ärmor samt ett snygt och uppkrusat lintyg. Om vintern här öfver en slags kort pelis, som endast räcker till lifvet, men fodrad med pälsvärk. Deras hufvud prydnad består af ett stort silkeskläde, hvilket lindas om hufvudet i form af en slags turban, eller och en liten mössa, rikt besatt med pärlor och spetsar. Vid utgåendet pläga de på hufvudet fästa ett annat stort silkes kläde, sålunda, att ett hörn fästes i mössan eller turban, och hela klädet för öfrigt hänger ned öfver axlarna och ryggen. Rött och vitt smink nyttjas allmänt af ryska qvinfolken, äfven som svarta tänder hos ryssinnorne anses tillhöra skönheten. Dessa uppgifter angå egentligen dett sämre folket och borgare klasserne. Adeln och deras vederlikar följa i klädseln till alla delar de moder, som i dett öfriga Europa ibland bättre folk äro antagne. Om aftonen hemkom Gufvernörn Prins Galitzen från Pettersburg.

Uppvaktades Gufvernörn af samteliga svenskarne. Samma dag *D: 29:de* skrifvit hem genom Hartin.

Uppsändes från Sommar trädgården af en tysk en luft ballon, *D: 30:de* gjord af papper. Tillställningen lyckades mycket väl. Ballonen tog efter uppstigandet sin riktning med vinden och försvan snart för åskådarens blickar. Dagen därefter kommo några ryska bönder inkjörandes till staden med den samma och anmälte hos Gufvernörn, att de sett detta vidundret segla i luften, sluteligen sänka sig emot skogstopparne och straxt därpå omgifven af eld och rök falla i marken; af hvilket alt de gjorde den slutsatsen, att erke djefvulen sjelf i egen hög person häruti färdats, samt fordrade nu belöning för detta märkvärdiga fynd.

Blefvo alla svenskar i anledning af en från Hans Keijserliga *Juni* Ryska Maijt ankommen skrifvelse, genom en Police Major tillfrågade, *d: 1:ste* om vi emot villkor att genast få till fosterlandet återvända ville aflägga den så ofta äskade tro och huldhets eden, emedan Keijsaren i sin vishet beslutat, att för evärdeliga tidens förena stor furstendömet Finland med sitt ryska rike. Dessa vilkor funno vi oss likväl befogade samteliga att afslå.

Affordrades oss skrifteligt vägrandet till den begärta eden, hvilket *D: 6:te* äfven på tyska språket uppsattes och till Gufvernörn aflämnades, hufvudsakligen innehållande de samma skjäl, som af oss redan i Pettersburg anfördes, nämligen: Att så länge den ed vi svurit konungen i Sverige och fädernes landet, ännu ej var upplöst, vi icke som redbara soldater kunde svära någon annan magt tro och huldhet.

Fångenskapen började emedlertid att för de flästa af oss blifva *D: 8:de* långsam och odräglig, därför afsändes genom Gufvernörn till krigsministern i Pettersburg en länge öfvertänt skrifvelse, däruti vi önskade att lika med de i Ianuarij månad hemförlofvade landsmän få återvända från fångenskapen endast emot den edens afläggande att under påstående krig hvarken företaga någodt, som vore stridande emot ryska magtens interesse, eller i annat afseende förhålla oss ofredligt.

- D: 11:te* Bekom jag bref från söta far, Granstedt och Bror Claes, daterade Ekenäs den 23:je majj. Denna post medförde således den länge efterlängtrade underrättelsen, att Bror Claes, af hvilken jag sedan i Februarij månad förledit år, då vi hos föräldrarne åtskildes, han för att följa arméen och jag för att låta insperra mig på Sveaborg, icke ärfarit dett minsta, lefde och befant sig vid hälsan. Han var nu hemkommen till Ekenäs efter att lika med kvarlevorna af den öfriga finska arméen i sistl: Martij månad hafva blifvit fången i Kalix nära Torneå.
- D: 15:de Julij* Afsänt bref till föräldrarne, Granstedt och Bror Claes, som afgingo genom Hartin i Pettersburg.
d: 6:te Skrifvit bref likaledes till söta Far och Bror Claes.
D: 9:de Århållit bref hemifrån, daterat Ekenäs den 20:de Junij, till svar på mina bref af den 11:te och 29:de Majj.
- D: 11:te* Ankom svar från Krigs Ministern uppå vår den 8:de sistl: Iunij inlämnade ansökan; att då vi vägra aflägga den ed H: M: Keijsaren fodrar, någon hem resa för oss icke eller kan bifallas.
- D: 20:de* Var jag, jämte 7 andra kammerater, utbudna till Gufvernörns landt egendom *Karabik*, belägen 15 verst från staden. Denna utflyckt på landet var den första någon af oss gjort sedan ankomsten till Jaroslav. Också ärbjöd dett välbyggda stellet med sin vackra trädgård och herrliga omgifningar en ej ringa njutning åt våra vid all landtlig förströelse ovanda sinnen. Till middagen var mycket folk dels från staden, dels från landet där omkring bjudna samt dans om afton. Vi svenskar blefvo kvarhållna till andra dagen, då på eft: mid-dagen utdeltes tracktering åt godsets underhafvande eller slafvar, hvilka härunder i danser och lekar yttrade den största glädje. Äfven jag med mina kammerater deltog i deras muntra nöijen. Efter soupén kuskades vi till staden i en slags droska öfvertäckt och förspänd med 6 hästar.
- D: 27:de* Afsänt bref till föräldrarne genom Hartin. Samma dag om ef: m: lät den förut nämnde tysken åter en luft ballon från Sommar trädgården uppstiga. Denna gången medföljde han sjelf några 100 famnar i en under ballonnen hängande tunna, men vid dett ballonnen sänkte sig nära marken och tysken hoppade ur tunnan, höjde den sig åter. Mannen, angelägen att ej förlora sin ballon, fattade uti ett tåg utan att likväl kunna hindra den ifrån att icke desto mindre höija sig. Nu blef för tysken ögonblicket ganska kritiskt, ty i en hast var han upplyftad nära jämnhögt med träd topparne; släppa våga han icke och att hänga i armarna kunde ej heller länge bära sig. Till lycka hade ballonnen emedlertid härunder fått en mycket lutande ställning, hvarigenom den rök, som skulle förtunna luften i densamma, mästdelen geck förlorad, så tysken sluteligen blef den segrande och ballonnen kom i backen.
- D: 30:de* Ankom bref från söta Far och Claes, till svar på mina bref af den 15 Junij.
- Augustij* Afreste Lieutenant Kihlström ifrån oss och hem till Finland. Om *d: 3:ie* han förbundit sig att svära den affodrade eden eller genom andra medel berett sin befrielse, blef oss obekant, nog af, resan skedde ganska hastigt. Han medtog bref till söta far och bror Claes.

Voro samteliga svenskar bjudna på dans och soupé hos Niclas Karnovitz, bror till den andra, hvilken så ofta visat oss höflighet. *D: 4:de*

Ankom till Jaroslav 11 st: svenska officerare, de flästa af Wester Bottens Regemente, fångna vid Skelesteå i Vesterbotten, häribland var Major [Claes. And.] Ulfhjelm med 2:ne sina söner, den 3:ie af sönerne hade han förut, tillfångatagen i Vasa, vistandes i Kostroma. *D: 28:de*

Utbetaltes till oss alla, som blifvit fångna på Sveaborg, den i conventjonen därstädes af ryska regeringen för garnizonen betingade ett års aflöning af skjäl, att som garnizon genom sin iråkade fångenskap af svenska regeringen under kriget icke hade att förvänta några löneförmåner, den då af rysska magten skulle till sitt uppehälle få i ett års tid uppbära aflöning, hvilken beräknad efter fält stat för mig gjorde 879 rubel 35 kopek i papper. Dessa penningar voro så mycket kärkomnare, som vi på goda grunder tviflade om deras utbekommande, emedan Sveaborgs conventjon förut i en artikkel vid frågan om vår rättighet att under kriget få vistas hemma i landet på våra vanliga bonings ställen genom vårt afsändande till Ryssland i sjelfva värdet var bruten. *D: 31:sta*

Afreste 9 st: af de ankomne svenska officerarena till Staden Uggelitz, där de skulle förblifva. Lieutenanterne [Joh. Peter] Turdfjell [vid Västerbottens reg:te] och Georgi tilläts att i Jaroslav qvar stadna i anseende till den förras sjuklighet. *Septem: d: 1:sta*

Skrifvit bref till bror Claes och föräldrarne, som afgeck genom Hartin i Pettersburg. *D: 4:de*

Ärhöll jag bref hemifrån af bror Claes, och Granstedt, daterade Ekenäs den 29:e Augustij. Om aftonen bevistade jag dett allmänna spectaket, då andra delen af *Rosalka* uppfördes. Decoratjonerna och changementerne voro för mig, såsom litet hemma i ryska språket af dett mästa interesse. *D: 17:de*

Inviterades samteliga svenskar af Herr Karnovitz på ett fransyskt spectakel. Piecen, som speltes, var *Fattigdomen och den ädla stolt-heten* af Kotzebü. Äfven i valet af denna piece igenkände vi Herr Karnovitzes vanliga artighet emot oss svenskar, och för att öka illusion af den svenska officerns rol, uppträdde på scen en värdeligt svensk artillerie officers uniform, lånt af Lieutenant Stjernfeldt. Piecen speltes mycket väl och med alment bifall. Vid utgåendet från theater sallonnen intreffade ett upptråde, hvars rätta anledning man kanske borde söka i äldre tilldragelser. I staden bodde flere Prinsar Woronoff, däribland en, som var vice Gufvernör, alla högfärdiga och dumma mäniskor. Då vi vid ankomsten till Jaroslav gjorde vår formliga upp-vacktning hos denna vice Gufvernör och skulle gå därifrån, tussade betjeningen Herr Woronoffs hundar uppå oss, hvilka vi likväl hade den djerfheten att återsända med blodiga hufvuden. Denna omständighet i förening med åtskilliga andra ohöfligheter och bristande attentioner hos Herrar Woronoffar underhöll dem och svenskarna emellan hela tiden en viss kallsinnighet. Nu hände på dett omförmälta spectaket, att en af unga Herrarne Woronoff från en af logerne åtskilliga gångor ropade *tyst* åt några kammerater, som sutto på amphi theatern, då de emellan ackterne converserade med sina grannar. Lieutenant *D: 20:de*

Stjernfeldt, som häröfver med rätta fant sig stött, passade på unga herrn, då han kom ned från logen, och lärer jämte några bittra sanningar han sagt honom äfven hafva klämt junkarn någodt litet emot trappan. Händelsen väckte uppseende och beifrades häftigt af Woronsofska ligan, men deras antal var vida större, som togo Stjernfeldts parti, hvarföre den snart blef nedtystad.

D: 23:e Om aftonen blefvo 4 af kammeraterne om kring kl: 9 kallade till Gufvernörn. Vid återkomsten medförde de den både sorgeliga och glädjande underrättelsen, att freden Sverige och Ryssland emellan var afslutad i Fredrikshamn, samt gränsen dessa stater emellan flyttad från *Kymmene till Torneå elf.* Ehuru vi redan länge hade skjäl att frukta denna olyckeliga utgång af kriget, väckte vissheten därom likväl nu högst bittra känslor. För att emedlertid för ögonblicket döfva dem vandrade vi upp till Tyska värdshuset, och glömde i några bålar punsch både egna och fosterlandets förestående öden, ja, funno till och med anledning till glädje i den vissheten, att vår förlossning ur fångenskapen nalkades, och vi snart ägde hoppet att få återse länge saknade vänner och anhöriga.

D: 24:de Som var en söndag, voro vi samteliga bjudna till Gufvernörn till middagen. I stadens kyrkor förkunnades i dag den ingångna freden, för en stor del åhörare säkerligen en okänd sak, att ofred någon gång varit dess fädernesland och Sverige emellan, så framt ej vår därvaro i egenskap af krigsfångar fästat deras uppmärksamhet, ty sedan vi kommo längre in i landet, framställes ej sällan den frågan till oss i synnerhet af dett sämre folket, *hvarföre vi kommit till Ryssland?* emedan de icke hört af någodt krig med Sverige.

*October
d: 2:dra* Hade vi besök af Lieutenant [Otto Reinh.] Kalmberg vid Jägerhornska regementet, från staden Romanoff, där han låg fången. Och som min kammarkammarat, Lieutenant Hjelmskjerna, var bort rest med Prinsessan Galitzen till staden Rosstof, där hon ville öfvervara en Jungfru Marie fäst, ärbjöd jag Kalmberg nattqvarter i mitt rum. En tid bårtåt hade en rysk officer med fru, svärmor och betjening bebott rummen näst intill. Detta sällskap förde ett högst bullersamt och liderligt lefverne, i synnerhet svärmorden, som alla dagar var så full, att tvenne personer nödgades leda henne hvar hon tog vägen. När Lieutenant Kalmberg och jag hade lagt oss, hördes åter det vanliga stöjet i rummet brede vid, men som sluteligen avancerade ut i koridorn och till vår kammar dörr, med hvilken dett hördes, att de förehade någodt. Jag skyndade mig då till dörren, men fann den utanföre stängd med en regel. Tyst afvacktande utgången häraf, hörde jag sluteligen regeln sakta undandragas; i ögonblicket öppnar jag dörr, ser den omtalta officern jämte en annan och betjenten skynda in i sina rum, men hant nog hastigt efter för att i dörrn kunna gifva den sista eller betjenten en örfil, så han föll rak lång på golfvet, där på vände jag om för att öppna dörrn till Lieutenant Ridderståles och Adjutant Bloms rum, hvilken äfven hade blifvit igen stängd. Just som detta var gjort, ankommo samna ryssar, seconderade af skrikande qvinfolk, och gripa mig i armen, menandes, att jag skulle följa med dem för att formeligen afstraffas. Ridderståhle och Blom togo mig

likväl snart fri från dem, så jag kom in och feck igen dörrn. I dett samma hördes ett nytt skrik i koridorn, och då vi öppnade dörrn, sågs ryssarne för andra gången i full retreat till sina rum, och Lieutenant Kalmborg med sönder rifven skjorta i hank och i hæl följa efter samt med ett par pipskaft utdela slag på slag till efter troppen. Hans mellankomst i afairn föranleddes däraf, att ryssarna, då de skildes från oss andra, hade rusat in till Kalmborg och öfverfallit honom, men han gifvit den angripande en, som han i jägare styl kallade, Orre för ögat, så den och de öfriga hastigt gjort höger om vändning, och satte sig i skyndsamt retreat, under hvilken maneuer vi råkade dem, som omförmält är i koridorn. Dvornicken, väckt af alt detta buldret, hade emedlertid sänt bud till polisen, som äfven nu infant sig, men police officern kunde af dett ryska fyll sälskapet, icke få den minsta reda på saken, utan blef däremot af svärmodren öfverfallen med det gröfsta ovett. Vi sökte då, att så godt vi på ryska kunde, upplysa om förhållandet, hvaraf han genast inhämtade vår oskuld i detta upptråde, men anmodade likväl Adjutant Blom och mig, att dagen därpå sjelfva hos Police Mästaren uppgifva hela förloppet.^x

Bevstat dett allmänna spectaklet, då en röfvare tragedi uppfördes. Samma dag uppsade Fendrick von Sass all vidare befattning med det af honom hit intils hafda mathållnings bestyret. Om aftonen föll snö, så dett nästan täckte marken. D: 8:de

Började jag att äta för beständigt hos Schacmeijers. I dag afsände jag det sista brevet härifrån till föräldrarne, ehuru dagen till vår afresa ännu icke var utsatt. D: 9:de

Uppvaktades Gufvernörn af svenskarne på sin namnsdag. Vi blefvo kvar bjudna till middagen, de främmandes antal var betydligt. Om aftonen gafs societets spectakel och stor soupé. D: 12:te

Bekom jag bref hemifrån af den 26:te September med underrättelse, att bror Claes genast efter fredens kungjörande öfver rest till Sverige för att därstädes kvar stanna. Om qväln kl: omkring 10 kom eld lös i den så kallade kassern, hvarest flere kammerater bodde. Olyckan slutades därmed, att kjökstaket föll in, då elden därefter straxt blef släkt. D: 16:de

Bevstat dett allmänna spectaklet. Piecen, som speltes, var *Målaren och modellerne*. D: 22:dra

Förkunnade Gufvernörn oss vår snart förestående hemresa, som numera berodde endast på passens ankomst från Pettersburg. D: 23:ie

Voro vi samtliga bjudna hos Gufvernörn till middagen. D: 24:de

Ankommo redan 4 officerare af Westerbottens regemente, hvilka varit fångna i staden *Kostroma*, för att påföljande dagen vidare fortsätta resan till Sverige. D: 30:de

^x Åtta dagar därefter, under hvilken tid i granskpet härskat en ovanlig tystnad, instälde sig den omförmälte ryska officern, ännu blå och gul under ögat af Kalmborgs orre, och i närvaro af en Police Officer bad oss om förlåtelse för sit våldsamma uppförande, sade sig redan pliktat därföre med flere dyngs arrest, och då vi gärna biföllo hans anhållan, var han i glädjen färdig att kyssa våra händer därföre.

Novemb. Sent om aftonen blefvo vi tillsagda att till dagen därpå hålla oss
d: 8:de rese färdiga.

D: 9:de I dag intrefvade således den länge efterlängtade stunden. Afsked togs af alla dem, som visat oss någon synnerlig attentjon. Flere ärbjöd oss på dett mäst granlaga sätt understöd i afseende på vår förestående långa resa, i synnerhet utmärkte sig Gufvernörns vid detta liksom vid många andra tillfellen. Under afskeds uppvaktningen inkallade Prinsessan Lieutenant Hjelmstjerna i en rum och fordrade af honom såsom ett prof af vänskap och förtroende, att han uppriktigt skulle gifva tillkänna, huruvida hon med penningar, pälskläder eller annat kunde vara någon af svenskarne till tjenst, men hvilken stora ynnest och godhet han på egen och de andras vägnar likväl vördnadsfullt afslog, emedan de flästa af oss genom den förut århållna ryska aflöningen icke allenast sjelfva voro satta för tillfellet utom alla behofver, utan äfven i tillfelle att hjelpa dem af medfångarne, som icke fått hugna sig af samma förmån. Därefter öfverlämnade Prinsessan Galitzen såsom ett minne af sig till Lieutenanterne Hjelmstjerna och Stjernfäldt hvar sin mindre bordsduk med Galitziska vapnet inväfvit och förfärdigade i Jaroslavska dräll fabriken, den förnämsta som finnes i hela Ryssland; likaledes en dylik att tillställas Regements Pastor Grevillius, den hon ännu med välvilja erinrade sig. Vid afskedet kyste Gufvernörn oss, hvar och en under många önskningsar för vår lyckliga hemresa. Skilsmessan ifrån denna ädla och aktningvärda familje, hos hvilken vi njutit så mycken godhet, var värkeligen påkostande. Vår ärkänsla kunde ej yttra sig i annat än ord, men uppriktig var den önskan, att deras landsmän, som i Sverige delade lika öden med oss i Ryssland, måtte af svenskarne ärfarit ett lika vänligt bemötande. Efter 14 månaders vistelse härstädes, anträdde slutligen om kring kl: 4 eft: mid: med fröid och glädje den efterlängtade hemresan. Sent om natten ankommo vi till staden *Romanoff*, hvarifrån Lieutenant Kalmberg med sina medfångar redan var afrest. Här börjades för oss obehaget af att ej nu likasom vid bort resan äga någon beledsagare, hvilken besörjde om kvarteren, maten, skjutsen m: m:, emedan vi såsom främlingar och ej nog mäktiga i språket i detta tillstånd helt och hållet voro öfverlämnade åt den gemena ryssens plundringar och ovilja. I staden ville ingen öppna för oss sina portar, hvarföre natten i kjöld och urväder tillbragtes på gatan. Anteligen emot dagningen bevektes några borgare att lämna oss tak öfver hufvudet.

D: 10:de Efter långväntan på hästar, fortsatte 10 af oss resan vidare på eft: m: Lieutenant Hjelmstjerna och Fendrick von Sass återvände till Jaroslav för att sälja en den förra tillhörig jagt vagn, som nu i anseende till snöfallet blef svår att medtaga. Som de ifrån Pettersburg ankomna passen (pådoroschna) till vår hemresa, upptogo två och två af fångarne på hvarje, blef däraf en fölid, att de, hvilka stodo på ett och samma pass, nödvändigt skulle åka tillsammans. Således kom min kammerat i kibittkan att blifva Fändrik Borgenström, hvarföre jag var ödet mycken tack skyldig, men icke så lieutenant Broberg, som feck Munken till salskap, med flere andra lika illa belåtna.

Passerades *Ribinsk*, en liten men temmeligen vacker stad. Hästar-
nas ankomst afvaktades på dett bästa värdshuset, som höls af en
tysk. Först emot aftonen skedde afresan härifrån, den fortsattes ge-
nom staden *Mologa* till en vid Volga Floden belägen by, där
nattqvarter togs, emedan vi icke i anseende till isens svaghet vågade
passera floden i mörkret. Sedan jag länge kämpat med tårakor,
kakalacker och annan ohyra, hvaraf den gemena ryssens bostad öfver-
svämmar, somnade jag slutligen på en trä bänk, men stördes snart i
min hvila, genom tvenne efterblefne kammeraters ankomst, nämligen
Conducteur Spaks och Pastor Peranders. De hade pass i hop, och
som prästen envisades att medfå sin gamla bred chaise, blefvo de vid
alla häst ombyten öfver måttan preijade och uppehållne, hvartill ej
litet bidrog deras okunnighet i ryska språket, ty prästen hade aldrig
lagt någon vinning därom, och Spaken åter kunde ej lära sig riktiga
pronontiation af ett enda ryskt ord, och så uppstod nu vid deras an-
komst dem och ryssarne emellan en fullkomlig språk förbistring, så
bullrande och hög ljud, att vi andra till stridens biläggande, nödgades
uppträda såsom medlare. Om natten föll mera snö.

Kronglade vi oss med pick och pack lyckligen öfver floden. På
andra sidan väntades åter på hästar. Sent om sider lyckades dett
mig, Borgenström, Broberg, Munk, Turdfjeld och Georgi, att i slädar
få fortsätta resan. Dett öfriga sällskapet blef här efter utan att seder-
mera förr än i Pettersburg kunna upphinna oss.

Passerades Staden *Wesiogonski* (Vjesjegonsk), där Lieutenant Munk
disponerad efter vanligheten, under dett vi andra i ett usselt värdshus
afbidade häst ombytet, befans i en hast vara angagerad mitt på tor-
get utan hatt i full afair med stadens tjuf poikar. Utan vår mellan-
komst är osäkert, hurudan utgången blifvit, ty väl höll han sina anta-
gonister på honette afstånd, medelst jämna svängningar med en lång
stång, men däremot bombarderades Munken med frusen häst spillning
så tätt, att han knapt var för oss synlig. Änteligen kunde vi med
rop och vinkningar förmå honom att i god ordning retirera innom
porten, då han berättade anledningen till bataillen varit, att några
poikar i porten flere gånger ropat till honom dett förhatliga ordet
Griska. Emedlertid ankom från Goronitzen (Borgmästaren) en police
soldat med förbud för vår afresa och anmodan till Munken att inställa
sig till förhör, emedan klagomål inkommit, att en gosse i den omför-
mälte afairen blifvit illa slagen. Här var intet val att gjöra, munken
i sällskap med den nämnde police soldaten vandrade af, åtföljd af
100:de tals pöbell, som rundeligen trackterade honom med *Griska* och
andra skjälls ord. Några kammerater följde likväl med, fast på af-
stånd, till Goronitzen, där saken snart blef bilagd och vi fingo resa.
I denna stad qvarlåg 17 svenska fångar mästa delen sjöfolk och bönder,
under kriget tagna i Arkangel.

Skedde ankomsten till *Ustjussna*, en liten stad, som ej sågs under
bortresan. Ägde ett hyggligt värdshus, i hvilket vi till sent på qvällen
voro tvungna att vänta på hästar och icke desto mindre lika som på
de flästa andra poststationerne låta för deras slutliga ankomst god
tyckligt taxera oss. Resan fortsattes hela natten. Vid häst ombytena

voro vi nödsakade att använda all möjlig tillsyn på sakerna, och därför tourvis posta för dem, emedan dett minsta aflägsnande från slädarne gjorde oss förlustiga af alt, som fans löst och lätt åtkomligt.

D: 16:de Middagstiden återsågs byn Samina, hvarifrån vår canal eller sjöfärd börjades vid bortresan.

D: 17:de Efter hela nattens åkning hunno vi på morgon sidan hungriga och genom frusna till staden *Tichwin*, där vi vid framresan besågo dett rika klostret m: m: Sedan vi tagit oss någon hvila och af värdinnan i kvarteret nödtorfteligen blifvit bespisade ibland annat med en tjock limpa eller rättare torta, som vid öppandet innehöll en hel stor sik, och hvilken anrättning, nyss tagen ur ungnen, smakade förträffligt, kjordes samma dag vidare.

D: 18:de Kl: 5 ef: mid: anlände vi till staden *Ladoga*, och som inga hästar på länge kunde ärhållas, intogs nattkvarter på ett ganska trefligt värds-
hus. Värden visade oss med mycken förnöijelse en guld broderad råck af fint mörkblott kläde, som han af kejsar Alexander ärhållit i present för någodt af värden visat, synnerligt ädelmod emot den härstades tillförne förlagga garnizon vid dess afmarche till sista persiska kriget.

D: 19:de Sent om qvällen kommo vi till *Schlusselburg*; härifrån afreste genom natten tvenne kammerater till Pettersburg för att beställa kvarter åt oss andra.

D: 20:de Omkring kl: 4 eft: m:, återsågo vi ryska rikets hufvud stad med gladare känslor, än med hvilka vi året förut lämnade den. Logi var oss bestält på svenska kyrko gården (ett kvarter af staden, så kallat, emedan svenska församlingens kyrka där inom är belägen.)

D: 21:ta Uppvaktades svenska Ministern Hans Excellence m: m: Grefve Stedingk, som emottog oss mycket vänligt, samt bjöd oss på följande dagen till middag. Vintern och dett goda släd föret i förening med Nevas is beteckning, öfver hvilken 100:de tals vägar befordra en lättare communication de åtskilliga stads delarne emellan, gjorde, att lifligheten i Pettersburg denna årstid syntes mycket större än under vår förra vistelse därstädes. De stora ponton bryggorna lågo infrusna, nedhade utåt den ena stranden, för att ej vara hinderliga vid is lossningen, hvilken i Nevan skall vara ovanligt stark och häftig. Af märkvärdigheter, som förra gången undgeck vår uppmärksamhet, var kejsarliga museum uti *Eremitagen* en af de rikaste och utvaldaste samlingar. Här är målnings galleriet, ett kabinet för medailler och mynt, mineral samlingar, ett kabinet af antika och moderna dyrbarheter. Dessa guld och ädelstens massors glans är aldeles förbländande. Af otaliga konst stycken här är att bese, anmärktes i synnerhet, ett stort träd, hvars stamm, grenar och löf äro förgyllda; på en af dess grenar satt en tupp, vid dess rot låg en orm, och där brede vid en flug svamp, från hvars ena kant framstack nummertafan till ett uhr värk! När timman är full, skakas trädet, tuppen gal, och ormen hväser. Här ser man, ehuru i 3:ie våningen, straxt under fönstren, en trädgård med stora björk aléér, vilande på valf, hvarunder går en bred gata, och mitt emot i ett annat fönster synes Nevan såsom i en afgrund. Här fans ett rum fult med grönskande trän och buskar, i hvilka canarie

fåglar med flere andra, qvittrande, flögo lösa. I stora glas kupor med vatten samm små guld fiskar. Värmen meddelas alla dessa rummen genom koppar rör, konstigt dolda bakom byster och emblemer. I nedra våningen är hof theatern.

Efter åtta dagars härvaro, hvarunder jag bevistade fransyska ope- *D: 28:de* ran och balletten, rumlade litet om med kammeraterne på de stora och eleganta värdshusen, såg mig här och där omkring samt i hvarje-handa nyttigt och onyttigt förstört penningar, lämnade jag i dag Petersburg i sällskap med Lieutenant Hjelmstjerna, Fändrickarne Borgenström och von Sass.

Passerades *Wiborg* blott igenom. Vår finska skjussbondes obe- *D: 30:de* tenksamhet hade här så när satt ett hinder i vår resa, hvar till följande händelse föranledde. Våra pass, hvilka redan vid in passeringen hade undergått långsamma granskningar och påteknningar, blefvo oss för andra gången affordrade vid utresan. Uppehållet inquirerade emedertid skjuss bonden, som i yrvädet satt fram på slädan och frös, hvarunder han fördömde ryssarne och deras många upptåg. Då passen slutligen ankommo från vackten, och vi kjörde genom portvalvet, där en St: Niclas satt innom sitt glasskåp, kunde bonden ej längre återhålla sitt missnöije, utan gaf ryssarnas skyds patron St: Niclas ett pisk rapp, så glaset klingade i gatan, posten ropade i gevär, och vackten kom springandes, men våra raska hästar frälsade oss och bonden.

Anlände vi till *Fredrikshamn*, samt togo kvarter hos vår förra *Decemb.* värd, Herr Brun. För att kunna medtaga min vid bortresan härstädes *d: 1:a* qvarlämnade Chaise, blef jag tvungen att köpa en ved slip, hvarpå Chaisen fast bands.

Om aftonen passerades *Lovisa*. En särdeles begärelse efter svensk *D: 2:dra* tobak uppehöll oss här någodt litet, och fast än den bästa, som stod att erhållas, var *Fem blå bröder* ägde den likväl för oss ett oändeligt värde, som öfver ett års tid ej rökt annat än rysk tobak, till smaken ej stort bättre än mossor. Sedan denna handel var gjord, och afsked tagit utaf Fändrickarne Borgenström och von Sass, våra trogna följeslagare under hela fångenskapen, hvilka härifrån togo vägen åt Tavastehus, kjordes vidare. Om natten var jag nära att på ett besynnerligt sätt blifva i hjäl kjörder. Lieutenant Hjelmstjerna, som förgäfves sökte i Iaroslav att försälja sin jakt vangn, hade åkt med den på kjellkar hela vägen. Nu hände i en hög backe, där jag kjörde utföre, att hästarne för Hjelmstjerna, som kom efter, skenade, och hans jacht vang stötte till mitt höga åkdon med en sådan fart, att dett för mig stjelpte alldeles öfver ända i ett djupt dike, fult med snö. Starkt på klädd och ägande dett tunga eqvipaget öfver mig, hölt jag i denna belägenhet på att blifva qväfd, änteligen brast fotsacken, hvarigenom mera luft ärhölls, då äfven med biträde af skjuts bonden, alt åter snart kom i ordning.

Fram på morgonen anlände vi till *Borgo*. Efter intagen god *D: 3:dje* frukost hos den bekanta Mamsell Lotta, fortsattes resan till *Helsingfors*, där vi intreffade sent på efter mid: Samma afton gafs assemblé på rådhuset, och ehuru rese trötta, beslöto vi likväl, att gå dit för att efter den långa frånvaron få nöijet återse de finska tärnorne, men

återseendets behag var likväl mycket mindre än hvad föreställningen låfvade. Alt hade här fått sin ryska anstrykning, dett fordom trefliga och okonstlade hade fått vika för coquetterits och ryska modernas större fordringar, de förnämsta cavallerierna utgjordes af ryssar, hvilka tycktes vunnit stor nåd för de skjönas ögon, coversatjon fördes på alla möjliga tungomål, med ett ord balen var ej stort olik dem vi sett in i Ryssland, ochså blef vår trefnad här ej långvarig.

D: 4:de Hvilade jag öfver i Helsingfors. Staden hade under vår borto varo undergått en betydlig eldsvåda, som till nära hälften förstört den samma. Hos Majorskan von Wolcker och hennes vackra dotter, Fröken Janette, gjorde jag en visit. De ämnade med första öppet vatten fara öfver till Sverige och Gefte, där Majorn med kvarlevorna af Finska Artilleriet för närvarande låg commenderad.

D: 5:te Tidigt om morgonen lämnade jag Helsingfors och skildes då tillika från min deltagare i fångenskapens alla skiften Lieutenant Hjelmstjerna. Vi hade härifrån börjat resan tillsammans och slutade den äfven här. Den fortsattes sedermera af mig allena till Ekenäs, hvarest jag samma dag om aftonen, ägde den länge efterlängtrade glädjen att få återse och omfamna mina älskade föräldrar. — Men som lyckan sällan är fullkomlig, förbittrades äfven dessa återseendets ögonblick af vissheten om dess korta varaktighet. Min mor, redan länge plågad af svagt bröst, kände dett onda nu till den grad förvärrat, att hennes dagars tal, ej kunde blifva många! Bror Claes för alltid öfver rest till Sverige, skulle snart af mig följas efter, begge fast beslutna att där i ett nytt fädernesland söka utvecklingen af våra framtida öden. Skilsmessan nalkades således ånyo med stora steg.

1810.

Januarij
d: 4:de Anträdde jag min första resa till Sverige. Den fortsattes till Åbo i sällskap med Lieutenant Lagerhjelm och Conducteur Granstedt, där en svensk Capiten vid namn Ekman, som reste i handels ärenden, förenade sig med oss. Vägen togs öfver Åland, men olyckan ville, att passen de många öarne emellan oftast hvarken buro eller brusto, hvilken omständighet i förening med dessa öars nedbrända och utblottade tillstånd, (fölider af kriget, emedan f: d: konung Gustaf Adolf 1809 om vintern låtit bränna och förhärja hela Åland in afsigt att hindra Ryssarnas etablerande därstädes) så försvarade och fördröide vår öfverfart, att vi efter öfverståndna otaliga vidrigheter, först den 2:dra påföljande Februarij, ankommo till den svenska hufvud staden Stockholm.

En akademisk dom.

Bland handlingar i riksarkivet, hvilka tillhört Lunds universitets frejdade kansler *Lars von Engeström* och som benämnas »de Engeströmska papperen», har äfven påträffats en latinsk dom, afkunnad år 1708 af universitetsmyndigheterna i Lund. Den behandlar en studentkravall under en vårmärnad i staden. Den tidens märnader gifvo studenterna kära anledningar att rasa ut. I universitetets och de studerande nationernas handlingar förekomma ej sällan berättelser om vådliga utsväfningar vid dylika tillfällen. Aktstycket har i öfversättning följande lydelse:

Rector och Consistorium vid Carolinska Akademien i Lund.

Ehuru alla, som vinlägga sig om vetenskaper och goda seder, borde så inrätta sin lefnad och afpassa den efter lagarnes föreskrift, att de skulle synas icke så mycket af fruktan för straff undfly lasten, som fastmer af kärlek till dygden eftertrakta det sedliga, finnas dock många, hvilka kärleken till dygden till den grad uraktlåter att egga till lydnad för lagarne, att ej ens fruktan för ganska stränga straff kan afhålla dem från laster. Icke utan smärta nödgas vi tillstå att till och med bland vår akademiska ungdom finnas ej så få af detta slag; Och äfven om vi tege, så skulle, vi vilja icke säga människorna, men sjelfva denna stads hus, dess fönster, dess gatstenar ropa. Bland dem bör i främsta rummet du, *Christoffer Porath*, nämnas, du som synes under detta år med största ansträngning eftersträfvat detta enda, att du enligt allas omdöme ostridigt förtjenar anses som hufvudman för alla de vildhjernor, som här finnas. Ty knappt har något oväsen uppstått, i hvilket icke du varit med, antingen som anstiftare, eller som ledare, eller som den ifrigaste deltagaren. Vi förbigå här ett och annat. Men under detta våldsamma nattliga kringströfvandet under vårmärnaden hafva du och dina kamrater ej endast med gräsliga tjut bedöfvat allas våra öron, utan äfven med den obarmhertigaste våldsamhet först med dragna värjor genomborrat och derefter fullständigt omkullvräkt köpmännens bodar samt slutligen med rent af vanvettigt raseri släckt Eder vrede på sjelfva gatornas stenar. Du har gjort hvad på dig ankom för att äfven de främlingar, som vid tillfället voro närvarande, skulle kunna konstatera att du i laster och förakt för lagarne ej vore sämre än någon af dina stallbröder. Och för att ej lemna något brott öfrigt, har du sedermera sjelf befriat dig ur den arrest, hvari Rector magni-

ficus insatt dig, ja fastän ofta stämd, har du aldrig inställt dig för rätta, så att du äfven lagt meneden till dina öfriga gerningar.¹ Ej heller böra vi med tystnad förbigå Eder, du *Daniel Dahlberg* och du *Johannes Söderling*, hvilka tagit ej ringa del i ofvan omnämlda nattgång, och hvilka, låt vara att I af någon vördnad för lagarne lystrat Rectors kallelse och inställt Eder för domstolen, dock, af fruktan för ett välförtjent straff, före domens afkunnande förgripit Eder på arres-ten och undandragit Eder bestraffningen. Men äfven du, *Carl Adam Leopold*, har förtjent ett namn bland dem, du som äfven varit en trofast deltagare i detta oväsen, fast du visat dig mindre elak än de öfriga just derigenom, att du icke följt deras exempel och genom en otillåten flykt undandragit dig slutdomen. Och då I alla tydligen hafven misströstat om att på detta sätt förtjena uppnå verkligt rykte, att Edra namn kunde med någon studenter värdig beteckning synas på denna allmänna tafva, så hafven i velat åstadkomma det, att de fastän till Eder skam kunna der läsas.² Liksom derför läkarne pläga afskära de lemmar, som äro angripna af obotlig sjukdom, för att de ej må förstöra den öfriga kroppen; Så bör man, på det att de i Edra själar härjande lasterna ej måtte öfverflyttas på andra, skilja Eder, såsom icke blott onyttiga, utan äfven skadliga och förderfbringande lemmar, från det akademiska samfundet. Derför, ehuru vi kunde straffa Eder med lagens större stränghet, dock i vår mildhet hoppandes att I skolen återvända till ett bättre lefnadssätt en gång i framtiden, bjuda vi Eder att utträda ur vårt samfund, Dig Christoffer Porath under hela två år, Eder Dahlberg och Söderling under ett år, men Dig, Leopold, under ett halft år och att inom åtta dagar lemna staden. Men I alla öfriga studenter, lären häraf hvad Eder frid tillhör, och om I ären goda, fortfares att så vara, men om I ären onda, upphören med Edra laster, så att I icke drabbens af liknande eller ännu svårare bestraffningar.

Lund den 16 september 1708.

Under Consistorii sigill.

(L. S.)

Akademiens rektor för året var professor *Haquin Stridsberg*, den berömda språkforskaren, och antagligen har han äfven författat domen, som är skrifven på förträffligt latin. Den är visserligen allvarlig och sträng, men man förnimmer tydligen en underström af varm tillgifvenhet för de dömde, hvilken hvad angår de två af dem är så mycket förklarligare, som de tillhörde den nation, den Göteborgska, för hvilken Stridsberg var inspektor. Man påminnes om en fader, som nöd-

¹ Syftar på den punkt i studenteden, hvari den unge studenten förbinder sig att ej fly, om rektor förbjuder honom att resa från akademien eller arresterar honom. Se vidare »Lunds akademis constitutioner», utgifna af Fredrik Schreveli-us (Lund 1832).

² De akademiska angelägenheterna meddelades, liksom än i dag, på den s. k. »svarta tafvan», der naturligtvis äfven denna dom fans uppspikad.

gas bestraffa sina olydiga barn. Dessa våldsamma studentupptåg, som i äldre dagar ej voro sällsynta, hade sin rot i ungdomligt lättsinne, men än mera i en orolig tids vildhet. Något förderfvadt sinnelag behöfva de ej förutsätta.

Den, som hårdast drabbades af de vise fädernas rådslut, *Christoffer Porath*, blef en aktad och dugande man. Han var född i Lund i september 1689, son af en akademifäktmästare, som äfven hette *Christoffer Porath*, och dennes hustru, en dotter af byfogden *Peder Carstensen* i Malmö och syster till kyrkoherden *Peter Carsiens* i Hardeberga. Modren dog i Lund $\frac{2}{11}$ 1713 och sedan äfven fadren affidit derstädes $\frac{26}{3}$ 1714, blef sonen samma år dennes efterträdare som akademimens lärare i den ädla fäktkonsten. Hvilket år han blef student hafva vi ej kunnat utröna, enär universitetets album studiosorum ej är fullständigt för dessa tider. I någon nationsmatrikel kan han ej heller påträffas. Troligen var han s. k. extranationalis,¹ d. v. s. hade befriats att lyda under någon inspektör, hvars funktioner hans fader som akademisk lärare ansågs kunna utfylla. Den unge *Christoffer* fick vitsord »för utmärkt skicklighet i sitt yrke». Sedan han bestridt sysslan i Lund i aderton år, erhöll han år 1732 lika tjänst i Upsala. Han verkade der i tretton år, ända till sin död $\frac{12}{5}$ 1745. Strax efter sin första utnämning hade han ingått äktenskap med *Maria Elisabeth Strandell*, dotter af kyrkoherden Olof Strandell i Lösen i Blekinge. Hon tyckes lefvat i Upsala ännu på 1770-talet. I detta gifte föddes trenne söner, hvilka alla gingo i sina faders fotspår och blefvo akademifäktmästare, samt fyra döttrar. Dessa senare voro *Hedvig Eleonora* (f. 1722), *Mätta Sofia* (f. 1723), *Annika* (f. 1725) och *Ulrika Eleonora* (f. 1728). Den äldste sonen *Christoffer* (f. $\frac{4}{7}$ 1717) egnade sig i början åt den militära banan och var löjtnant, då han år 1763 erhöll fäktmästaresysslan i Lund; qvarstod i tjänsten i sin höga ålder ända till sin död $\frac{20}{11}$ 1804.² Hans hustru *Helena Charlotta Julius*, dotter af kyrkoherden Nils Julius i Norrhviddinge i Skåne, hade före mannen affidit i universitetsstaden $\frac{28}{12}$ 1795. Den andre sonen *Olof* (f. $\frac{20}{2}$ 1719) blef sin faders efterträdare i Upsala 1745 och innehade tjänsten till sin död i början af år 1763. Han begrofs nemligen $\frac{8}{2}$ det året. Efterträdare blef yngste brodern *Carl* (f. $\frac{3}{5}$ 1726), som 1748 blifvit akademifäktmästare i Åbo och från år 1763 förrättade sysslan i Upsala till sin död, som inträffade $\frac{3}{8}$ 1795. I äktenskap med *Benedicta Bevert*, som dog några månader före sin man, $\frac{8}{1}$ 1795, fick han sonen *Carl Christoffer*, som föddes 1765, blef student i Upplands nation i Upsala 1774, ingick sedan som fänrik vid Södermanlands regemente, men kallas löjtnant, då han efter sin faders död blef akad. fäktmästare i Upsala. Han var konung Gustaf IV Adolfs lärare i fäktkonsten. Sin tjänst skötte han till sin död. $\frac{27}{9}$ 1812. Var gift med *Dorothea Westin*, dotter af brukspatronen Westin. Både Lunds

¹ Om extranationales, se Sjöström »Skånska nationen 1682—1832» (sid. 5—6) och samma förf:s »Blekingiska nationen 1697—1900» (föreläset).

² Hans efterträdare blef den berömda *Per Henrik Ling*.

och Upsala universitet hade således att uppvisa hvardera tre medlemmar af släkten Porath som fäktmästare. Ännu en slägtmedlem har gjort sig ett namn som framstående utöfvare af familjens favoritidrott, nemligen Carl XI:s och Carl XII:s lärare i fäktkonsten, *Didric Porath*, som på grund af dessa förtjenster adlades år 1699 och hvars ätt ännu fortlever. Han var helt visst farbroder till hjälten från marknadsoväsendet 1708. — Åtskilliga andra personer af samma slägt hafva påträffats i oss tillgängliga källor, ehuru det ej varit möjligt att fastställa deras plats å slägttaflan. — *Jakob Porath* var 1671 regementsbarberare vid Lybeckers kavalleri. — Rådmannen och fältskären i Carlstad *Johan Porath* hade med sin hustru *Christina Carlstedt* sönerna *Nils* (f. 1690, student 1709, assessor i bergskollegium 1736, död som tit. bergsråd 1753), *Jonas* (f. 1695, student 1715, afled som vågmästare i Carlstad 1729, gift 1726 med *Magdalena Margreta Maull*, af adliga ätten) och *Salomon* (f. 1706, student 1725, död som rådman i Stockholm 1760). Bergsrådet Porath hade sonen *Olof Ulrik* (f. 1737, student 1752, inskrifven i Svea hofrätt 1758, notarius publicus i Norrköping 1762, död som auditör 1793). Dessa fyra Porathar tillhörde under sin studenttid Vermlands nation i Upsala. — Konstmästaren vid Nora bergslag *Erik Anders Porath* hade sönerna *Magnus* (student 1748, blef sedan kornett) och *Carl* (f. 1732, student 1748, landtmätare i Örebro län, död 1792). Den senare hade sonen *Carl* (f. 1761, student 1774, landtmäterisekreterare 1809, död 1832). De nu nämnda voro som studenter inskrifna i Vestmanlands-Dala nation i Upsala, liksom ock *Anders Porath* (f. 1770, student 1783, »engagerad på handelskontor i Stockholm»), *Otto Porath* (f. 1767, student 1788, död som komminister i Schedvi 1812) och *Wilhelm Gerhard Porath* (f. 1807, student 1822, tog juridisk examen 1826, kanslist i kammarkollegium 1835 samt aktuarie der 1839, rymde till Amerika 1841). — En syster till den sistnämnde är möjligen *Sofia Porath* (f. 1803 † 1837), som var gift med borgmästaren i Lindesberg *Salomon Christofer Rubin* (f. 1794, student i Blekingska nationen i Lund 1811, död 1867).

Studenterna *Daniel Dahlberg* och *Johannes Söderling* inskrefvos båda i Göteborgs nation 1705. Den förre var son af prosten i Varberg *Lars Dahlberg* och afled, antagligen vid unga år, i Riga, der hans morfader *Herlac Buthelius* en gång i tiden varit slottsprest. Om Söderlings vidare öden känna vi intet. Troligen var han son af Hallands läns förste ordinarie landtmätare *Johan Söderling*, som afled 4/1 1722.

Hvad slutligen angår *Carl Adam Leopold*, han som »visat sig mindre elak än de öfriga», så var han son af läkaren på Snäckestad, Vånga socken i Skåne, *Sigfrid Leopold* och *Helena Broome*. Han blef student 1706 och inskrefs i Blekingska nationen, liksom i allmänhet nordskåningarne på den tiden.² Efter någon tids studier i Rostock, återkom han och uppträdde 1712 i Lund som läkare under

² Se rörande detta förhållande närmare: »Skånska nat. 1682—1832» (sid. 2—5).

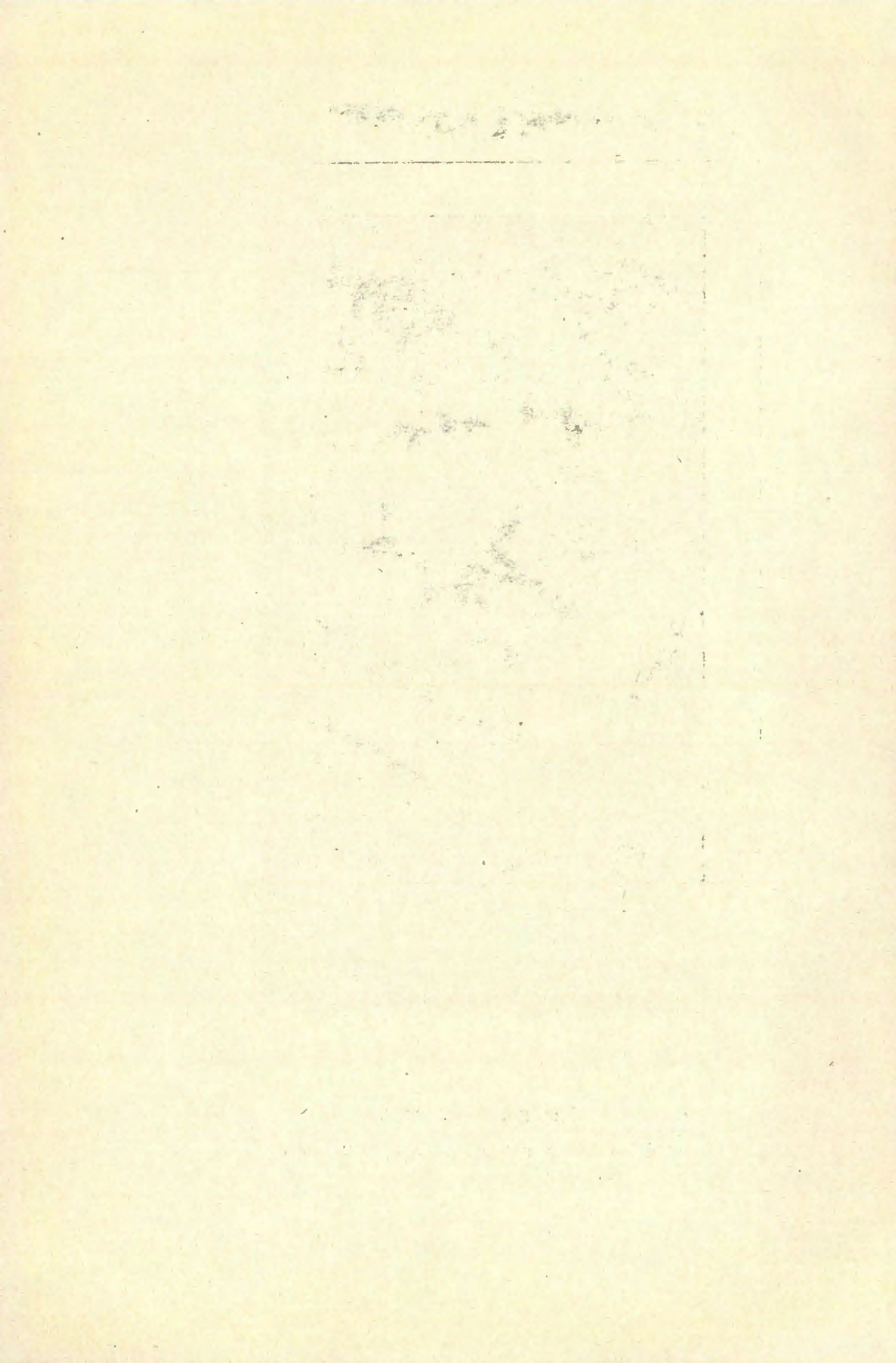
N:R 19. OBEKANT.

UR BONDESKA SAMLINGEN Å SÄFSTAOLM.

N:R 20. OBEKANT.

UR BONDESKA SAMLINGEN Å SÄFSTAOLM.

pesttiden. Antagligen har han återvändt till utlandet, enär ingenting här i riket erfarits om hans senare lefnad. Han hade bröderna *Owe*, *Thomas* och *Daniel*. Af dessa inskrefs *Owe* som student i Lund 1702 och utnämndes 1710 till provincialmedicus i Skåne samt blef ³⁰/₁₀ 1726 skjuten af sin dräng Jon Nilsson, som det påstods på sin hustrus tillställning. Han afled af sina sår ⁵/₁₁ 1726. Brodern *Thomas*, som blef student i Lund 1713, insattes 1729 för irrlärighet på Bohus slott och uthärdade der i 42 år, tills han dog i början af 1771. *Daniel*, den yngste af bröderna, afled 1737 som tullförvaltare i Vestervik. Han blef farfader till skalden *Carl Gustaf af Leopold*.²

Carl Sjöström.

Ur den grefliga Bondeska porträttsamlingen på Vibyholm m. fl. den Bondeska ätten tillhöriga egendomar.

(Forts. fr. sid. 70.)

19 och 20. Dessa bilder hafva länge ansetts framställa tvenne medlemmar af Bielke ätten. Denna åsigt torde hafva sin enda förklaring deruti, att å det ena porträttet synes en vapensköld innehållande bjelke. Ännu mindre torde de framställa »tvenne grefvar Leckow», förmenta afkomlingar till någon medlem af Bielke ätten, som skrivit sig till Leckö.

Bilderna, i Van Dyks stil, äro framstående konstverk och föreställa sannolikt högt uppsatte österrikare eller spaniorer. N:o 19 har en icke obetydlig likhet med kejsar Ferdinand III (f. 1608, † 1657), särskild med det af Soutman utgifvarna, vackra kopparsticket.

I den förut citerade förteckningen öfver Vibyholms samlingen finnas dessa porträtt upptagna, men sedan några år hafva de öfverflyttats till Säfstaholm.

F. U. W.

² Om släkten Leopold, se vidare: »Blek. nat.» (sid. 44—46, 52—53 och 62).

Margaretha von Ascheberg.

På Holma gård i Bohuslän föddes Margaretha von Ascheberg den 9 Juli 1671. Hennes föräldrar voro Fältmarskalken Grefve Rutger von Ascheberg och hans hustru Grefvinnan Magdalena (Maria) Eleonora von Busseck genannt München; enligt den likpredikan, som af I. O. Buchardus hölls vid Grefve Rutger von Aschebergs begrafning i Göteborg den 26 Aug. 1694, hade Fältmarskalken Ascheberg och hans Grefvinna under sitt 40-åriga äktenskap 25 barn, af hvilka dock 9 dogo redan vid födelsen. Af alla dessa barn var det dock endast 5, som öfverlefde fadern, nämligen: en son General Löjtnanten Christian Ludwig von Ascheberg (hvilken dog barnlös 1729, så att den Aschebergska ätten med honom utlocknade på svärdssidan) samt 4 döttrar: Marg. Sabina, g. m. Öfversten Georg Lilljehöök, Eleonora Elisabeth, g. m. Landshöfdingen David Macklier, Sophia Lovisa, g. m. Kongl. Rådet Amiral-Generalen Grefve Hans Wachtmeister till Johanneshus, samt ofvannämnda Margaretha, gift med Öfversten Kjell Barnekow.

Margaretha var det tolfte i ordningen af fältmarskalkens barn. Om hennes ungdom veta vi ej mera än att hon fick en förträfflig uppfostran eller, som det på den tidens språk uttryckes: En Christelig och förnuftig uppfostran höjde henne till allt, som var hennes stånd anständigt; natur och lycka gjorde henne till ett fullkomligt fruntimmer. Den 26 Januari 1691 vigdes hon i Malmö med Kjell Christopher Barnekow, egare till Widtsköfle, Rosendal m. fl. egendomar. Han var född 1663. Det var sålunda ett ungt par, som nu begaf sig till hans fäderneborg Widtsköfle. Der kvarstannade makarne dock ej länge. Han var en man, vid hvilken fästes stora förhoppningar, och han ingick uti holländsk tjenst och beledsagades under fälttågen af sin Grefvinna. Hon var dock emellanåt hemma vid Widtsköfle, ty der föddes hennes äldste son Christian 1694, hvaremot den andre sonen, Rutger, föddes i Brüssel just under det att denna stad allra häftigast bombarderades af Hertigen af Villeroi. I detta de allierades krig emot Frankrike blef Barnekow chef för ett kavalleriregemente och hade troligen vunnit ännu högre befordran, om han icke år 1700, när Karl XII blef på alla sidor angripen, hemkallats tillika med alla andra svenska riddersmän, som stridde under främmande fanor. Barnekow infann sig genast och blef med synnerlig nåd emottagen; han utnämndes till öfverste för »Prestdragonerna». (Barfod berättar att regementet så kallades, emedan Prästeståndet uppsatte detsamma.) Säkert

MARGARETA VON ASCHEBERG.

(EFTER ORIGINAL TILLH. FRIHERRINNAN VON ROSEN,
F. BARNEKOW.)

är dock, att äfven säteriegarne fingo taga del i denna bördan och särskildt hade Öfverste Barnekow åtagit sig att förstärka regementet med 211 man, utrustade med häst och mundering och under hela kriget underhållna på hans bekostnad. I trots af de olika berättelser om Öfverste Barnekows död, som återfinnas såväl i Anreps Åttartaflor som uti Dansk adelshistoria af F. Krogh och äfven uti en del romantiserade »Historiska berättelser», är det nog riktigast att fästa mesta tilliten till den likpredikan, som Otto Frick höll den 28 Augusti 1701 i Kristianstad, der jordfästningen egde rum. Äfven finnes å plåten på kistan antecknad, att han »dog i Kalmar ^{29/12} 1700 under dess embetsförrättning».

Margaretha Ascheberg stod nu vid 29 års ålder ensam med fyra minderåriga barn och dertill uti en mycket svår ekonomisk ställning; och hon kom nu i tillfälle att visa sitt bästa fadernearf, sitt oförskräckta mod och sin outtröttliga arbetsförmåga. Huru stor hennes sorg och huru många hennes bekymmer än voro, nedslog detta dock ej hennes kraftiga sinne, hennes starka själ. Med insigt och förstånd började hon genast att reda upp allt. Hvad som först ålåg henne var regementets uppsättande; detta blef också till alla delar verkstaldt; då regementet mönstrades ifrån henne i Kristianstad intog grefvinnan sin plats vid mönsterbordet jemte mönsterherren; en i sanning ovanligt syn! Hon hade äfven utfövat den förbehållna rättigheten att tillsätta officerare vid regementet. I följd af det ingångna kontraktet underhöll hon detta regemente i flera år under krigets lopp och besattes, efter hennes förslag till konungen, alla uppkommande officersvakanser, hvarjemte hon för att kunna anskaffa remonter till regementet anlade det ännu på Widtsköfve befintliga stuteriet.

Viljekraft egde Margaretha Ascheberg och dertill ett godt förstånd, en ordnande förmåga och framför allt en orubblig förtröstan till och en varm tro på Gud och hans bistånd. Utrustad med dessa egenskaper hade hon öfvertagit styrelsen af sina många och stora gods. Hon egde Widtsköfve, Rosendal, Ugerup och Örtofta i Skåne, Ralswijk Strey och Lanken på Rügen samt Gammal-Kjöge på Seland. Genom sin kloka hushållning lyckades hon att ej allenast inlösa alla sin mans förbindelser utan att äfven inköpa Ellinge, den del af Söfdeborg, som hon ej ärfde, och ^{2/3} Tosterup; den andra hälften tillföll henne som arf. Under de år, som hennes man innehaft sina egendomar, sköttes dessa af förvaltare. Margaretha Ascheberg tog deremot allt under sin egen uppsigt, man finner så väl det stränga bestämda allvaret i hennes förordningar, men det var förenadt med omtanka för alla hennes underhafvandes bästa. Hon lät bygga hospital och skolor vid sina egendomar. Ingen vädjade förgäfves till hennes goda hjerta; hon hjälpte nödställda men gjorde det helst i tysthet. Alla godsets dagsverkare hade fri förtäring af bröd och dricka. Ifrån hennes eget rum ledde en dörr till borgstugan, hvarest folket samlades och intog sina måltider. Hon vakade öfver deras bordskick och bevistade deras bönestunder. Hon gaf instruktioner för gårdsfolket, för bönderna och för krögaren i Widtsköfve by, allt med en bestämdhet och klokhet, som vittnade godt om att hon var egnad att ordna och

styrta — och den tiden hade en större egendomsegare ej ringa makt att befalla, eller hvad säges om nedanstående

Kungörelse.

Det var dermed wederbörande till rättelse kungjordt, att emedan Jag låtet plantera rundt omkring kyrckiogården unga linde trån, hvilcka skohla hållas i god achtning, att dhe måge kunna opvexa till kyrckiogårdens prydnung; för denskull och på dett mitt upsåh må vinna dess bettere framgång, blifver härigenom utsatt 3 d:r s:m:s vjite, dhe fattige i socknen till dehning, för den som sig understår att tillfoga desse lindetrå något mehn eller skada; skolandes förälldrarne för sina barn i så motto blifve ansvarige och böta för hvad dhe heremoth bryta, men barnen sethias 2 timmar i ståcken vid kyrckiodörren. Samma straff vill Jag och dhem hafva pålagd, som antingen på kyrckiogården eller på 100 steeg dernär komma till sammans ock leka eller bruka speel, emedan vid sådant tillfälle icke allenast kyrckiofönstren blifva sönderslagne uthan ock annor skadelig handtering föröfvad, hvilket allt icke är anständigt eller bör thålas; ty stelle sig hvar och en detta till behörig efterlefnad.

Widskiöffe d. 17 April 1721.

Publ. 2. S. e. Påsk af Widsch. Prädikst.

M. Ascheberg.

Nu äro dessa »lindetrå» stora och lummiga, en prydnad för platsen och för de kyrkibesökande en härlig svalka; de likasom afstånga kyrkogården från den yttre verlden.

Margaretha Ascheberg begynte planteringarne kring Widskiöffe, hvilka sedan fortsatts af hennes efterkommande, troligen i ännu större skala. Den nya tidens friskare vind blåser nu öfver Widskiöffe, hvilket kommit i nya egares händer; de hafva på ett ädelt sätt förskönat, utvidgat och förbättrat allt. Ladugårdsbyggnaderna, hvilka i forna dagar lågo sammanträngda nära boningshuset, äro utflyttade, så att utsigten från fönstren är nog både friare och för ögat mera tilltalande, men sjelfva slottet med sina fasta murar är dock detsamma. *Här* föreställer jag mig, att hon med bekymmer grubblade de första åren af sitt enkostånd öfver sina räkenskaper, sin oro och sin sorg och att sedan hennes hjerta svälde af glädje och tacksamhet, när hon hade lyckats ordna och reda ut allt, så att hon sedan var i stånd till att på alla håll hjälpa och förbättra. I dessa rum, i dessa gångar har hon vandrat under de 53 år, hon som enka egde och styrde på Widskiöffe; dessa trappsteg har äfven hon nött och kanske att mången gång, då hon ifrån borggården gått uppför yttre trappan, har hennes blick höjts till stenen öfver ingången med de taggiga hjulen, som anses beteckna lyckans omhvälfningar, och äfven hon i sitt hjerta uttalat omskriften: »Hjelp vos du h:ige Trefoldighed».

Ja, han halp henne; det har förut nämnts huru god hon var emot sina underhafvande och huru gerna och villigt hon bistod de många nödlidande, som vände sig till henne. Således var det icke genom snålhet utan genom sin kloka hushållning, som hon lyckades att förkofra sina egendomar och detta under en tid, då så många andra, förut rika godsegare blefvo utarmade. Det berättas, att hon efter mannens död, då utbetalningar genast skulle ske åt alla håll, fordringsegarne kräfde sina penningar och regementet skulle uppsättas — inkomster funnos ej — nödsakades att sälja sina juveler; de voro henne ej till glädje sedan hennes glädje var död, sade hon, men nog

måste hon sedan hafva skaffat sig ett dyrbart lösörebo, då ensamt detta vid hennes bouppteckning värderades till 73,324 daler s. mt.

Genom sitt förstånd, sin bildning och sin klokhed ansågs Margaretha Ascheberg för en ovanlig kvinna; hon ansågs för den, som mer än en gång under svårare förhållanden hade mest att betyda i den rika provinsen Skåne och hon åtnjöt detta inflytande för det snille, det moraliska anseende samt den vidsträckta och mångartade erfarenhet i allmänna frågor, som hon egde. Med detta anseende och då hon dertill var rik, är det ej så förvånande att friare anmälde sig; ibland dessa var General Gouverneuren öfver Pommern m. m. Grefve Johan August Meijerfelt, hvilken året förut blifvit enkling. Margaretha Ascheberg afslög dock anbudet; Meijerfelt, hvilken beskrifves såsom en gammal och ful herre, vände sig i stället till hennes yngsta dotter, den muntra femtonåriga Brita Barnekow och hos henne hade han bättre framgång; det säges dock, att giftermålet ej blef lyckligt, ehuru det välsignades med flera barn.

Margaretha Aschebergs båda söner Christian, född 1694, och Rutger, född 1695, valde krigarens yrke, och Marg. Ascheberg fick upplefva, att Christian blef generallöjtnant samt landshöfding uti Christianstads län; han var gift med Ewa Charlotta Stenbock, född den 28 Februari 1710 eller samma dag som hennes fader Fältmarskalken Magnus Stenbock vann slaget vid Helsingborg. Sonen Rutger blef chef för Norra Skånska kavalleriregementet och gifte sig med sin kusin Mariana Lovisa Macklier. En son Magnus Barnekow dog vid spääd ålder. Den äldre af döttrarna, Magdalena Eleonora, blef gift med General Majoren och Landshöfdingen Friherre Wilhelm Bennet, och den yngre Brita, såsom ofvan nämnts, med General Gouvernören m. m. Grefve J. A. Meijerfelt.

Så lefde Margaretha Ascheberg älskad, vördad och lycklig, omgifven af barn och barnabarn, till dess hon den 10 Oktober 1753 vid 82 års ålder lämnade denna verld. Uti den af hennes son uppsatta förteckningen öfver Widtsköfle egare säger han om henne med allsköns rätt: att hon så förvaltad egendomen, att det aldrig annat än med värdsam tack af hennes efterkommande bör ihågkommas.

Hon var den sista, som bar det Aschebergska namnet. Vid hennes graf sjöng von Dalin: »Ack, lycka då ett ädelt slägte med sådan klarhet slocknar ut.»

A. v. R.

Studier och anteckningar.

Af Hugo Samzelius.

V.

Luleåförsamlingarna under 1700-talet.

Luleå stad — för hvilken privilegier utfärdades 1621 — anlades liksom åtskilliga andra norrländska städer ett stycke inåt landet. Man ville ogärna vara direkt utsatt för ett fientligt anfall på kusten. Den plats, som valdes, var en säkerligen mycket gammal kulturtrakt, där en stenkyrka från katolska tiden fanns och ännu finnes. Stenkyrkor äro eljest *curieusea* i denna del af landet, medan exempelvis i Ryssland härliga, gamla stenkyrkor råkas långt från allfarväg, på undan-gömda orter i Sibirien. Pärmebref från 1400-talet förvaras här i »Gammelstaden» den dag i dag är. Detta är med sina kvarter af åldriga kyrkstugor den s. k. *Gammelstaden*, *Luleå Gammelstad*, belägen strax invid Gammelstads järnvägsstation. På 1640-talet fann man emellertid, att läget en mil från kusten i själfva verket var ganska obekvämt för handeln och sjöfarten. Så grundades år 1648 *Luleå nya stad* ute vid hafvet. Pastoratet var regalt, Luleå pastorat, och Luleå nya stads församling underlydde ecklesiastikt den gamla sockenförsamlingen, om också den nya stadens komministratur omhänderhade denna sistnämndas ministeriella förrättningar och expedition. Den ursprungliga församlingen är numera delad i tre: Neder-Luleå, Luleå och Öfver-Luleå, af hvilka Neder-Luleå omfattar östra och Öfver-Luleå västra delen af sockenförsamlingen, medan Luleå är liktydig med Luleå stads församling. I efterföljande, för de båda församlingarna gemensamma genealogiska sammanställning äro använda förkortningarna *L. l.* och *L. s.*, d. v. s. Luleå landsförsamling — den gamla sockenförsamlingen med äldre staden, Luleå Gammelstad — och Luleå stadsförsamling, Luleå nya stad.

Forskaren förefaller det egendomligt att i Luleå Gammelstads kyrkoarkiv, som dock innesluter åtskilliga pergamentsbref och ett flertal räkenskapsböcker från 1600-talet, icke råka några vidare gamla kyrkböcker. Inga äldre längder på inom socknen vigda, födda och döda personer finnas än fr. o. m. år 1726. I nedanstående bearbetning af det vid arkivforskning utvunna materialet hafva vigslar antecknats åren 1726—1799, dop 1726—1764 och dödsfall 1726—1764 (1765—1778 äro endast ofullständigt genomgångna). Nu kan man med fog undra: Hvart hafva väl de äldre kyrkböckerna tagit vägen, då eldsvåda tydligen icke varit anledningen? Härom måler en i orten gängse tradition, att en församlingens präst skulle begått åtskilliga falsarier samt, då han fungerade såsom riksdagsman i Stockholm,

skrifvit hem till sin hustru att undanrödja alla hans papper. Prästfrun skulle då bränt dessa — och samtidigt, till yttermera visso, en del gamla kyrkböcker. Gå vi nu till *Hulphers'* bekanta »Samlingar» — där alla möjliga äldre uppgifter hopats, ehuru de ofta nog kräfvat att verifieras — råkas i V:1, sid. 145 (noten) följande upplysning: »I äldre tider skola funnits flere gamla *Documenter*, som sägas blifvit förstörda genom Pastor *And. Torstani* hustru, på 1620-talet, men *Doct. Högström* berättat skedd förut i Pastor *Eric Niureni* tid, då han wart anklagad i Upsala för Liturgiska oroligheter, och dömd från ämbetet i Luleå, men feck sedan Umeå *Pastorat*, och skall hans Hustru under dess bortowaro på dess befallning, jämte mannens *correspondance*, förstört flere Kyrkans Handlingar, som hon då kastat i Elfwen.» Här hafva vi alltså roten till den nu lefvande traditionen. Icke heller dessa tidigare versioner mäktade emellertid förklara, hvarför kyrkböckerna för exempelvis 1630—1725 eller för en period af omkring 100 *efterföljande* år för närvarande saknas.

I Luleå stads (nya stads) kyrkoarkiv — som i parentes sagdt i den nya kyrkobyggnaden är särdeles värdsamt ordnadt i ett särskildt, innanför koret beläget, brandfritt rum med elektrisk belysning — är det ändå bedröfligare ställt. Också här finnas i behåll åtskilliga räkenskapsböcker från 1600-talet, kyrkoarkivet har veterligen aldrig härjats af eldsolycka, och äldre inventarieförteckningar angifva också befintheten af kyrkböcker af vida tidigare datum, men för närvarande finnas inga äldre dop-, död- och vigsellängder än fr. o. m. 1781 (dessa hafva, jemte sina efterföljare, blifvit för ifrågavarande anteckningar genomforskade t. o. m. år 1799). Hvar finnes männe resten af kyrkoskatten? Också här är den städse tjänstvilliga, men lika ofta mer eller mindre opålitliga »traditionen» färdig med en förklaring. En musikdirektör Nilsson, som tjänstgjorde samtidigt vid skolan och kyrkan, skulle lånat ut de äldre volymerna till några personer, som ville forska efter någon möjlighet att åtkomma det på sin tid beryktade Lambertska arfvet. Så dog Nilsson, de ifrågavarande personerna — som väl lånat på hedersord — skulle aldrig återställt kyrkans böcker, och så hade då efter några års förlopp saken råkat i behaglig glömska. Ingen känner, huru sig med detta spörsmål rätteligen förhåller, fastän händelsen ej skulle ligga det närvarande fjärmare än med omkring 20 år. Emellertid, *båda* dessa fall från *samma* bygd synas mig vara rätt talande bevis för det faktum, att kyrkoarkiven i orterna ingalunda äro lämpliga såsom förvaringsrum åt enastående, oersättlig, omistlig litteratur.

-
- Afvander.** Borgaren i Luleå Johan *Afvander*, d. 1782 ^{24/2a} i L. s., 53 år gl.
Dordi *Afvander*, se *Bolander*.
- Agrelius.** Brita Persdotter *Agrelia*, se *Norman*.
- Ahlman.** Elisabet *Ahlman*, se *Dahlpihl*.
Elisabeth *Ahlman*, se *Hahn*; syster till Maria, g. Montell.
Maria *Ahlman*, se *Montell*.
Maria Andersdotter *Ahlman*, se *Mattsson*.

- Alander.** Christina Danielsdotter *Alander*, se *Hiltman*.
- Altin.** Handelsbetjänten i Borås Nils *Altin*, g. 1775 $\frac{5}{3}$ i L. l. med Lisa Caisa *Engström*, f. 1748 $\frac{28}{7}$ i L. l., dotter af föraren Petter Engström och Maria Öman.
- Antelius.** Sara Sophia *Antelia*, se *Wahlberg*.
- Antman.** Borgaren i Luleå stad Johan Christiernson *Antman*, g. m. Karin Olofsdotter. Barn: Anna, f. 1658 i L. s., d. 1740 $\frac{18}{4}$ i L. l. och var då gift.
Brandvakten Nils *Antman*, g. m. Chr. *Sörling*. Barn: Nils Petter, f. 1791 $\frac{30}{10}$ i L. s.
Borgaren Nils *Antman*, d. 1791 $\frac{24}{6}$ i L. s., omkring 46 år gl.
- Ask.** Komministern i Luleå stad Joh. Bernh. *Ask*, g. 1786 $\frac{5}{10}$ i L. s. med Magdalena Carlsdotter *Govenius*. Barn (födda i L. s.): Carl Gustaf Bernhard, f. 1788 $\frac{12}{6}$; Anna Greta, f. 1790 $\frac{18}{2}$; Johannes, f. 1791 $\frac{20}{6}$; Jonas, f. 1792 $\frac{23}{10}$; Edvard, f. 1794 $\frac{7}{2}$.
- Bäck.** Borgaren Olof *Bäck*, d. 1795 $\frac{28}{6}$ i L. s., 67 år gl.
- Barcken.** Borgmästaren Lars *Barcken*, g. m. Ingeborg *Groth* i hennes 1. gifte. (Dopvittnen i L. l. 1730).
- Bennet.** Elisabetta *Bennet*, se *Hedeman*.
- Benzelberg.** Sergianten vid Vargeringskarlarna i Umeå, sedermera klockaren i Luleå sockens församling Hans *Benzelberg*, f. 1709 i L. l., d. 1749 $\frac{18}{6}$ d. ärst. »i bröstsiuka och andetäppa», son af Erich Andersson och Ella Erichsdotter. G. m. Magdalena *Lång* (*Lough*). Barn (födda i L. l.): Johannes, f. 1741 $\frac{24}{4}$; Hinrich, f. 1745 $\frac{29}{10}$; Gustaf Eric, f. 1747 $\frac{26}{12}$.
- Berg.** Rusträstaren Nils *Berg*, f. 1650 i Nederkalix s:n, d. 1731 $\frac{16}{6}$ i L. l.
Christina *Berg*, se *Hacksell*.
- Bergbom.** Borgaren Nils *Bergbom*, g. 1733 $\frac{16}{1}$ i L. l. med Catharina *Gran*, dotter af tolfman Jöns Olsson i Calax.
Skeppsbyggmästaren i Luleå Jacob *Bergbom*, d. 1799 i febr. i L. s., 73 år gl. G. 1761 $\frac{24}{6}$ i L. l. med Margreta *Brändberg* från Brändön.
- Bergman.** Nådärspredikanten Johan *Bergman*, g. 1756 $\frac{12}{12}$ i L. l. med Elisabet *Plantin*. Barn (födda o. döda i L. l.): Sara Margaretha, f. 1757 $\frac{2}{4}$, d. 1758 $\frac{4}{2}$; Zacharias, f. 1758 $\frac{5}{5}$; Johannes, f. 1759 $\frac{25}{12}$, d. 1761 $\frac{2}{7}$; Jacob, f. 1761 $\frac{17}{12}$; Johannes, f. 1764 $\frac{22}{4}$.
Sara Margareta *Bergman*, se *Boström*.
- Bergsten.** Borgaren Petter *Bergsten*, d. 1798 $\frac{27}{5}$ i L. s., 63 år gl.
- Bergström.** Borgmästaren Nils Petter *Bergström*, g. 1788 $\frac{26}{11}$ i L. s. med änkefru Sara Maria *Lange*.
- Bidenius.** Olaus *Bidenius*, se *Reenhorn*.
- Billvall.** Handelsmannen Carl Fredric *Billvall*, g. 1799 $\frac{24}{6}$ i L. s. med Christina *Fabricia*.
- Biurberg.** Regementspastor Axel Julius *Biurberg*, g. m. Beata *Kiuhlman*. Barn: Juliana, f. 1727 $\frac{8}{5}$ i L. l., d. s. å. $\frac{9}{6}$ d. ärst.
- Biörklo.** Pistolsmeden Thomas Olofsson *Biörklo*; son af borgaren i Uleå(borg) Olof *Biörklo* och f. 1681 i Uleå, ihjelfrös på isen vid Notviken i L. l. 1731 $\frac{27}{3}$.
- Björck.** Nådärspredikanten Nils *Björck*, g. 1790 $\frac{25}{11}$ med Elsa Sophia *Lang*. De vigdes i Piteå prostgård, men vigseln finnes antecknad i L. l.
- Björnbom.** Tullskrifvaren Nils *Björnbom*, g. m. Anna *Brandelia*. Son: Nils Peter, f. 1782 $\frac{27}{5}$ i L. s.
- Blomfelt (Blomfeldt).** Capitain Casper Fredric *Blomfelt*, d. 1768 $\frac{29}{2}$ i L. l., 77 år gl.
Fru Capitainskan Brita *Blomfeldt de Weingarden*, d. 1761 $\frac{13}{6}$ i L. l., 75 år gl.
Kapten Blomfelts dotter Otiliana *Blomfelt*, se *Hernodius*.
Föraren vid Lilljeswärds värfvade regte Johan *Blomfelt*, g. 1761 $\frac{15}{10}$ i L. l. med Catharina *Stenberg*. Barn: Carl Fredrik, f. 1763 $\frac{27}{2}$ i L. l., d. s. å. $\frac{27}{4}$ d. ärst.
Otiliana *Blomfelt*, se *Bodin*.
Anna Brita *Blomfelt*, se *Jacobi*.
Magdalena *Blomfelt*, se *Ekman*.

- Bodin.** E. o. landmätaren, ingenjör *Friedrich Bodin*, d. 1768 ²⁸/₁₀ i L. l., 38 år gl. G. 1759 ¹⁸/₁₂ i L. l. med Inga Catarina *Lagerborg*. Barn (födda i L. l.): Daniel, f. 1760 ¹/₁₁, sergeant, g. 1788 ²⁷/₂ i L. l. med Catrina Andersdotter *Rutberg* från Rutvik; Sophia Ottiliana, f. 1762 ²²/₁₂; Olof Gustaf, f. 1763 ¹⁶/₁₀. Hjäradsskrifvaren Olof *Bodin*, g. m. Ottiliana *Blomfelt*. Barn: Maria Brita, f. 1736 ³/₃ i L. l.
- Bohlin.** Borgaren i Piteå Petter *Bohlin*, g. 1743 ⁷/₂ i L. l. med Catharina Elisabetha *Rutström*.
- Bolander.** Organisten i L. l. Hans *Bolander*, son af Olof Andersson och Margeta Hansdotter från Börjelslandet, föddes 1702 o. dog 1750 ²⁰/₁₂ i L. l. Gift 1744 ²⁶/₄ i L. l. med Dordi *Afvander*, som dog 1772 ¹²/₂ i L. l., 69 år gl.
- Bolin.** Klockaren Hans *Bolin*, d. 1788 ²⁴/₁₁ i L. s.
Borgaren Daniel *Bolin*, d. 1799 ²¹/₁₁ i L. s., 68 år gl.
Handelsmannen Olof *Bolin*, g. 1791 ²⁴/₃ i Torneå med El. Marg. *Fortelius*.
Margareta *Bolin*, se *Govenius*.
Eva *Bolin*, se *Strålberg*.
- Borselius.** Christina *Borselia*, se *Åberg*.
- Boström.** Borgaren Eric *Boström*, d. 1788 ⁵/₄ i L. s., 65 år gl.
Borgarens Christina *Boström*, d. 1795 ¹⁹/₃ i L. s., 64 år gl.
Hjäradsskrifvaren Carl-Jacob *Boström*, g. 1783 ²⁷/₂ i L. l. med Anna Caisa *Fluur*.
Ingenjören Nils *Boström*, g. 1792 ²⁰/₄ i L. l. med Sara Margareta *Bergman*.
- Brandelius.** Anna *Brandelia*, se *Björnbom*.
- Brändberg.** Margreta *Brändberg*, se *Bergbom*.
- Buhrström.** Postmästaren Petter *Buhrström* (*Buurström*), g. m. Barbara *Tauscher*. Barn: Isach, f. 1728 ³⁰/₁₂ i Piteå, d. 1729 ⁹/₇ i L. l.; Jacob, f. 1731 ¹⁰/₉ i L. l.; Erik, f. 1734 ¹⁵/₂ i L. l., d. s. å. ²⁰/₃ dörst.
- Burman.** Kännären, äfven kallad rådmannen och sockenskrifvaren Eric Petersson *Burman* [son af borgaren Petter B. och Barbara Tuscher, uppgifver kyrkoboken, dock ganska säkert med orätt; se näml. Buhrström i det förestående och Burman i Personh. tidskr. 1901, sid. 30], f. 1698, d. 1751 ⁷/₈ i L. l. Gift med Maria *Mälberg*. Barn: Caisa Stina, f. 1740 ²⁹/₂ i L. l., d. s. å. ²³/₄ dörst.
Skräddaren Anders *Burman*, g. 1773 ²⁵/₁₁ i L. l. med Catharina Nordgren.
- Bäck.** Viktualiehandlanden Jacob *Bäck*, g. m. Catharina *Spegel*. Barn: Catharina, f. 1782 ²⁴/₈ i L. s.; Catharina, f. 1785 ²³/₃ dörst.
- Böckelman.** Capitein Georg Friedrich *Böckelman*, g. m. Anna *Lagerbohm* (dopvittnen i L. l. 1729 etc.).
- Böös.** Fouriren Anders *Böös*, g. 1754 ²⁵/₈ i L. l. med Magdalena *Edin*. Barn (födda o. döda i L. l.): Carl Reinhold, f. 1754 ¹³/₁₂, d. 1755 ²³/₁₂; Sophia Catharina, f. 1755 ¹⁸/₁₂, d. 1756 ³⁰/₁₂; Jacob Reinhold, f. 1756 ⁹/₁₁. [Dessa uppgifter fullständiga dem i Personhist. tidskr. 1901, sid. 31.]
- Cajanus.** Susanna *Cajana*, se *Frosterus*.
- Carlberg.** Rustmästaren Eric *Carlberg*, g. 1737 ²²/₂ i L. l. med Margareta Isacsdotter från Persön, hvilken senare var född 1709 och dog 1740 ²⁶/₂ i L. l.
Fänrik Eric *Carlberg*, g. 1760 ²⁰/₅ i L. l. med Brita *Ekman*.
- Carlbon.** Anna Carlsdotter *Carlbon*, se *Tullmo-Schoug*.
- Carlqvist.** Rustmästaren Carl Gustaf *Carlqvist*, g. 1746 ¹⁸/₁₁ i L. l. med Helena *Rutström*. Barn: Anna Catharina, f. 1747 ⁶/₆ i L. l.
- Clausén.** Ingenjören i Piteå Olof *Clausén*, g. 1771 ⁸/₁ i L. l. med Eriana Magd. *Lang*.
- Claussen.** Handelsmannen i Luleå stad Nils Nilsson *Claussen*, g. 1797 ¹³/₇ i L. s. med Maria Elisabeth *Ruth*.
- Dahlpihl.** Majoren Bruno *Dahlpihl*, g. m. Elisabet *Ahlman* (f. 1645, d. 1741 ²¹/₁₂ i L. l., dotter af Matts Jönsson i Ahlvik och Elisabet Persdotter). Bosatta i Gammelstaden, där de omnämnas ss. dopvittnen 1727 etc.
- Damin.** Commministern Hans *Damin*, g. m. Brita ——. Dessas dotter Elisabetha Christina, d. 1747 ¹⁴/₉ i L. l.
- Drake.** Kyrkoherden i Oviken af Jämtland Hans Olofsson *Drake*, g. m. Elsa *Emndeman* (äfven skrivit *Eernodeman*). Barn: Anna, f. 1670 ¹⁵/₁₂ i Ovikens

- prestgård, gift 1695 $\frac{2}{7}$ (se *Unäus*), d. 1745 $\frac{6}{9}$ i L. l.; Mätta, f. 1677 in Majo i Ovikens prestgård, d. 1732 $\frac{20}{12}$ i L. l. och begrofs 1733 $\frac{27}{3}$ i kyrkan uti sal. prosten Antelii graf midt framför altaret.
- Durckman.** Laxfiskaren Olof *Durckman*, d. 1794 $\frac{29}{10}$ i L. s., 69 år gl.
- Duus.** Karin, f. 1660 i Nederkalix — fadern var »leutinant vid Calix Compagnie» — dog 1732 $\frac{28}{1}$ i L. l. [Släktnamnet omtalas icke men var förmodligen Duus].
- Dynæsius.** Elis. Marg. *Dynasia* från Gellivare, d. 1795 $\frac{5}{6}$ i L. s., 25 år gl.
- Edfast.** Catharina *Edfast*, se *Hahn*.
- Edström.** Anna *Edström*, se *Læstadius*.
- Ekman.** Brofogden Samuel *Ekman*, gift 1. g. med Elsa *Holm*, f. 1699, d. 1749 $\frac{25}{6}$ i L. l. af slag, dotter till föraren Olof *Holm* och Catharina *Öman*; 2. g. 1751 $\frac{3}{11}$ i L. l. med Barbru Nilsson dotter från Alvik. Barn: Helena, d. 1730 $\frac{23}{10}$ i L. l. (4 m. 4 d. gl); Olof, f. 1732 $\frac{22}{10}$ i L. l., d. s. å. $\frac{23}{10}$ d. ärst.; Anna, f. 1735 $\frac{3}{4}$ i L. l., d. s. å. $\frac{18}{4}$ d. ärst.
- Borgaren från Boden Jonas *Ekman*, g. 1750 $\frac{11}{12}$ i L. l. med soldatänkan Anna Nilsson dotter.
- Föraren Johan *Ekman*, g. 1765 $\frac{28}{4}$ i L. l. med Magdalena *Blomfelt*.
- Brita *Ekman*, se *Carlberg*.
- Elsa Brita *Ekman*, se *Fahlgren*.
- — *Ekman*, se *Swedberg*.
- Maria Kristina *Ekman*, se *Tornberg*.
- Eld.** Andreas *Eld* } se *Flintenberg*.
Catharina *Eld* }
- Emndeman (Eernodeman).** Elsa E., se *Drake*.
- Eng.** Brigitta *Eng*, se *Wallman*.
- Engström.** Föraren vid Lif Compagniet Peter *Engström*, g. m. Maria *Öman*. Barn (födda o. döda i L. l.): Johannes, f. 1726 $\frac{5}{2}$ (Testes, bl. a.: Capitain Johan Marschall, Cap. Erland Lagerbohm); Christina, f. 1727 $\frac{29}{5}$; Anna Maria, f. 1730 $\frac{29}{1}$; Olof, f. 1731 $\frac{26}{12}$; Helena, f. 1734 $\frac{20}{9}$; Johan, f. 1735 $\frac{10}{12}$; Petrus, f. 1737 $\frac{14}{2}$; Margareta, f. 1739 $\frac{4}{9}$. d. 1740 $\frac{8}{1}$; Lars, f. 1743 $\frac{24}{10}$, d. 1744 $\frac{6}{3}$; Elisabeth Catharina, f. 1748 $\frac{28}{7}$, se *Altin*.
- Enhielm.** Margareta (eller Lena Sophia) *Enhielm*, se *Kock*.
- Eurenus.** Rect. scholæ i Torneå, magr Jacob *Eurenus*, g. 1772 $\frac{24}{2}$ i L. l. med Hedvig Maria *Lang*.
- Fabricius.** Råd- och Handelsmannen Jöns *Fabricius*, d. 1790 $\frac{24}{1}$ i L. s., 53 år gl. Christina *Fabricia*, se *Billwall*.
- Fahlgren.** Rustmästaren Olof *Fahlgren*, g. 1797 $\frac{25}{5}$ i L. l. med fänrikdottern Elsa Brita *Ekman*.
- Fellman.** Magister Petrus *Fellman* från Piteå sköt sig 1753 $\frac{23}{8}$ i L. l. »med en bössa i bröstet», omkring 37 år gl.
- Fjellström.** Commministern och skolmästaren i Jokkmokk, magr Nathanael *Fjellström*, g. 1779 $\frac{7}{1}$ i L. l. med Maria Elisabeth *Hollsten*.
- Flintenberg.** Organisten i L. l. Carl Magnus *Flintenberg*, d. 1757 $\frac{9}{1}$ i L. l., g. 1752 $\frac{15}{11}$ i L. l. med Malin Olofsdotter. Hans moder var Catharina *Eld*, som enligt kyrkbokens uppgift föddes 1670 $\frac{28}{10}$ på Bergs herregård i Bergs s:n af Östergötlands län och dog 1740 $\frac{39}{6}$ i L. l. Kyrkboken upplyser att hennes föräldrar voro inspektoren Andreas *Eld* och Christina *Lind*. (Påtagligen felaktig är kyrkbokens uppgift att Carl Magnus *Flintenberg* skulle blifvit född 1682, då modern endast var 12 år.)
- Flodman.** Anna Sophia *Flodman*, se *Håkansson*.
- Fluur.** Soldaten Hans Olofsson *Fluur*, g. m. Sara Persdotter. Barn: Bonden Pär Hansson i Harads, d. 1737 $\frac{7}{5}$ i L. l.; drunknade. Soldaten Hans Jönsson *Fluur*, g. m. Barbro Olofsdotter. Bodde i Sunderbyn. Barn (födda i L. l.): Anna, f. 1728 $\frac{3}{11}$; Anders, f. 1730 $\frac{28}{11}$; Maria, f. 1733 $\frac{26}{1}$. Soldaten Per Jönsson *Fluur*, g. 1736 $\frac{16}{12}$ i L. l. med Ella Jönsson dotter från Sunderbyn. Barn: Jöns, f. 1737 $\frac{8}{8}$ i L. l. Anna Caisa *Fluur*, se *Boström*.
- Flygare.** Änkan Brita *Flygare*, d. 1791 $\frac{25}{1}$ i L. s., 62 år gl, »hastigt på Gatan af Slag».

Borgareänkan Brita *Flyggare*, d. 1799 ²³/₃ i L. s., 79 år gl.

Forbus. Margareta *Forbus*, se *Aberg*.

Fordahl (Fordell). Jacob Jacobsson, son af höfvitsmannen Jacob *Fordel* och Barbru Abrahamsdotter, föddes 1662 och dog 1745 ²³/₈ i L. l.

Soldaten Hans *Fordahl*, g. m. Sissela Nilsson. Bodde i Pärsons. Barn (födda o. döda i L. l.): Brita, f. 1725, d. 1730 ²⁸/₉; Margeta, f. 1730 ²²/₄; Brita, f. 1731 ¹⁰/₉, d. 1733 ²/₄; Maria, f. 1732 ²⁹/₁₂.

Forsberg. Tull- och accisskrifvaren Nils *Forsberg*, g. 1750 ²³/₁₀ i L. l. med Elisabetha *Ramström*.

Forsman. Gästgifvaren i Råneå Jöns *Forsman*, g. 1734 ¹²/₁₁ i L. l. med Maria *Sundelia*.

Fortelius. El. Marg. *Fortelius*, se *Bolin*.

Fransell (Franzell och Frantzell). Föraren N. *Fransell*, g. m. Anna Jacobsdotter. Barn: Sophia, »född vid pass 1692», d. 1733 ²²/₃ i L. l.

Borgaren Abraham *Fransell*, d. 1768 ⁸/₁₂ i L. l., 69 år gl. Gift 1723 ³/₄ i L. l. med Catharina Jönsdotter *Sund*. Barn (födda o. döda i L. l.): Anna Margaretha, f. 1733 ⁶/₉, d. 1755 ²⁸/₁₁; Sophia, f. 1735 ²⁷/₁₀; Abraham, f. 1737 ⁹/₁, d. s. å. ⁵/₈; Catharina, f. 1743 ⁷/₈, d. 1744 ⁸/₅.

Frosterus. Kyrkoherden Andreas *Frosterus*, g. m. Susanna *Cajana*. Barn: Catharina, f. 1701 ³/₈ i Uleåborgs stad, se *Wallman*.

Fullmo-Schoug. Fältväbeln Gustaf *Fullmo-Schoug*, g. 1748 ²⁶/₆ i L. l. med Anna Carlsdotter *Carlbohm* i Sunderbyn. Barn: Margareta, f. 1749 ¹⁵/₉ i L. l.; Anna Maria, f. 1751 ²⁷/₉ d. ärst.; Catharina Elisabeth, f. 1755 ²¹/₈ d. ärst.

Förstman. Catharina *Förstman*, se *Hultin*.

Govenius. Rådsmannen i Luleå Paul *Govenius*, d. 1793 ²⁶/₁₂ i L. s., 71 år gl. G. m. Elisabetha Margreta *Sternér*, som dog 1782 ⁹/₆ i L. s., 55 år gl. Barn: Claes, handelsman, g. 1786 ¹/₁ i Arjeplogs s:n med Ulrica *Sundelin*. Dessas barn: Paulus, f. 1786 ²⁵/₁₂ i L. s.; Claes Niclas, f. 1788 ¹⁹/₉ d. ärst.; Carl Peter, f. 1798 ²⁶/₁₂ d. ärst., gymnasist 1812, student 1814, sem.-ex. 1816, krono- och stadskassör 1819.

Handelsmannen i Luleå Claes *Govenius*, d. 1786 ¹⁷/₆ i L. s., 59 år. »Blef olyckligtvis mellan Hjulen uti sin Väderqvarn till döds krossadt». G. m. Elisabeth *Hahn* i hennes 1:a gifte. Barn (födda o. döda i L. s.): Claes (se nedan); Anna Brita, d. 1782 ¹⁷/₆, 5 år 4 v. gammal; Conrad, f. 1784 ¹/₅, d. s. å. ¹⁵/₈; Paulus, f. 1786 ⁶/₄.

Claes Claesson *Govenius*, g. 1787 ¹⁹/₈ i Stockholm med Christina Helena *Hahn*, som dog 1790 ³/₄ i L. s. i barnsbörd. Barn (födda i L. s.): Brita Helena, f. 1788 ¹³/₄; Claes Eric, f. 1789 ²⁴/₄; Isac, f. 1790 ¹⁸/₃.

Handelsmannen i Luleå Carl *Govenius*, g. m. Margareta *Bolin*. Barn: Sara Elisabeth, f. 1783 ²²/₉ i L. s.

Magdalena Carlsdotter *Govenius*, se *Ask*.

Margareta *Govenia*, se *Rechardt*.

Gran (Graan). Borgaren Hans *Gran*, d. 1781 ¹⁰/₂ i L. s., 58 år gl.

Catharina *Gran*, se *Bergbom*.

Catharina *Graan*, se *Åman*.

Brita *Gran* ell. *Graan*, se *Höijer*.

Granberg. Skräddaren Johan *Granberg*, g. m. Elisabet *Nordström*. Barn: Lars, f. 1753 ¹⁴/₁ i L. l.

Änkefru, pastorskan Granberg, pastor Sivert *Granbergs* i Arjeplogs änka, d. 1763 ²⁴/₁₂ i Ersnäs af L. l., 83 år gl.

Groth. Ingeborg *Groth*, se *Barcken* och *Modén*.

Hackzell. Befallningsmannen Märten *Hackzell*, g. m. Anna *Plantin*. Barn: Christina, g. 1732 ¹¹/₁, se *Mellin*; Märten, f. 1712 ²³/₁₀ (se nedan).

Munsterskrifvaren vid Västerbottens regemente (sedan 1732, från hvilken tjänst han tog afsked) och klockaren (i Luleå sockenförsamling från 1742) Märten *Hackzell*, f. 1712 ²³/₁₀, d. 1755 ²⁸/₁₂ i L. l., gift 1. g. 1738 ²⁸/₁₁ i L. l. med Elisabetha *Aberg*, 2. g. 1744 ²⁷/₇ i L. l. med Christina *Berg*. Barn (födda o. döda i L. l.): Anna, f. 1738 ¹⁹/₁₂, d. 1739 ²¹/₁₂; Anna Lisa, f. 1740 ¹⁵/₄, se *Wallén*; Margaretha, f. 1742 ⁷/₁₁, d. 1743 ²⁴/₁.

Landtmätaren Esaias *Hackzell*, d. 1762 ²¹/₂ i L. l. Gift med Margareta *Mellin*. Barn (födda o. döda i L. l.): Anna Margareta, f. 1739 ²¹/₁; Ericus,

- f. 1741 $\frac{6}{12}$, d. 1744 $\frac{19}{5}$; Magdalena, f. 1742 $\frac{25}{12}$, se *Nordenqvist*; Mårten, f. 1743 $\frac{22}{6}$, d. s. å. $\frac{15}{9}$; Olaus, f. 1744 $\frac{8}{8}$, d. 1745 $\frac{21}{5}$; Nicolaus, f. 1746 $\frac{21}{12}$, d. s. å. $\frac{19}{4}$; Johannes, f. 1747 $\frac{19}{2}$, d. s. å. $\frac{9}{3}$; Andreas, f. 1748 $\frac{25}{3}$; Christina, f. 1749 $\frac{27}{3}$; Esaias, f. 1750 $\frac{4}{7}$ (se nedan!); Maria, f. 1752 $\frac{22}{9}$; Haquin, f. 1754 $\frac{16}{11}$, d. 1755 $\frac{26}{11}$; Zacharias, f. 1756 $\frac{12}{4}$, d. s. å. $\frac{14}{6}$.
Förestående Esaias *Hacksell*, f. 1750 $\frac{4}{7}$ i L. l., sockenskräddare. g. 1778 $\frac{26}{2}$ i L. l. med Elisabeth *Westerberg* från Buddbyn.
Anna Catharina *Hacksell*, se *Unbom*.
- Hægg.** Elisabet *Hægg*, se *Kråka*.
- Hagman.** Catharina *Hagman*, se *Montell*.
- Hahlbom.** Rustmästaren Erich *Hahlbom*, g. m. Anna ——. Barn: Jacob, f. 1730 $\frac{14}{8}$ i L. l.
- Hahn.** Borgaren Jacob *Hahn*, g. 1732 $\frac{23}{11}$ i L. l. med Christman Jönsdotter Elisabeth *Ahlman*.
Rådman Eric *Hahn*, d. 1785 $\frac{22}{4}$ i L. s., 62 år 4 m. gl. Gift med Margareta *Schoug*, som dog 1781 $\frac{2}{5}$ i L. s. (= Fullmo-Schoug?)
Borgaren Abraham *Hahn*, d. 1796 $\frac{26}{5}$ i L. s., 55 år gl. Gift med Sophia *Witmarck*. Barn: Magdalena, f. 1781 $\frac{17}{5}$ i L. s., d. s. å. $\frac{4}{12}$ därst.
Handelsmannen Conrad *Hahn*, d. 1796 $\frac{29}{3}$ i L. s., 60 år gl. Gift 1785 i augusti i Stockholm med Anna Lisa *Wenman* i hennes 1. gifte. Barn: Benjamin, f. 1787 $\frac{19}{8}$ i L. s.; Anna Catharina, f. 1791 $\frac{22}{9}$ därst.
Handelsmannen Isac *Hahn*, d. 1787 $\frac{14}{3}$ i L. s., 53 år gl, »uti afmatkande Sjukdom».
Handelsmannen Isac *Hahn*, g. 1787 $\frac{12}{12}$ i L. s. med Catharina *Edfast* i Råneå.
Anna *Hahn*, se *Ruth*.
Anna Maria *Hahn*, se *Häggman*.
Elisabeth *Hahn*, se *Govenius* och *Thalin*.
Christina Helena *Hahn*, se *Govenius*.
- Halsius.** Borgaren i Luleå Olof *Halsius*, d. 1782 $\frac{1}{4}$ i L. s., 64 år gl. Gift med Catharina *Selin*, d. 1784 $\frac{4}{2}$ i L. s., 61 år 7 m.
Svarfvaren Hans *Halsius*, f. 1749 $\frac{21}{9}$, d. 1799 $\frac{17}{12}$ i L. s. Gift 1789 $\frac{6}{12}$ i L. s. med Cajsa Greta *Wenman*.
Anna Marg. *Halsius*, d. 1799 $\frac{26}{12}$ i L. s., 51 år gl.
- Hammar.** Ryttmästaren Johan *Hammar*, g. m. Elisabet Johansdotter. Barn: Brita, som dog änka i L. l.: »1726 $\frac{20}{11}$ begrofs en flychtning Hustru Brita Johansdotter *Hammar*, f. 1653 $\frac{29}{10}$ i Livland. Begrofs på kyrkogården östan till. Lefvat stilla och sachtmodigt. Hennes affidne man varit korporalen Gabriel *Reuter*».
- Hapstadius.** Kyrkoherden i Råneå Johannes Olai *Hapstadius*, g. m. Gertrud Nilsdotter. Dessas son Samuel Johansson *Hapstadius*, f. 1648, kyrkoherde i Pite lappmark, d. 1728 $\frac{8}{4}$ i L. l. Begrofs $\frac{13}{4}$ i kyrkian på manfolkz sijdan, litet utom Predikstolen. Lefwat 80 åhr några veckor mindre, fört ett ödmuikt och sachtmodigt lefverne».
Sockenskrifvaren i Luleå s:n Olof Johansson *Hapstadius*, g. m. Anna Nilsdotter *Ruuth*, dotter af borgmästaren Nils Jacobsson *Ruuth*. Barn: Johan Olofsson, f. 1660 $\frac{1}{12}$, d. 1756 $\frac{28}{7}$ i L. l.; Brita, f. 1678, d. 1742 $\frac{1}{12}$ i L. l. och var då gift.
- Harlin.** Borgaren Olof *Harlin*, d. 1792 $\frac{14}{9}$ i L. s., 61 år gl.
- Hedeman.** Stadsfiskalen Johan *Hedeman*, d. 1790 $\frac{12}{10}$ i L. s., 70 år gl. G. m. Elisabetha *Bennet*, som dog 1783 $\frac{21}{2}$ i L. s., 69 år gl.
Johanna Catharina *Hedeman*, se *Röckner*.
- Heijdeman.** Fältsklärs Gesällen Laurentz *Heijdeman*, f. omkring 1685 i Stralsund, d. 1738 $\frac{16}{6}$ i L. l. »Warit länge, och sedan år 1705 uti Kongl. Maj:tz dienst i fält, och under den tiden äfven fången i Dannemarch. Haft, sedan han hjit til Luleå kom, ibland sina wänner en god och ärlig umgängelse, och war derjemte uprichtigt emot alla.»
- Hellström.** Maria *Hellström*, se *Thalin*.
- Helsing.** Studiosus Joannes *Helsing*, g. m. Brita *Rustström*. Barn: Clara Elisabetha, f. 1743 $\frac{8}{8}$ i L. l.

- Hernelius.** Rector scholæ och komministern i Luleå stad Jöns *Hernelius*, f. 1700 ^{24/6} i Hernösand, d. 1783 ^{17/12} i L. s. Tjenstgjort i församlingen sedan 1729.
- Hernodius.** Kyrkoherden i Burträsk Lars *Hernodius*, g. m. Anna *Hillman*. Barn: Commministern i Luleå sockens församling Wilhelm *Hernodius*, f. 1697 ^{4/5}, intogs i Hernösands trivialskola 1707, studerade vid Uppsala akademi 1715—1717, konditionerade på Gotland hösten 1717—1718, fångades af ryssarne S:t Jacobi dag vid Landsort och fördes till Åbo, flydde därifrån 1720 till Stockholm, ordinerad till präst hos sin fader s. å., vice komminister i Luleå sockenförsamling (för den blinde *Eric Høijer*) 1722, fullmakt å denna tjänst 1735, d. 1755 ^{8/11} i L. l. Gift med Maria *Lindbaum*, dotter af regements-skrifvaran Hendrich L. Barn (födda i L. l.): Jacob, f. 1727 ^{18/5}; Wilhelm, f. 1729 ^{18/1}; Andreas, f. 1731 ^{16/4}; Anna Margareta, f. 1732 ^{5/7}, se *Ottonius*; Carl, f. 1734 ^{25/9}; Brigitta Maria, f. 1741 ^{25/9}.
Förestående Wilhelm *Hernodius*, f. 1729 ^{18/1} i L. l., komminister i Rånneå, g. 1761 ^{10/10} i L. l. med Ottilliana *Blomfelt*, d. 1762 ^{26/4} i L. l., 36 år gl, dotter af kaptenen Casper Fredric *Blomfelt* och hans hustru (se *Blomfelt*).
Förestående Carl *Hernodius*, f. 1734 ^{25/9} i L. l., organist, d. 1765 ^{14/7} därt. genom drunkning. Gift 1756 ^{4/3} i L. l. med Christina *Rutström*.
- Hierta.** Fältväbeln Olof *Hierta*, g. m. Sara Andersdotter. Barn: Elisabetha, f. 1682, d. 1743 ^{23/3} i L. l., klockareänka.
Corporalen Lars *Hierta*, g. m. Margeta Olofsdotter. Barn: Anna, f. 1743 ^{24/10} i L. l.; Lars, f. 1744 ^{15/11} i L. l.
- Hillman.** Mantalskommisariern Daniel Bengtsson *Hillman*, g. m. Christina Danielsdotter *Alander*. Barn: Christina, f. 1663 ^{9/4} i Brunflo s:n af Jämtlands län, d. 1740 ^{26/11} i L. l. och var då gift.
Anna *Hillman*, se *Hernodius*.
- Hollsten.** Maria Elisabeth *Hollsten*, se *Fjellström*.
Christina Cathrina *Hollsten*, se *von Schildt*.
- Hollström.** Trädgårdsmästaren Jonas *Hollström*, g. 1788 ^{1/1} i L. l. med Margareta Brita *Palmström*.
- Holländare.** Borgaren Olof *Holländare*, g. m. Catharina *Orre*, som dog 1784 ^{18/1} i L. s., 92 år 5 mån. gl.
- Holm.** Förraren och klockaren Olof *Holm*, g. m. Catharina Öman från Piteå. Barn: Christina, f. 1666 i Piteå gamla stad, d. 1739 ^{4/12} i L. l., se *Åman*; Elsa, f. 1699, d. 1749 ^{25/6} i L. l., se *Ekman*.
Helena *Holm*, se *Sundgrén*.
- Holmsten.** Maria *Holmsten*, se *Rosenius*.
- Holmström.** Catharina Elisabetha *Holmström*, se *Winblad von Walter*.
- Hultin.** Cand. Johannes *Hultin* i Calix, g. 1783 ^{28/6} i L. l. med Catharina *Förstman*.
- Håkansson.** Ingeniör Gabriel *Håkansson*, g. 1781 ^{4/12} i L. l. med Anna Sophia *Flodman* från Ångesbyn.
- Häggman.** Handelsbokhållaren Petter *Häggman*, g. 1781 ^{23/9} i L. s. med Anna Maria *Hahn*. Barn: Benjamin, f. 1783 ^{16/2} i L. s.
- Høijer.** Commministern Eric Erici *Høijer* (son af rådh. och handelsmannen i Luleå stad Erich Nilsson och Anna Dagesdotter), f. 1655 ^{25/5} i Luleå stad, d. 1734 ^{6/12} i L. l. Gift med Brita *Gran* (*Graan*), f. 1653, d. 1735 ^{17/1} i L. l., dotter af kyrkoherden och prosten i Piteå, magister Olof Gran (*Graan*) och Anna *Steuchia*.
- Isberg.** Länsmannen i Luleå gamla stad Eric *Isberg*, f. omkring 1692, d. 1752 ^{3/7} i L. l., son af Nils I. och Karin Nilsson. Gift med Anna Jacobsdotter, som dog 1759 ^{23/3} i L. l.
- Jacobi.** Fältskären Fredeman Gottlob *Jacobi* i Piteå, g. 1765 ^{28/4} i L. l. med Anna Brita *Blomfelt*.
- Jerner.** Soldaten från Jönköping Johan Hansson *Jerner*, g. m. Lisbetha Christophersdotter. Deras son Elias, f. 1728 ^{2/6} i L. l.
- Juniander.** Catharina *Juniander*, se *Sundelin*.
- Kiuhlman.** Beata *Kiuhlman*, se *Biurberg*.
- Kjöping.** Brita Christina *Kjöping*, dotter af fänriken Carl Fredrik K. och Margareta Biörck, d. 1732 ^{29/12} i L. l. [I kyrkboken står, felaktigt, att hon föd-

- des 1724 $\frac{4}{2}$ i Öfverkalix; hon föddes 1725 $\frac{4}{2}$ i Nederkalix, se Personhist. tidskr. 1901, sid. 85.]
- Kock.** Capitain Joachim *Kock*, d. 1763 $\frac{10}{5}$ i L. l., 73 år gl. Gift med Margareta (äfven kallad Lena Sophia) *Enhielm*. Barn: Johanna Magdalena, f. 1748 $\frac{28}{6}$ i L. l.
- Kring.** Fältväbeln vid Västerbottens reg:te Erich *Kring*, g. m. Dordi Larsdotter. Barn: Barbro, f. 1668 i Malmö, d. 1731 $\frac{20}{8}$ i L. l., g. m. hemmansägaren Jöns Jönsson i Boden.
- Kråka.** Borgaren i Luleå stad Olof *Kråka*, g. m. Elisabet *Hægg*. Barn: Elisabet, f. 1686 in Martio in Gäddvik, d. 1742 $\frac{8}{6}$ i L. l. och var då gift. Elisabeta *Kråka*, se *Wahlöf*.
- Læstadius.** Skolmästaren i Luleå Johan *Læstadius*, d. 1795 $\frac{23}{12}$ i L. s., 56 år gl. Klockaren Olof *Læstadius*, g. 1792 $\frac{22}{4}$ i L. l. med Anna *Edström*. Klockaresonen Johan Eric *Læstadius*, g. 1793 $\frac{7}{5}$ i L. l. med Helena *Palmström*.
- Lagerbohm.** Capitain Erland *Lagerbohm*, g. m. Anna Catharina *Unæa*. Barn (födda o. döda i L. l.): Daniel, f. 1727 $\frac{24}{8}$; Anna Elsa och Sophia Lovisa (tvillingar), ff. 1729 $\frac{23}{11}$ (Anna Elsa, d. 1730 $\frac{3}{1}$; Sophia Lovisa, d. 1730 $\frac{32}{1}$); Johannes, f. 1731 $\frac{24}{8}$, d. s. å. $\frac{27}{12}$; Anna Brita, f. 1733 $\frac{4}{3}$, d. s. å. $\frac{23}{6}$; Magnus, f. 1734 $\frac{14}{5}$, d. s. å. $\frac{18}{8}$; Carl, f. 1735 $\frac{16}{7}$, d. s. å. $\frac{22}{7}$; Eva, f. 1737 $\frac{24}{1}$, d. s. å. $\frac{23}{1}$; Erland, f. 1738 $\frac{2}{6}$, d. s. å. $\frac{12}{6}$; Fredrich, f. 1739 $\frac{20}{10}$, d. s. å. $\frac{24}{12}$.
Anna *Lagerbohm*, se *Böckelman*.
Elisabet *Lagerbohm*, se *von Ludwig*.
- Lagerborg.** Anna Sophia *Lagerborg*, se *Lang* och *von Rohr*.
Helena Christina *Lagerborg*, se *Ridderstråle*.
Inga Catarina *Lagerborg*, se *Bodin*.
- Lang.** Prosten och kyrkoherden Lars E. *Lang*, d. 1772 $\frac{25}{10}$ i L. l. Gift med Anna Sophia *Lagerborg* i hennes 1. gifte.
Charlotta Ulrica *Lang*, se *Thalin*.
Eriana Magdalena *Lang*, se *Clausén*.
Hedvig Maria *Lang*, se *Eurenus*.
- Lange.** Assessorn och regementsfältskären' Johan Jacob *Lange*, d. 1788 $\frac{9}{6}$ i L. s. af lungsot, 54 år 5 m. 22 dgr. Var gift. Änkan, Sara Maria —, gifte sedermera om sig, se *Bergström*.
- Lenman.** Besökaren Johan *Lenman*, g. 1748 $\frac{10}{7}$ i L. l. med Elisabeta *Limbom*.
- Lewin.** Häradsskrifvaren Jonas *Lewin*, g. 1744 $\frac{24}{1}$ i L. l. med Barbru Magdalena *Plantin*.
- Lifbohm.** Föraren af Lif Compagniet Hindrich *Lifbohm*, g. 1743 $\frac{27}{3}$ i L. l. med Brita Hansdotter *Lifdenia* från Persön. Barn: Lars, f. 1744 $\frac{2}{6}$ i L. l.; Hans, f. 1745 $\frac{8}{6}$ i L. l.
- Lifdenius.** Brita Hansdotter *Lifdenia*, se *Lifbohm*.
- Limbom.** Elisabeta *Limbom*, se *Lenman*.
- Lind.** Christina *Lind*, se *Flintenberg*.
- Lindahl.** Sara Margareta *Lindahl*, se *Renhorn*.
- Lindbaum.** Regementskrifvaren Hendrich *Lindbaum* (omnämnes ss. dopvitne i L. l. 1727). Var gift. Barn: Maria, se *Hernodius*.
Murmästaren Paul *Lindbaum*, g. 1745 $\frac{29}{1}$ i L. l. med Dordi Danielsdotter *Pijhlfelt*.
Sergeanten Jacob *Lindbaum*, g. 1753 $\frac{22}{11}$ i L. l. med Maria *Rutström*, som var född 1728 $\frac{8}{20}$ i L. l., dotter af fältväbeln Nils *Rutström* och Brita *Sten*. Barn: Wilhelm, f. 1754 $\frac{26}{2}$ i L. l.; Anna Brita, f. 1755 $\frac{16}{9}$ därst.; Jacob, f. 1759 $\frac{22}{2}$ därst., förare, g. 1786 $\frac{23}{4}$ i L. l. med änkan Sara Nilsdotter *Ruth* från Rtvik; Nils Gabriel, f. 1763 $\frac{26}{12}$ i L. l.
Carolina Jacobina *Lindbaum*, se *Umqvist*.
- Lindqvist.** Kronolänsmän Fredric *Lindqvist*, g. 1797 $\frac{9}{2}$ i L. l. med Lisa Greta *Rosengren* från Piteå.
- Liung.** Fältväbeln af Lif Compagniet Laurentz *Liung*, g. 1732 $\frac{18}{1}$ i L. l. med Elisabeta Hendrichsdotter *Engström* från Ängesbyn.
- Ljungberg.** Maria *Ljungberg*, se *Markström*.

- von Ludwig.** Capitain Adolph Gustaf *von Ludwig*, g. m. Elisabet *Lagerbohm* (dopvittnen i L. 1. 1737).
- Lungh.** Handelsman *Friedric Lungh*, d. 1791 $\frac{4}{12}$ i L. s., 47 år gl. Gift med *Margareta Magdalena Stenhagen* i hennes 1. gifte. Barn: *Andreas*, f. 1782 $\frac{32}{2}$ i L. s.
— *Lungh*, g. m. *Catharina Orre*, som dog 1792 i L. s., 85 år 7 m. 19 d. gl.
- Lång (Longh).** *Magdalena Lång*, se *Benselberg*.
- Malmström.** *Catharina Malmström*, se *Sörling*.
- Markström.** Organisten *Olof Markström*, g. m. *Maria Ljungberg*. Barn: *Catharina Margareta*, f. 1783 $\frac{29}{10}$ i L. s.
- Mattsson.** Borgaren o. bonden *Jöns Mattsson*, d. på riksdagen i Stockholm 1720. Gift med *Maria Andersdotter Ahlman*, f. 1644 i början af året, d. 1746 $\frac{29}{9}$ i L. l., dotter af *Anders Pärsson* och *Maria Hansdotter* i Svartbyn.
- Melander.** *Anna Maria Melander*, se *Wennman* (under *Wennman*).
- Melberg (Mælberg).** *Maria Mælberg*, se *Burman*.
- Mellin.** Commministern från Löfånger *Johan Mellin*, g. 1732 $\frac{22}{2}$ i L. l. med *Christina Hackzell*, dotter af befallningsmannen *Mårten H. Christina Mellin*, se *Ruth*.
Margareta Mellin, se *Hackzell*.
- Modén.** v. Pastorn i Jokkmokk *Olof Modén*, g. 1740 $\frac{26}{3}$ i L. l. med *Ingeborg Groth* i hennes 2. gifte.
- Montell.** Tull- och accisskrifvaren *Carl Petter Montell*, g. 1730 $\frac{22}{3}$ i L. l. med *Christman Jönsdotter* i *Ahlvik*, jungfru *Maria Ahlman* (i morgångåfwo utfäst 50 Rdr in *Specie*), som dog 1794 $\frac{15}{9}$ i L. s., 91 år gl.
Ingeniören Carl Reinhold Montell, g. 1795 $\frac{20}{4}$ i L. l. med *Catharina Hagman* från *Harads*. Barn: *Catharina Margaretha*, d. 1798 $\frac{12}{9}$ i L. s., 9 veckor gl.
Handelsmannen i Luleå Carl Petter Montell, d. 1784 $\frac{29}{3}$ i L. s., 51 år gl.
Handelsmannen Nils P. Montell, g. 1796 i okt. i L. s. med *Catharina Marg. Wallman*.
- Nordenqvist.** *Nils Ericsson Nordenqvist* från *Boden*, g. 1760 $\frac{20}{4}$ i L. l. med *Magdalena Hackzell*, f. 1742 $\frac{25}{2}$ i L. l., dotter af landtmätaren *Esaias Hackzell* och *Margareta Mellin*. Barn: *Margareta Catharina*, f. 1760 $\frac{25}{9}$ i L. l.
- Nordgren.** *Catharina Nordgren*, se *Burman*.
- Nordmark (Nordmarck).** Commminister *Isaak Noråmark*, son af *Matthias Isacson* och *Sara Pärshotter*, f. 1690 $\frac{30}{22}$ i *Nätra s:n* och *Norr tjärns by*, d. 1744 $\frac{27}{6}$ i L. l. Efter ett års vistande i *Uppsala* ordinerad till präst 1717 in *Novembri*; *Capellan* i *Luleå sockenförsamling* 1718 in *Majo*. Gift med *Elisabetha Unaa*. Barn: *Hans*, f. 1721, se nedan; *Jacob*, f. 1730 $\frac{2}{9}$ i L. l., d. s. å. $\frac{25}{3}$ därt.
- Förestående Hans Noråmark*, Commminister, f. 1721, d. 1769 $\frac{27}{22}$ i L. l. Gift 1748 $\frac{31}{5}$ i L. l. med *Maria Plantin*, som dog 1778 $\frac{3}{3}$ i L. l. Barn (födda o. döda i L. l.): *Isaac*, f. 1749 $\frac{23}{3}$; *Anna Catharina*, f. 1759 $\frac{9}{6}$; *Elsa Maria*, f. 1761 $\frac{23}{4}$; *Christina*, f. 1763 $\frac{25}{4}$, d. 1764 $\frac{8}{5}$.
- Nordström.** *Elisabet Nordström*, se *Granberg*.
Helena Nordström, se *Sundberg*.
- Norin.** *Greta Elisabeth Norin*, se *Stare*.
- Norman.** *Johan Norman*, f. vid *Luleå silfverbruk* i *lappmarken* 1674, d. 1738 $\frac{21}{22}$ i L. l., son af bergsfogden *Olof Johansson Skerfjth* och *Brita Persdotter Agrelia*. »Varit noog begifwen till fylleri och har i sin listid monga underliga *fata* haft. Dock hoppas *Kärleken* altid det bästa.»
- Näsman.** *Helena Näsman*, se *Strandberg*.
- Olsson.** Bergsfogden *Måns Olsson*, g. m. *Dordi Andersdotter*. Barn: *Mareta*, f. 1663, d. 1732 $\frac{25}{4}$ i L. l.
- Orre.** Jungfru *Anna Orre*, d. 1786 $\frac{3}{22}$ i L. l., 82 år gl.
Catharina Orre, se *Holländare*.
Catharina Orre, se *Lungh*.
- Ottonius.** Expeditionsbefallningsmannen *Anders Ottonius*, g. 1773 $\frac{30}{22}$ i L. l. med *Anna Margareta Hernodia*, f. 1732 $\frac{3}{7}$ i L. l., dotter af komminister *Wilhelm Hernodius* och *Maria Lindbaum*.

- Palmström.** Helena *Palmström*, se *Lästadius*.
Margareta Brita *Palmström*, se *Hollström*.
- Pihlgren (Pilgren).** Länsman Nils *Pihlgren*, d. 1764 ³⁰/₇ i L. 1. 80 år gl. Gift med Catharina *Aman*. Barn (födda o. döda i L. 1.): Johan och Brita (tvillingar), ff. 1730 ⁸/₄ (Johan dog s. å. ¹⁹/₄, Brita s. å. ²²/₄); Nils, f. 1731 ⁵/₆; Jöns, f. 1733 ²²/₁₀.
Tull-Inspectoren, Postmästaren och Stads-Casseuren Carl *Pilgren Carlsson*, d. 1781 ¹¹/₉ i L. s.: »Lefwadt med heröm 60 år».
Catharina *Pilgren*, se *Åberg*.
- Pijhlfelt (Pihlfeldt).** Sergianten Daniel *Pijhlfelt*, d. 1761 ¹⁸/₇ i L. 1., af lung-sot. G. m. Brita Danielsdotter. Barn (födda och döda i L. 1.): Olaus, f. 1745 ¹/₄, d. s. å. ⁵/₉; Catharina, f. 1747 ¹³/₂; Johan, d. 1750 ²⁶/₄ (född 1737 annanstädes).
Rustmästaren Daniel *Pilfeldt*, g. 1773 ²⁸/₂ i L. 1. med Margreta *Öström*.
- Plantin.** Anna *Plantin*, se *Hackzell*.
Barbru Magdalena *Plantin*, se *Lewin*.
Elisabet *Plantin*, se *Bergman*.
Maria *Plantin*, se *Nordmark*.
- Post.** Catharina *Post*, d. 1758 ¹⁸/₁₂ i Luleå gamla stad, 70 år gl.
- Pund.** Fältskären, mäter Christian *Pund* (omnämnes 1728 ss. dopvitne i L. 1.).
- Ramström.** Elisabetha *Ramström*, se *Forsberg*.
- Rechardt.** Handelsmannen från Torneå stad Samuel *Rechardt*, g. 1784 ²⁵/₄ i L. s. med Margareta *Govenia*.
- Reenhorn (Renhorn).** Tullnären Olaus Bidenius *Reenhorn* omtalas ss. dopvitne i L. 1. 1729.
Rector Olof *Reenhorn*, g. m. Sara Margareta *Lindahl*. Barn: Anna Margaretha, f. 1787 ¹/₃ i L. s.; Elisabeth Charlotta, f. 1789 ²⁴/₂ därt.
- Rehn.** Margeta *Rehn*, se *Sund*.
- Ridderstråle.** Capitain Gustaf Friedrich *Ridderstråle*, g. m. Helena Christina *Lagerborg*. Barn: Regina Sophia, f. 1754 ⁶/₁₁ i L. 1.
- Renman.** Tullskrifvaren Johan *Renman*, d. 1793 ¹⁶/₃ i L. s., 66 år 2 m. gl.
Tullskrifvaren Carl *Renman* från Luleå nya stad, gift 1784 ²⁸/₉ i L. 1. med Elisabeth *Ruth* från Ruttvik, som dog 1785 ²⁶/₁₀ i L. s., 31 år gl.
- Renmarck.** Råd- och handelsmannen samt vice borgmästaren Arendt Larsson *Renmarck*, g. m. Anna *Ruuth*, dotter af borgmästaren Jacob Ruuth. Barn: Kyrkoherden i Luleå lands- och stadsförsamlingar, Kontraktsposten, Magister Jacob *Renmarck*, f. 1691 ²⁴/₁₀ i Luleå nya stad, fil. mag. 1716, ordinerad till präst 1725 ⁶/₆, matheseos lector vid gymnasiet i Hernösand s. å. ⁴/₁₀, erhöill 1731 en teologisk function vid gymnasiet, kyrkoherde i Luleå församlingar 1736 ⁹/₃, prost 1737 ²⁴/₉, d. 1755 ³⁰/₆ i L. 1. och begrofs s. å. ⁷/₉ i sin egen graf i koret af Gammelstadens kyrka. Gift 1723 ²⁹/₁₀ med Anna Catharina *Wenman*, f. 1704 ²⁷/₆, d. 1753 ⁸/₂ i L. 1., dotter af prosten och kyrkoherden, magr: Carl Er. *Wenman* o. Sigrid *Salin*. Barn: Jacob, f. 1732 ⁵/₆ (ej i Luleå), d. 1740 ⁴/₁₀ i L. 1.; Zacharias, f. 1739 ³/₉ i L. 1., d. s. å. ⁶/₉ därt.; Jacob, f. 1743 ²⁰/₂ i L. 1.
- Reuter.** Korporalen vid Åbo läns kavalleriregte Gabriel *Reuter*, g. m. Brita Johansdotter *Hammar*, som var f. 1653 ²⁹/₁₀ i Livland, d. 1726 i nov. (begrofs ²⁰/₁₁) i L. 1. (där äfven mannen är begravnen), dotter af rytmästaren Johan *Hammar* och Elisabeth Johansdotter. Barn: Samuel Gabriellsson *Reuter*, f. 1680 i »Pelkama» s:n af Tavastehus län i Finland, d. 1729 ²⁸/₁₂ på kyrkobordet i L. 1. »Warit en flitig, stilla och sachtmodig man, hit kommen med flychten undan Ryssen.»
- von Rohr.** Majoren Babo Joachim Georg *von Rohr*, g. m. Anna Sophia *Lagerborg* i hennes 2. gifte.
- Rosengren.** Lisa Greta *Rosengren*, se *Lindquist*.
- Rosenius.** Sergeanten Johan *Rosenius*, g. 1784 ²/₅ i L. 1. med Catharina *Ruht* (*Ruth*).
Föraren Samuel *Rosenius*, g. 1785 ¹/₁₀ i L. 1. med Maria *Holmsten*.
- Rutberg.** Skomakaren Jöns *Rutberg*, g. m. Maria *Sax*. Barn: Gustaf Fredrich f. 1732 ¹/₂ i L. 1., d. s. å. ²¹/₁₀ därt.; Johan, f. 1735 ⁴/₃ därt.

Ruth. Borgaren Hans *Ruth*, g. m. Anna *Hahn*, som dog änka 1788 ²⁸/₈ i L. s., 65 år gl.

Handelsmannen Abr. *Ruth*, g. 1793 ²⁹/₁₂ i L. s. med Christina *Mellin*.

Handelsmannen Adam *Ruth*, g. 1795 ²³/₆ i L. s. med Margareta Magdalena *Stenhagen* i hennes 2. gifte.

Elisabet *Ruth*, se *Renman*.

Catharina *Ruth*, se *Rosenius*.

Maria *Ruth*, se *Södermark*.

Maria Elisabet *Ruth*, se *Claussen*.

Sara Nilsdotter *Ruth*, se *Lindbaum*.

Rutström. Fältväbeln Nils *Rutström*, g. m. Brita *Sten*. Deras barn (födda o. döda i L. 1.): Maria, f. 1728 ⁹/₁₀, se *Lindbaum*; Hans Olof, f. 1734 ²⁰/₂, d. s. å. ²⁷/₈; Jacob Isach, f. 1736 ²⁵/₈, d. 1739 ⁴/₂₂.

Klockaren Olof *Rutström*, d. 1764 ²⁵/₁₁ i L. 1., 70 år gl. Gift 1729 ⁹/₄ i L. 1. med Isak Jönssons i Pärson dotter Barbara Isaksdotter (morgongåfva 30 ducater). Barn (födda o. döda i L. 1.): Brita, f. 1730 ¹⁶/₇; Isach, f. 1731 ²⁹/₂₂; Lars, f. 1733 ¹⁰/₁, d. s. å. ²³/₁; Helena, f. 1734 ²²/₂; Olaus, f. 1735 ²³/₇, d. s. å. ⁶/₈; Nils, f. 1736 ³/₈, d. s. å. ¹⁶/₈; Jacob, f. 1739 ⁷/₆; Eric, f. 1744 ²³/₁.

Brita *Rutström*, se *Helsing*.

Catharina Elisabetha *Rutström*, se *Bohlin*.

Christina *Rutström*, se *Hernodius*.

Helena *Rutström*, se *Carlqvist*.

Ruuth. Borgmästaren Jacob *Ruuth*, se *Renmarck*.

Borgmästaren Nils Jacobsson *Ruuth* } se *Hapstadius*.

Anna Nilsdotter *Ruuth* }

Handelsman Anders *Ruuth*, d. 1790 ²⁸/₁₁ i L. s., 58 år gl.

Beata *Ruuth*, se *Stenholm*.

Röckner. Färgaren Michael *Röckner*, g. m. Johanna Catharina *Hedeman*, d. 1785 ²³/₅ i L. s. i barnsörd, 39 år gl. Barn (födda o. döda i L. s.): Anna Helena, f. 1781 ¹⁰/₂, d. s. å. ²⁹/₅; Anna Helena, f. 1782 ²⁴/₅, d. s. å. ³¹/₅; Michael, f. 1784 ⁵/₂.

Rödlund. Borgaren Anders *Rödlund* i Luleå stad, g. 1764 ²⁶/₂ i L. 1. med Christina *Smedberg* från Smedsbyn.

Salin. Kyrkoherden i Löfånger Olof *Salin*, g. m. Barbara *Steccenia* (Stecksenia). Barn: Sigrid, f. 1660, d. 1743 ⁶/₁₁ i L. 1., se *Wenman*.

Sandman. Svarfvaren Nils *Sandman*, g. m. Anna Caisa *Tybelia*, som dog 1797 ²⁴/₂ i L. s., 72 år gl.

Sandström. Crono Befallningsman Martin *Sandström*, g. m. Catharina *Önsell*. Barn (födda o. döda i L. 1.): Nathanael, f. 1744 ¹⁶/₁₀; Carl, f. 1746 ²²/₄, d. s. å. ¹²/₆; Märten, f. 1747 ⁴/₁₂, d. 1750 ⁹/₉.

Sax. Maria *Sax*, se *Rutberg*.

von Schildt. Löjtnanten vid Vesterbottens regte Carl Ulric *von Schildt*, g. 1793 ²⁷/₂ i L. 1. med Christina Catharina *Hollsten*.

Schiller. Anna Johansdotter *Schiller*, se *Unaus*.

Schoug. Margareta *Schoug*, se *Hahn*. [Möjligen identisk med Margareta *Fullmo-Schoug*, f. 1749 ¹⁵/₉ i L. 1.]

Selin. Catharina *Selin*, se *Halsius*.

Skrijth. Olof Johansson *Skrijth*, se *Norman*.

Smedberg. Christina *Smedberg*, se *Rödlund*.

Solander. Rector Carl *Solander*, se *Unaus*.

Spegel. Borgareänkan Brita *Spegel*, d. 1788 ⁹/₆ i L. s., 79 år gl.

Catharina *Spegel*, se *Bäck*.

Stare. Stads-kassören och Postmästaren Nils *Stare*, d. 1799 ²⁵/₂ i L. 1., 51 år gl. Gift med Greta Elisabeth *Norin*. Barn (födda i L. s.): Maria Catharina, f. 1784 ¹⁰/₂; Carl Daniel, f. 1786 ⁷/₅; Nils Gustaf, f. 1787 ¹⁰/₇.

Stecksenius. Barbara *Stecksenia*, se *Salin*.

Sten. Brita *Sten*, se *Rutström*.

Stenberg. Catharina *Stenberg*, se *Blomfelt*.

Stenhagen. Handlanden Fredric *Stenhagen*, d. 1794 ²⁹/₈ i L. s., 64 år 5 m. gl. Handelsman Fredrik *Stenhagen*, g. 1798 ²²/₇ i L. s. med änkefru Anna Lisa *Hahn* (f. *Wenman*).

- Margareta Magdalena *Stenhagen*, se *Lungh* o. *Ruth*.
- Stenholm.** Klockaren i Råneå Hans *Stenholm*, g. 1763 $\frac{9}{2}$ i L. l. med Beata *Ruuth* från Luleå stad.
- Sterner.** Elisabeta Margreta *Sterner*, se *Govenius*.
- Steuchius.** Anna *Steuchia*, se *Höijer*.
- Strandberg.** Handelsmannen Samuel *Strandberg*, d. 1788 $\frac{8}{20}$ i L. s., 68 år gl. G., m. Helena *Näsman*. Barn: Simon Petrus, f. 1782 $\frac{27}{6}$ i L. s.; Johannes, f. 1784 $\frac{16}{20}$ därst.
- Skräddaren Olof *Strandberg*, g. 1784 $\frac{20}{20}$ i L. s. med Brita Lovisa *Walberg*. Barn: Eric, f. 1786 $\frac{14}{20}$ i L. s.
- Strålberg.** Borgaren Jacob *Strålberg*, g. m. Eva *Bolin*. Barn: Jacob, f. 1784 $\frac{26}{2}$ i L. s.
- Sund.** Sergianten Hans Pärsson *Sund*, son af Pär Hansson i Sunderbyn och Anna Nilsson, föddes 1637 och dog 1728 $\frac{7}{7}$ i L. l.
- Rådmannen i Luleå stad Jöns Jönsson *Sund*, g. m. Margeta *Rehn*. Barn: Margeta, f. 1669, d. 1742 $\frac{8}{6}$ i L. l. och var då gift.
- Catharina Jönsdotter *Sund*, se *Fransell*.
- Sundberg.** Comministern i Luleå sockenförsamling Petrus *Sundberg*, f. 1703 $\frac{9}{3}$ i Stigsjö sn af Ångermanland. Kom 1713 till trivialskolan i Hernösand, 1718 till gymnasium därst., 1722 till Uppsala akademi, adjunkt hos prosten *Thelin* 1724, skolmästare i Luleå stad 1736, sacellan i L. l. 1748 (efter Isaac Nordmark), d. 1761 $\frac{23}{2}$ i L. l. Var gift. Barn: Simon Petrus, g. 1753 $\frac{27}{5}$ i L. l. med Brita Jönsdotter.
- Handelsmannen i Luleå Nils *Sundberg*, g. 1760 $\frac{22}{4}$ i L. l. med tolfman Lars Larssons stufvdotter i Gäddvik Helena *Nordström*.
- Sundborg.** Notarien, Postmästaren och Stadssekretären Anders *Sundborg*, g. 1789 $\frac{2}{8}$ i L. s. med Margareta Lisa *Thuun*. Barn (födda i L. s.): Johan Petter, f. 1789 $\frac{22}{12}$; Helena Elisabeth, f. 1791 $\frac{23}{6}$; Olof Anders, f. 1792 $\frac{20}{20}$; Margareta Magdalena, f. 1794 $\frac{19}{9}$.
- Sundelin.** Sochneskomakaren Olof *Sundelin*, g. 1742 $\frac{19}{20}$ i L. l. med Catharina *Juniander*. Barn: Christina, f. 1745 $\frac{23}{5}$ i L. l., d. s. å. $\frac{23}{5}$ därst.; Olaus, f. 1750 $\frac{30}{7}$ i L. l., d. s. å. $\frac{26}{20}$ därst.; Brita, f. 1753 $\frac{7}{2}$ i L. l., d. 1759 $\frac{7}{5}$ därst.
- Anna *Sundelin*, se *Wiklund*.
- Ulrica *Sundelin*, se *Govenius*.
- Sundelius.** Maria *Sundelia*, se *Forsman*.
- Sundgren.** Förridaren Nils *Sundgren*, g. m. Helena *Holm*. Barn: Sara, f. 1726 $\frac{8}{3}$ i L. l.
- Swedberg.** Handelsmannen i Luleå stad Lars *Swedberg*, d. 1795 $\frac{22}{3}$ i L. s., 62 år gl. Gift med — — *Ekman*, som dog 1796 $\frac{28}{8}$ i L. s., 91 år gl.
- Södermark.** Organisten Anders *Södermark*, g. 1779 $\frac{14}{20}$ i L. l. med Maria *Ruth* i Rutvik.
- Sörling.** Apothecaregesällen Lorentz *Sörling*, g. m. Catharina *Malmström*, som dog 1790 $\frac{26}{7}$ i L. s., 60 år gl.
- Chr. *Sörling*, se *Antman*.
- Tauscher.** Barbara *Tauscher* (äfvén skrifvet *Toucher* och *Töusche*), se *Buhrström*.
- Thalin.** Regementsskrifvaren Johan *Thalin*, g. m. Maria *Hellström*. Barn (födda o. döda i L. l.): Olaus, f. 1739 $\frac{1}{9}$, d. 1740 $\frac{21}{6}$; Johannes, f. 1740 $\frac{27}{21}$, regementsskrifvare, se nedan; Elias, f. 1741 $\frac{19}{20}$, d. 1742 $\frac{20}{2}$; Magnus, f. 1744 $\frac{27}{2}$; Petrus, f. 1745 $\frac{9}{12}$, d. 1747 $\frac{22}{5}$; Andreas, f. 1746 $\frac{19}{20}$, d. 1750 $\frac{25}{5}$; Nicolaus, f. 1747 $\frac{10}{4}$; Sven Otto, f. 1750 $\frac{8}{2}$, d. s. å. $\frac{19}{3}$; Brita Elisabeth, f. 1751 $\frac{26}{12}$; Abraham, f. 1755 $\frac{18}{20}$, d. 1764 $\frac{27}{3}$.
- Förestående Johan *Thalin* Johansson, regementsskrifvare, f. 1740 $\frac{27}{21}$ i L. l., d. 1800 $\frac{19}{3}$ i L. s., 60 år gl. Gift 1. g. 1769 $\frac{7}{20}$ i L. l. med Charlotta Ulrica *Lang*, 2. g. 1787 i nov. i Stockholm med Elisabet *Hahn* i hennes 2. gifte.
- Thuun (Thun).** Handelsman Olof *Thuun*, d. 1799 $\frac{3}{10}$ i L. s., 68 år gl.
- Margareta Lisa *Thuun*, se *Sundborg*.
- Tornberg.** Handelsmannen i Torneå stad Lars *Tornberg*, g. 1798 $\frac{24}{6}$ i L. s. med Maria Christina *Ekman*.

- Trindelenberg (Trindborg).** Kyrkovaktaren i L. l. Daniel *Trindelenberg*, f. 1654, d. 1747 ²/₅ i L. l., son af Daniel T. och Dordi Erichsdotter. G. m. Dordi Johansdotter, f. 1670, d. 1744 ⁶/₁ i L. l., dotter af Johan Månsson och Karin Nilsdotter.
- Tuderus.** Pastorn i Torneå Gabriel *Tuderus* var gift med Brigitta *Forsman*, som föddes 1662 ¹²/₉ i Råneå och dog 1747 ²³/₃ i L. l.
- Umqvist.** Landtmätarelärlingen Nils *Umqvist* i Unbyn, g. 1797 ²⁸/₄ i L. l. med fänriksdottern Carolina Jacobina *Lindbaum*.
- Unæus.** Prosten och kyrkoherden, magister Johannes *Unæus*, f. 1667 S:t Martini dag i Motorp af Svegs s:n i Härjedalen, d. 1735 ¹⁴/₆ i L. l., son af kyrkoherden i Sveg, Lillherrdal och Älfros församlingar Olof Hansson U. och Anna Johansdotter *Schiller*. Fil. mag. 1694, ordinerad till präst i Hernösand 1695, 1728 ²²/₈ i L. l., d. 1729 ²¹/₄ därtst.; Hans Gustaf, f. 1730 ³/₁₁ i L. l.; Elsa Sophia, f. 1733 ²²/₇ i L. l.; Erland Jacob, f. 1734 ¹⁹/₈ i L. l.; Hedvig Charlotta, f. 1736 ¹⁷/₇ i L. l.
Krigskommissarien, sedermera borgmästaren i Luleå stad Olaus *Unæus*, g. m. Brigitta *Östman*. Barn: Anna Eleonora, f. 1726 ¹⁹/₈ i L. l.; Hans, f. 1728 ²²/₈ i L. l., d. 1729 ²¹/₄ därtst.; Hans Gustaf, f. 1730 ³/₁₁ i L. l.; Elsa Sophia, f. 1733 ²²/₇ i L. l.; Erland Jacob, f. 1734 ¹⁹/₈ i L. l.; Hedvig Charlotta, f. 1736 ¹⁷/₇ i L. l.
Studiosus ing. Johannes *Unæus* (omnämnes ss. dopvitne i L. l. 1727).
Kyrkoherden i Råneå, magister Zacharias *Unæus*, g. 1756 ²⁷/₅ i L. l. med Susanna *Wallman*, f. 1726 ²⁶/₁₀ i L. l., dotter af kronobefallningsmannen Lars W. och Catharina Frostera.
Anna Catharina *Unæa*, se *Lagerbohm*.
Elisabetha *Unæa*, se *Nordmark*.
- Unbom.** Sockenskrifvaren Johan *Unbom*, g. 1769 ²/₈ i L. l. med Anna Catharina *Hackzell*.
- Wahlberg.** Handelsmannen Elias *Wahlberg*, d. 1788 ²²/₉ i L. s., 83 år gl.
Handelsmannen Eric Simonsson *Wahlberg*, d. 1793 ¹⁹/₁₀ i L. s., 86 år gl.
Handelsmannens i Luleå Eric *Wahlberg* änka, Sara Sophia *Antelia*, d. 1786 ⁹/₁ i L. s.
- Wahlöf.** Häradsckrifvaren Hindrich Johan *Wahlöf*, g. m. Elisabeta *Kråka*. Barn: Johan Eric, f. 1760 ²/₄ i L. l.; Nicolaus, f. 1761 ¹⁹/₁₁ därtst., d. 1764 ⁶/₈ därtst.; Elsa Elisabeta, f. 1764 ⁵/₄ därtst.
- Walberg.** Brita Lovisa *Walberg*, se *Strandberg*.
- von Walden.** Fänriken Georg *von Walden*, son till stallmästaren vid Strömsholm Fredrik von W., dog 1765 ²⁴/₁₀ i L. l., 23 år gl.
- Wallberg.** Catharina Marg. *Wallberg*, se *Montell*.
- Wallén.** Klockaren Immanuel *Wallén*, g. 1758 ²/₂ i L. l. med Anna Elisabet *Hackzell*, f. 1740 ¹⁵/₄ i L. l., d. 1762 ³/₃ därtst. af lungdot. Barn: Maria Christina, f. 1759 ¹⁶/₉ i L. l.
- Wallman.** Stadsnotarien och kassören Peter *Wallman*, g. m. Brigitta *Eng*. Deras son Lars, f. 1697 ³⁰/₁₂ i Luleå stad, kronobefallningsman 1721, d. 1740 ²⁸/₂ i L. l., g. 1725 med Catharina *Frostera*, f. 1701 ³¹/₈ i Uleåborgs stad, d. 1763 ¹⁴/₆ i L. l. af kräfte, dotter till kyrkoherden Andreas Frosterus och Susanna Cajana. Dessa bodde i Sunderbyn i L. l. Barn (födda o. döda i L. l.): Susanna, f. 1726 ²⁶/₁₀, se *Unæus*; Andreas, f. 1727 ²⁵/₁₀, d. 1728 ²³/₃; Peter, f. 1728 ³/₁₂, d. 1729 ²⁴/₄; Lars Fredrik, f. 1731 ²/₅; Zacharias, ordinarie bataljonspredikant, f. 1732 ¹²/₄, d. 1784 ¹⁴/₆ (han dog i L. s.); Brigitta, f. 1733 ¹⁴/₆, d. s. å. ¹⁴/₇; Jacob, f. 1734 ²⁷/₇, d. s. å. ²⁰/₈; Catharina, f. 1735 ⁷/₉, d. s. å. ²³/₉; Abraham, f. 1736 ²⁵/₁₂, d. 1737 ²⁶/₆; Simeon, f. 1738 ²⁵/₉, d. s. å. ²²/₁₂; Magdalena, f. 1740 ²³/₂, d. s. å. ¹⁸/₃.
- Wasserman.** Postmästaren, Rådsmannen och Notarien Fredric *Wasserman*, d. 1784 ²⁴/₅ i L. s., 39 år gl.
- Wenman.** Prosten och kyrkoherden, mag:r Carl Er. *Wenman* (Wenman och Wänman), g. m. Sigrid *Salin*, f. 1660, d. 1743 ⁶/₁₁ i L. l., dotter af kyrko-

- herden i Löfånger Olof S. och Barbara Stecksenia. Barn: Anna Catharina, se *Renmarck*.
 Handlanden i L. s. Nils *Wennman*, g. 1783 ²²/₉ i Stockholm m. Anna Maria *Melander* från Piteå. Barn; Brita Catharina, f. 1784 ¹⁷/₆ i Piteå.
 Anna Lisa *Wennman*, se *Hahn* och *Stenhagen*.
 Cajsa Greta *Wennman*, se *Halsius*.
- Westerberg.** Elisabeth *Westerberg*, se *Hackzell*.
 Catrina *Westerberg*, se *Zellinger*.
- Wiklund.** Fourirn Lars *Wiklund*, g. 1770 ²²/₄ i L. l. med Anna *Sundelin*.
- Winblad von Walter.** Ingenjören och regementsskrifvaren Gustaf Esaias *Winblad von Walter*, g. 1790 ⁹/₁ i L. l. med Catharina Elisabetha *Holmström*.
- Witmarck.** Borgareänkan Catharina *Witmarck*, d. 1784 ²²/₁₂ i L. s. 73 år gl.
 Sophia *Witmarck*, se *Hahn*.
- Zelberg.** Stadsfiskalen Anders *Zelberg*, g. m. Catharina Andersdotter. Barn: Anders Johan, f. 1793 ⁷/₁₂ i L. s.
- Zellinger.** Komminister Olof *Zellinger*, g. 1782 ²³/₁₂ i L. l. med Catrina *Vesterberg* från Löfånger.
- Åberg.** Borgaren Nils *Åberg*, g. m. Christina *Borsselia*, som dog 1784 ³/₃ i L. s., 63 år 8 m. gl.
 Handelsmannen Petter *Åberg*, g. m. Margareta *Forbus*, som dog 1784 ²⁰/₂ i L. s., 48 år gl.
 Borgaren Nils *Åberg*, g. 1767 ²⁹/₇ i Stockholm med Catharina *Pilgren* från Luleå gamla stad.
 Elisabetha *Åberg*, se *Hackzell*.
- Åman.** Gästgifvaren Jöns *Åman*, begrafven i Luleå Gammelstads kyrka, i egen graf. Gift med Christina *Holm*, som dog änka 1739 ⁴/₁₂ i L. l. och begravs i mannens graf. (Se vidare *Holm*.)
 Gästgifvaren Johan *Åman*, f. 1701, d. 1750 ²⁷/₆ i L. l., son af gästgifvaren Jöns Jönsson *Åman* och Catharina *Graan* [hvadan väl Christina *Holm* torde varit förestående *Åmans* 2:a hustru].
 Catharina *Åman*, se *Pilgren*.
- Öman.** Catharina *Öman*, se *Holm*.
 Brita Jönsdotter *Öman*, se *Östring*.
 Maria *Öman*, se *Engström*.
- Önsell.** Catharina *Önsell*, se *Sandström*.
- Östman.** Brigitta *Östman*, se *Unæus*.
- Östring.** Borgaren i Luleå stad Peter *Östring*, g. 1754 ²⁴/₆ i L. l. med Brita Jönsdotter *Öman* från Pärson.
- Öström.** Margreta *Öström*, se *Pilfeldt*.

I likhet med hvad samlaren af dessa Norrbottens-genealogier vid några föregående tillfällen plägat, må här enligt Luleå sockenförsamlings kyrkböcker antecknas några *soldatnamn* från förra hälften af 1700-talet:

Abbore, Bryggare, Buller, Buske, Churförste, Dryg, Falck, Frimodig, Gietting (Geting), Högmodig, Hara (Hare), Knort, Kruslock, Kuse, Lohm, Luur, Mild, Nors, Pamp, Rupa, Spelman, Toback, Turgrym, Uhrwäder, Wipper, Yppig, Ähl.

Biografiska data om generalmajoren Johan Leonard Belfrage.

- 1754 $\frac{4}{22}$ Född på fänriksbostället Töbräcka på Dalsland. Föräldrarna voro: dåvarande löjtnanten, sedan kaptenen vid Vestgötadals regemente, Åke Belfrage och Beata Eleonora Hård till Segerstad,¹ egare till familjens stamgods Hult.
- 1762 som minderårig utnämnd till Under-officer vid Vestgötadals regemente.
- 1769 $\frac{16}{10}$ Förare vid Vestgötadals regemente.
- 1770 Kadett vid Kongl. Kadettkåren i Karlskrona.
- 1773 $\frac{29}{6}$ aflade Officers-examen i Karlskrona.
- 1774 $\frac{23}{2}$ Stabs-fänrik vid Kongl. Vestgötadals regemente.
- 1778 $\frac{7}{6}$ Stabs-löjtnant vid samma regemente och Lifkompaniet.
- 1784 $\frac{28}{10}$ Stabs-kapten vid dito.
- 1785 $\frac{20}{4}$ Stabs-kapten och Kompanichef vid samma regemente och Kullings kompani.

¹ Om henne finnas flere intressanta meddelanden i den i denna tidskrifts förra häfte recenserade: Minnen upptecknade af Arv. Aug. Afzelius se bl. a. sid. 57.

- 1788 Under kriget mot Ryssland varit i oafbruten tjänstgöring.
 › ²⁷/₇ från stora flottan kommenderad med de trupper som till lands skulle betäcka landet vid Hangö.
 › ²⁵/₉ bevistade affären vid Hangö.
- 1789 Riddare af Kongl. Svärdsorden, under kriget i Finland.
 › ²⁴/₅ vid affären mot Ryska flottan vid Hangö beordrad att låta fullborda de om vintern påbegynte Kasteller, samt var der befälhafvare och en tid Kommendant till början af augusti månad då Vestgötadals regemente erhöll order att afgå till Ryska gränsen.
- 1789 ²/₉ bevistat affären vid Broby.
 › ²⁵/₁₀ Tjenstgörande Major vid Kongl. Skaraborgs regemente.
- 1790 bevistat affären vid Korrois-passets återintagande.
 › ¹/₅ Major vid Kongl. Vestgötadals regemente.
 › ²⁵/₇ Major i arméén.

Hedv. Charl. Belfrage f. friherrinna v. Köhler.

- 1791 ⁷/₃ Förste major vid Kongl. Skaraborgs regemente.
- 1794 ²⁹/₁₂ Öfverste-löjtnant vid dito.
- 1795 köptes säteriet Malma med underliggande hemman i Skaraborgs län.
 › ⁷/₁₀ gift i Jönköping med Friherrinnan Hedvig Charlotta von Köhler, dotter af vice Presidenten i Göta Hofrätt, Friherre Axel Johan von Köhler och Brita Carleson.
- 1796 ⁷/₃ Öfverste och chef för Kongl. Bohusläns regemente.

- 1796 Erhöll Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd att som Öfverste för Bohusläns regemente få bo och föra regementsbefälet på Malma.
- 1800 $\frac{2}{3}$ tillförordnad Landshöfding i Göteborgs och Bohus län.
- 1801 $\frac{20}{3}$ vice Landshöfding i dito.
- 1808 $\frac{1}{3}$ kommenderad som Befälhafvare öfver fästningarna och för de på västra gränsen uti och omkring Göteborg sammandragna trupper.
- » $\frac{1}{6}$ Brigadchef för Vestgöta och Bohusläns regementen, eller den Brigad som uti trakten omkring Strömstad och mot Fredrikshall var stationerad. Brigaden utgjorde 6 å 8000 man och bestod af 2 sqvadroner Lifgardet till häst, chef: majoren greve Stackelberg, Vestgöta dragoner, chef: Generaladjutanten och Öfversten baron Palmstjerna, Elfsborgs regemente, chef: Major Kjerulf, Bohusläns regemente, chef: Öfverste-löjtnanten Johan Casper Virgin, en bataljon Elfsborgs landtvärn, chef: Majoren baron N. N., en bataljon dito, chef: Majoren greve Sparre, en bataljon Jönköpings landtvärn, chef: Major Morath, några batterier Göta artilleri, den uti Strömstad varande garnison, bestående af flere små kårer. Dessutom var den utanför Strömstad vid Dynekilen stationerade skärgårdseskader, chef Major Ramen, lemnad till Belfrages disposition uti trängande behof. Belfrages adjutanter voro dåvarande Löjtnanten vid Kongl. Skaraborgs regemente Friherre Salomon von Otter, blesserad vid Bärby i september 1808, Kaptenen greve Oxenstierna, dödskjuten vid Svinesund den 29 juni 1808, samt då varande Majoren sedan Öfversten för Kongl. Jönköpings regemente och Kabinettskammарherren Bergenstråle. General-en-chef voro: 1:0 Generalmajoren von Vegesack, 2:0 Generalen Friherre Armfelt, 3:0 Generalen Friherre Cederström. Belfrage bevistade de små affärerna som föreföllo vid Krogstrand den 10 juni och vid Svinesund den 29 i s. m.
- 1808 Chef för Bohus och Hallands landtvärns-bataljoner.
- » $\frac{17}{11}$ vice Landshöfding i Göteborgs och Bohus län.
- » $\frac{1}{12}$ erhöll Kongl. Maj:ts nådiga förordnande att i egenskap af Brigadchef äfven förrätta Landshöfdinge-embetet i Göteborgs och Bohus län och fortfor med denna tjenstgöring till den 19 juni 1809.
- 1809 vid regementsförändringen var t. f. Landshöfdingen Belfrage nog lycklig att genom sina embetsåtgärder och personliga bekantskaper vinna stillhet och lugn uti och omkring Göteborg, hvarvid Engelska flottans stationering utanför Elfsborg, Engelske amiralen Keatz erbjudne trupper och vapen och den då så mycket utvidgade Engelska handeln gjorde tänkesätten delade och ställningen till ett mera svårt och grannlaga förhållande.
- 1810 $\frac{1}{2}$ beordrad att som Öfverste för Bohusläns regemente, möta då utvalde Sveriges Kronprins, Carl August, vid Svinesund och vara Hans Kongl. Höghet följaktig till Göteborg.
- Under hela tjenstetiden varit benådad med Konungens förtroende och haft flere särskilda uppdrag i synnerhet rörande

de Norska angelägenheterna. Erhållit Kongl. Maj:ts nådiga tillstånd, att utan vidare permission, vid lämpliga tillfällen resa till Norge och många gånger erhållit Kongl. Maj:ts nådiga befallningar att infinna sig dels i Stockholm, dels i Landskrona, Malmö m. fl. ställen, alltid till angelägna göromåls emottagande, synnerligast åren 1801, 1806 och 1808.

- 1810 bevistade riksdagen i Örebro vid då verkställt val af Kronprins.
 » afsked från Öfverstebeställningen vid Bohusläns regemente med General-majors namn, heder och värdighet.

Malma säteri i Malma socken, Skaraborgs län.

- 1811 $\frac{3}{4}$ erhöill rättighet att bära Generalmajors uniform.
 1813 »Ur Dagens Krönika» årg. VI, 1 sid. 1 m. fl. upptager under rubrik »Spionminnen från Norge» några förut otryckta, högst egendomliga och intressanta bref och mystifikationen rörande Konung Carl Johan m. m., från d. v. Majoren, sedermera General J. P. Lefrén till General J. L. Belfrage:

General-major Belfrage egde följande egendomar i Skaraborgs län: säteriet Malma med underliggande hemman, Gullebo, Timmerbo, Fintorp, Solbrunn, Makälla, Jerboda, Måssebo, Ängås och Östmål, alla i Malma socken, Thamstorp i Trokörna socken, Ekedal och Hedåker i Hyringa socken, Annestorp i Långium socken och Almesåsen i Ryda socken.

- 1814 ⁶/₁. I sin denna dag egenhändigt skrifna sjelfbiografi säger General-majoren Belfrage bland annat: »Hedåker, Annestorp och Thamstorp skall bära sannfärdiga vittnesmål, hvad genom Guds välsignelse, flit och arbetsamhet kan uträttas, till många människors uppehälle och nytta — 27 af mig upodlade och bebyggda goda torp äro nu bebodde af välmående och arbetsamme människor».
- 1820 ²⁶/₁₁ kl. 7 f. m. afled General-majoren Belfrage på sin egendom Malma, i en ålder af 66 år och 22 dagar.
- 1829 ²⁹/₅ afled hans hustru på samma ställe, i en ålder af 54 år. 2 månader och 4 dagar. Båda äro begrafna å Hyinga kyrkogård i Vestergötland, der uppresta stenar anvisa deras grafvar.

*Generalmajor J. L. Belfrages och hans hustrus grafstenar
å Hyinga kyrkogård.*

Norrhults-släkten.

Måns Nilsson i Norrhult, Hjorteds socken, Småland † 1683. G. m. 1663 Brita Månsdotter i Norrhult, f. 1646 ^{23/22}, dotter af Måns Nilsson i Norrhult och Valborg Jönsdotter.

Son:

Jöns Månsson † 1753, 88 år gl. Bodde 1686 på skattehemmanet Norrhult, ett mantal, och nämnes såsom boendet därstädes 1732 G. m. 1. 1684 Ingrid Andersdotter. 2. Karin Jakobsdotter från Yxeryd † 1749, 76 år.

Söner:

Jöns Jönsson, som 1752 var ägare af en tredjedel af Norrhult. Nämnes ej i Hjorteds kyrkoböcker, utan endast i Kammararkivets räkenskaper, men var säkerligen son af ofvannämnde Jöns Månsson. En bonde »*Jöns i Norrhult*» nämnes i släktanteckningar såsom fader till *Magnus Norlander*, f. 1723 † 1786 ^{29/1} på Skeen, först arrendater af *Totebo* pappersbruk i Hjorteds socken, sedan arrendator af halfva *Skeens* pappersbruk, Annerstads socken, Småland, och ägare af ett fjerdedels mantal frälse *Skeen Jönsagården* (se släkten *Norlander* i Svenska Ättartal) samt till *Peter Norlander*, f. vid år 1729 † 1803 ^{28/1}, arrendator af *Stjernarps* pappersbruk i Tönnersjö socken, Halland och ägare af gården *Evabygget* i Laholms socken, hvilka bröder *Norlander* hade system *Måns Jönsdotter* f. vid år 1736 † 1795 ^{22/3} i *Messeboda*, Torpa socken i Småland, som var g. m. bonden *Isr. Stål*, f. 1731 ^{28/1} i Hjorteds socken † 1783 ^{23/4} i *Messeboda*, ett åttondels mantal, hvilket makarne köpt 1761. Utom denne *Jöns Jönsson*, som förmodas ha varit stamfar för släkten *Norlander* vid *Skeens* och *Stjernarps* pappersbruk, hade förut nämnde Jöns Månsson, enligt Hjorteds kyrkoböcker, sönerna *Måns Jönsson*, f. 1700 † 1748, hvilken 1745 tillsammans med sin »broder» *Jon* ägde en tredjedel af Norrhult samt **Jon Jönsson**, f. 1702 † 1759, hvilken 1736—1740 ägde Norrhult tillsammans med en *Per* och 1745 en *tredjedel* af gården tillsammans med sin nyssnämnde broder *Måns* och år 1752 en *tredjedel* ensam. G. m. Karin Nilsdotter † 1771, 56 år.

Son:

Nils Jonsson, f. 1738 † 1792 ^{4/3}. Ägde 1777 en sjettedel af Norrhult. G. m. 1776 Lisa Hemmingsdotter, f. 1745.

Son:

Måns Nilsson, f. 1776. Ägde år 1812 en tolfedel af Norrhult. G. m. Sara Katarina Persdotter, f. 1788.

Barn:

Jonas Magnus Månsson, f. 1822. Ägde sedan 1877 en fyrtio-
åttondel af Norrhult.

Helena Charlotta Månsdotter, f. 1827 ^{14/10}. G. m. Lars G.
Björkegren. De ägde sedan år 1877 en fyrtioåttondel af Norr-
hult.

L. G. F. Norlander.

Anteckningar om porslinsmålare och porslinsarbetare m. m.

ur

Stockholms Veckoblad, Dagligt Allehanda, Posttidningen och Inrikes tidningar.

- Porslinsarbetskarlen *Gustaf Sellbergs* hustru, död i St. Olofs förs.
St. Vbl. 1762, 30 januari.
- Porslinsformaren *Petter Bergs* hustru, död i St. Clara förs. St. Vbl.
1762, 5 juni.
- Porslinsritaregesällen *Petter Hillberg*, död i St. Olofs förs. St. Vbl.
1762, 4 sept.
- Porslinsarbetskarlen *Mikael Norberg*, död i St. Olofs förs. St. Vbl.
1762, 2 okt.
- Porslinsritaren *Mikael Bolins* hustru, död i Ladugårdslands förs. St.
Vbl. 1763, 5 febr.
- Porslinsdrejaregesällen *Stens* enka, död i St. Olofs förs. St. Vbl.
1763, 16 april.
- Porslinsarbetaren *Magnus Nordström* och porslinsarbetaren *Torsten
Billberg*, döde i Kungsholms förs. St. Vbl. 1763, 11 juni.
- Porslinsarbetaren *Per Kiällmarks* hustru, död i St. Olofs förs. St.
Vbl. 1763, 10 sept.
- Porslinsarbetskarlen *And. Hultgrens* änka, död i St. Olofs förs. St.
Vbl. 1764, 28 april.
- Porslinsritaren *And. Engwanders* hustru, död i St. Olofs förs. St.
Vbl. 1764, 1 sept.
- Porslinsarbetaren *Magnus Wollin*, död i St. Olofs förs. St. Vbl.
1765, 5 jan.
- Porslinsdrejaregesällen *Niclas Setterman*, död i St. Olofs förs. St. Vbl.
1765, 12 jan.
- Porslinsmålaren *Johan Hammarstedts* hustru, död i St. Clara förs.
St. Vbl. 1765, 9 dec.
- Porslinsmålaregesällen *Henrik Hök*, död i St. Johannis förs. St. Vbl.
1765, 9 mars.

- Porslinsritaren *Johan Hillerströms* hustru, död i St: Olofs förs. St. Vbl. 1765, 8 juni.
- Porslinsritaregesällen *Jakob Örns* hustru, död i St. Olofs förs. St. Vbl. 1765, 13 juli.
- Drängen vid porslinsfabriken *Anders Ersson*, död i St. Olofs förs. St. Vbl. 1765, 3 aug.
- Porslinsritaren *Nils Settermans* änka, död i St. Olofs förs. St. Vbl. 1765, 10 aug.
- Porslinsritaregesällen *Lars Ros*, död i St. Olofs förs. St. Vbl. 1765, 9 nov.
- Porslinsarbetareänkan *Anna Sandrack*, död i St. Olofs förs. St. Vbl. 1770, 31 mars.
- Porslinsmålaresällen *Eric Grönberg*, död i Bamsas förs. St. Vbl. 1766, 25 januari.
- Porslinsarbetaren *Jan Edberg*, död i St. Clara förs. St. Vbl. 1766, 26 april.
- Porslinsritaren *Johan Sundströms* hustru, 64 år g:l, död i St. Olofs förs. St. Vbl. 1766, 21 juni.
- Porslinsformaren *Olof Bergström*, död i Barnhus förs. St. Vbl. 1766, 28 juni.
- Formaren vid Marieberg *Crispin Ingerman*, död i Kungsholms förs. och brännaren vid Marieberg *Erik Carlsson*, död i Kungsholms förs. St. Vbl. 1766, 2 aug.
- Porslinsritaren *Jonas Tåmans* hustru, död i St. Johannes förs. St. Vbl. 1766, 20 sept.
- Porslinsritaregesällen *Johan Casper Saur*, död i St. Olofs förs. St. Vbl. 1766, 11 okt.
- Porslinsritaregesällen *Magnus Norin*, död i St. Olofs förs. St. Vbl. 1766, 25 okt.
- Mästaren vid Rörstrands porslinsfabrik *Jakob Örns*, hustru, *Anna Christina Hagelgren*, död i St. Olofs förs. St. Vbl. 1767, 21 febr.
- Porslinsdrejaren *Beckerström*, död i St. Olofs förs. St. Vbl. 1767, 11 april.
- Porslinsbrännaren *Fried. Smitts* hustru samt porslinsarbetarne *Zacharias Härling* och *Johannes Wockman*, döde i Kungsholms förs. St. Vbl. 1767, 13 juni.
- Porslinsarbetaren *Anders Troberg*, död i St. Johannes förs. St. Vbl. 1767, 5 sept.
- Porslinsritarelärlingen *Magnus Wahlbeck*, död i Kungsholms förs. St. Vbl. 1768, 15 okt.
- Porslinsdrängen *Johan Beckmans* hustru, död i Storkyrkoförs. St. Vbl. 1768, 5 nov.
- Porslinsritaren *Anders Halldins* hustru, *Christina Segerberg*, död i Kungsholms förs. St. Vbl. 1769, 11 mars.
- Porslinsritaren *Jonas Tåman*, död i St. Johannes förs. St. Vbl. 1769, 9 dec.
- Porslinsmålaren *Peter Frösfelt*, död i St. Johannes församling. St. Vbl. 1771, 15 juni.
- Porslinsdrejaren *Lars Kjellström*, död, 38 år g:l, i St. Olofs förs. St. Vbl. 1771, 22 juli.

- Porslinsformaren *Petter Setterström*, död i St. Olofs förs. St. Vbl. 1771, 16 sept.
- Porslinsbrännaren *Bengt Björkströms* hustru, 50 år g:l, död i Ladugårdslands förs. St. Vbl. 1771, 11 nov.
- Porslinsarbetaren *And. Olofsson*, död 40 år g:l i St. Olofs förs. St. Vbl. 1772, 11 maj.
- Porslinsarbetaren *Peter Lindgren*, död 50 år g:l i St. Olofs förs. St. Vbl. 1772, 15 juni.
- Porslinsformaren *And. Hallström*, död 55 år g:l i St. Olofs förs. St. Vbl. 1772, 22 juni.
- Porslinsarbetaren *Petter Gillmeus'* hustru, död 40 år g:l i St. Olofs förs. St. Vbl. 1772, 29 juni.
- Porslinsdrejaren *Johan Gers*, död i Kungsholms förs. St. Vbl. 1772, 20 juli.
- Emaljmalaregesällen *Johan Otto Franzén*, död 24 år g:l i Kungsholms förs. St. Vbl. 1772, 7 sept.
- Porslinsritaren *And. Ingwänders* hustru *Anna Cath. Edstedt*, död 26 år g:l i St. Olofs förs. St. Vbl. 1772, 14 dec.
- Porslinsmålaren *Carl Erik Löfströms* hustru, död 35 år g:l i Barnhus förs. St. Vbl. 1772, 14 dec.
- Formaren vid Mariebergs porslinsfabrik *Emanuel Ullströms* hustru, död i Kungsholms förs. St. Vbl. 1773, 22 mars.
- Porslinsritaregesällen *Jonas Malmberg*, död 49 år g:l i St. Clara förs. St. Vbl. 1773, 19 april.
- Porslinsarbetaren *Hubert Lemon*, död 68 år g:l i St. Olofs förs. St. Vbl. 1773, 10 maj.
- Porslinsarbetaren *Ström*, död 40 år g:l i St. Olofs förs. St. Vbl. 1773, 26 maj.
- Porslinsmalaregesällen *Jakob Hasseritz* fick Slottscancelliets pass till Wolgast den 18 sept. 1768. Dagl. Alleh. 1768, 26 sept.
- Porslinsritaren *Aspengren* ägde hus vid Appelbergsgatan, där resande bodde. Dagl. Alleh. 1790, 20 april.
- Afidne porslinsmålaren *Hammarstedt* omtalas. Dagl. Alleh. 1799, 22 aug.
- Porslinsritaren *Johan Möllers* änka, *Anna H. Köllerström*, omtalas bland konkurser och bouppteckningar. Dagl. Alleh. 1784, 8 nov.
- Porslinsmålaren *Carl Henrik Fagerborg*, död vid Gustafsbergs porslinsfabrik å Vermdön, 25 mars, (?) i dess 35:te års ålder. P. o. I. T. 1831, 25 mars.
- Modellören vid Rörstrands porslinsfabrik *J. M. v. Hamm*, död 1818 den 2 nov. 35 år g:l. P. o. I. T. 1821, 18 dec.
- Porslinsritaren *Peter Hillbergs* änka, död i Ad. Fred. förs., 42 år g:l. St. Vbl. 1774, 11 juni.
- Porslinsformaren *Johan Norin*, död i Ad. Fred. förs., 49 år g:l. St. Vbl. 1774, 11 juni.
- (Porslins?)drejaren *Jöns Schötz'* hustru, död i Kungsholms förs., 66 år g:l. St. Vbl. 1774, 2 juli.
- Porslinsritaren *Sven Hallströms* hustru, död i Ad. Fred. förs., 48 år g:l. St. Vbl. 1774, 9 juli.

- Porslinsdrejaren *Lars Lundgrens* änka, död i Ad. Fred. förs., 79 år g:l. St. Vbl. 1774, 29 okt.
- Extra modellören *Lars Törnblad*, död i Ad. Fred. förs., 47 år g:l. St. Vbl. 1774, 24 dec.
- Porslinsformaren *Paul Grönberg*, död i Ad. Fred. förs., 61 år g:l. St. Vbl. 1775, 4 febr.
- Porslinsarbetaren *Peter Blomqvist*, död i Ad. Fred. förs., 40 år g:l. St. Vbl. 1775, 1 april.
- Porslinsarbetaren *Lars Graas*, död i Ad. Fred. förs., 46 år g:l. St. Vbl. 1775, 15 april.
- Porslinsformaren *Peter Strandbergs* hustru, *Christina Östberg*, död i Ad. Fred. förs., 33 år g:l. St. Vbl. 1775, 20 maj.
- Porslinsformaren *Petter Nyström*, död i Finska förs., 41 år g:l. St. Vbl. 1775, 19 juni.
- Porslinsritaren *Jonas Spargrens* hustru, *Christina Setterman*, död i St: Johannis förs., 51 år g:l. St. Vbl. 1775, 5 aug.
- Porslinsritaregesällen *Axel Adam Schultze*, död i Ad. Fred. förs., 27 år g:l. St. Vbl. 1775, 25 nov.
- (Porslins?)Drejaren *Paul Theborgs* hustru, död i Kungsholms förs., 50 år g:l. St. Vbl. 1776, 9 mars.
- Kamereraren vid Mariebergs fabrik *Erik Törnmark* antogs 1776 i aug. till kollektör vid lotteriets kontor nr 34 i Stockholm. St. Vbl. 1776, 8 aug.
- Porslinsritaren *Johan Hammarstedts* dotter, död i Ad. Fred. förs., 13 år g:l. St. Vbl. 1776, 17 aug.
- Porslinsbruksarbetaren *Erik Wistedt*, död i Ad. Fred. förs., 57 år g:l. St. Vbl. 1776, 7 okt.
- Porslinsarbetaren *Sven Kindmarks* hustru, död, 38 år g:l, i Kungsholms förs. St. Vbl. 1776, 30 nov.
- Verkmästaren vid Rörstrands porslinsfabrik *Jakob Örn* och *Cath. Marg. Wallerin*, vigda i Stockholm. Inr. Tidn. 1768, 11 jan.
- Modellören *Johan Hultman*, död i Stockholm 1763 1—8 april, 63 år g:l. Inr. Tidn. 1763, 11 april.
- Modellören *Pierre Dubois*, död 1763, 5—13 maj. Inr. Tidn. 1763, maj.
- Modellören *Carl Gust. Söderberg*, död 1763, 2—27 jan., 22 år g:l. Inr. Tidn. 1763, 30 jan.

Rörstrands porslinsbod, som tillföre varit i Stora kyrkbrinken, är nu flyttad i Hamiltonska huset vid Riddarholmsbron. Posttidn. 1745, 11 april.

Den 19 aug. 1747 täcktes Deras Kongl. Högheter den här inrättade Porslinsfabriken på Rörstrand med deras nådiga närvaro ihogkomma, jemte det Höga medföljet ej allenast det då ur brännugnen komna färdige Porcellainet af allehanda sorter besågo, utan ock läto sig i alla öfriga arbetsrum af Herrar Föreståndare beledsaga, om wärckets tillstånd berätta, samt togo hvar och en arbetares arbete i ögnasikte, öfver hvilket allt DD. KK. Högheter ett nådigt nöje och välbehag betygade. Posttidn. 1747, aug.

F. U. W.

Personhistorisk litteratur.

Namnregister till Hülpherska genealogierna i Vesterås allm. läroverks bibliotek.

Den flitige samlaren och utgifvaren af den utmärkta Gotlandsbibliografien, Adjunkten vid Vesterås allm. läroverk Dr. V. Molér, har utarbetat ett namnregister till de för personhistoriska forskare välkända Hülpherska genealogierna, hvilka, som bekant, förvaras i nämnda läroverks bibliotek. Att närmare påpeka förtjensten och nyttan af ett dylikt register, som hittills saknats, torde vara obehöfligt; vi hafva endast att med tillfredsställelse konstatera, att detsamma nu finnes tillgängligt. Arbetet härmed har ej varit ringa, hvilket framgår deraf, att antalet slægter, hvilkas genealogier Hülphers behandlat, uppgår till den betydande summan af 3,178. Registret finnes tryckt i den innevarande år i Vesterås utgifna redogörelsen för allm. läroverken och pedagogierna i Vestmanland läsåret 1901—1902 och upptager i densamma, med förord, 19 sidor stor qvart.

J. R.

Biografisk matrikel öfver Svenska kyrkans prästerskap 1901, utarbetad af Håkan Theodor Ohlsson. Lund 1902.

Denna för hela svenska presterskapet gemensamma biografiska matrikel, den första i sitt slag, är ett ganska omfångsrikt arbete, omfattande öfver 3,000 biografier å 763 sidor stor oktav. Utgifvaren synes med intresse och noggrannhet hafva samlat och ordnat den mängd af uppgifter och data, detta arbete innehåller. Ej blott redogörelserna för vederbörandes examina, utnämningar etc. (missiven äro i allmänhet icke omnämnda) hafva behandlats så utförligt, som gerna kan begäras, utan äfven uppgifter om föräldrar, hustrur och barn hafva med berömvärd fullständighet införts, sålunda äro år och dagar för födelse, giftermål och dödsfall antecknade, äfvensom födelseort, hustruns föräldrar, barns giftermål etc. Matrikeln omfattar 14 afdelningar, nemligen: Stockholms stad, de 12 stiftet och utrikes tjänstgörande prestmän, samt är uppställd efter hufvudsakligen samma grundsatser som Linköpings stifts matrikel af år 1895. Efter hvarje afdelning finnas ålders-, ordinations- och befordringstabeller. Sist följa tre register: öfver presterskapet samt domkapitlens och missionsstyrelsens ledamöter och tjänstemän, öfver dessas hustrur samt öfver män gifte med i biografierna omförmälda döttrar. Tryckningen af matrikeln har pågått sedan Juli 1900 till Februari 1902 och äro intill 1901 års slut timade förändringar, som kommit till utgifvarens kännedom, angifna i slutet af hvarje afdelning samt å sid. 715—735, der äfven biografier öfver de i Januari 1902 prestvigde finnas införda.

J. R.

Smärre personhistoriska meddelanden.

Björnram. I historiken till adliga ätten Björnram, n:r 300, införd i den af F. U. Wrangel och Otto Bergström utgifna »Svenska adelns ättartaflor ifrån 1857» sid. 97, Del I, omnämnes en hofsekreterare Björnram, som skulle hafva aflidit i Stockholm 1856 ^{28/10}. I Aftonbladet den 15. november s. å. finnes följande annons: »*Bokhållaren i Rikets Ständers Bank Hof-Sekreteraren Pehr Björnram afled stilla i Stockholm den 28 sistl. Okt. i dess 46 år.*» Han kan således ej hafva varit identisk med den hofsekreterare *Torsten Per Gustaf Björnram*, som äfven omnämnes i ofvan omnämnda historik, ty han var, enligt Anreps »Svenska Adels Ättartaflor», född 1794 ^{24/5} och måste således 1856 varit 62 år gammal. Årtalet 1794 torde ej vara orätt, eller med andra ord, denne Per Björnram kan ej varit född efter 1804, ty s. å. ^{3/6} dog hans moder, enligt Anrep, och kan han således ej varit född 1810 som den hofsekreterare Björnram, som dog 1856, enligt dödsannonsen skulle hafva varit.

Hvad den i samma historik omnämnda *Maria Fredrika Björnram* beträffar var hon, enligt uppgift från pastorsämbetet i Åkers församling af Strängnäs stift, född 1835 ^{29/12} i Jakobs församling i Stockholm samt adoptivdotter till hofsekreteraren *Per Björnram*, hvilken var ogift. Modern var »pigan» *Kristina Blomgren*.

Enligt uppgift af en i Nyköpingstrakten boende äldre person, som kände till de under släkten *Grüner* i »Svenska Adels Ättartaflor ifrån 1857» omnämnda bröderna *Grüner*, afledo dessa båda ogifta.

Karl K:son Lejonhufvud.

Bidrag till personalierna öfver kaptenen och professorn Jonas Meldercreutz. Med hänvisning till sid. 52 och 64 af föreliggande årgång må med stöd af arkivalier å Meldersteins säteri följande vidare bidrag lämnas till kännedom om denne högtförtjände mans lifsgärning. K. resol. 1753 ^{20/8} tillstodde M. att inom utsatt distrikt mellan Lule och Kalix älfvar samt upp- och igenom lappmarken till tre mil ofvan Gellivare få uppodla ödesland med förmåner, som innehållas i k. förordn. 1741 ^{20/11}. Tillförsäkrad 10 frihetsår för sina odlingsarbeten, utvecklade M. — som 1740 ^{26/2} ingått såsom halfpartsegare jämte *Abraham Steinholtz* i bruksanläggningen vid Melderstein, till hvilken han 1745

blef ensam ägare genom att S. förflyttade sin verksamhet till Kengis — en sådan flit, att har år 1763 kunde motivera sin ansökan att erhålla frälserätt samt säterifrihet å tiondedelen af sina anläggningar med den upplysningen, att han dittills »med nog kåstsamma förskotter» låtit anlägga »32 nu verckeligen bebodda och 25 under byggnad varande nybyggen» å det honom tilldelade ödeslandet mellan nämnda älfvar. K. br. 1763 ^{23/12} lämnade bifall till denna ansökan.

Ett k. reskript 1760 ^{27/2} medgaf Meldercreutz att inom Råne s:n inrätta ett skeppsbyggeri, hvarå Kommerskollegium meddelade öppet bref s. å. ^{28/3}. Genom tillstånd af kollegiet s. å. ^{16/5} kunde M. vid Meldersteins järnbruk göra »en inrättning till förfärdigande af hvarjehanda filadt och poleradt fint stål- och järnsmide». Meldercreutz, som genom att öfvertaga det köp, Abraham Steinholtz 1738 ^{7/12} upprättat med dåvarande löjtnant *Carl Thingvall* om de 1735 anmälda malmfälten vid Gellivare och de 1738 ^{24/3} med hänsyn till dessa malmfält privilegierade, tilltänkta förädlingsverken i Råne s:n, förskaffat sig en del utmål vid Gellivare, utvidgade sina possessioner därstädes genom att 1763 ^{11/8} för en summ af 6,600 dlr kpt inköpa ^{1/20} af de järnmalmsfyndigheter, hvilka Thingvall sedermera där upptäckt och inmutat. Vid sitt fränfalle 1785 hade Meldercreutz, förutom bruk, smedjor hamrar och öfriga industriella företag, ej mindre än inalles 49 nybyggen färdiga.

Det har för antecknaren här af och af tidigare redogörelser i denna tidskrift varit rätt kärt att få framhålla två män, Abraham Steinholtz och Jonas Meldercreutz, hvilkas förtjänstfulla lifsgärning haft största betydelse för Norrbottens kolonisation och utveckling, ehuru de på grund af ett något längre afstånd i tid icke uppmärksammats vid sidan af efterföljaren, friherre *Samuel Gustaf Hermelin*, den företrädesvis omhuldade lokalpatrioten, som dock hade att operera med redan träffade anstalter och anläggningar och hvars verksamhet — låt så vara synnerligen förtjänstfull — hvarken var så långvarig eller omfattande som de båda föregångarnes, hvilkas namn man fåfångt söker i ett konversationslexikon. Thingvall skulle kunna karaktäriseras som jobbare, men öfver trion Steinholtz, Meldercreutz och Hermelin och dennas verksamhet hvilat ett återsken af den goda afsikt, som lyste i O. Törnflyckts gåfvobref 1737 ^{16/5} (sid. 51) till Abraham Steinholtz: det fosterländska syftet att bidraga till lappmarkens utveckling och förkofran var hufvudsak, medan åter den egna vinsten fick underordna sig och endast gälla som perspektiv i lyckligaste fall. Förhållandena hafva sedan dess ändrats.

H. Samzelius.

Carl Georg Pahl, f. 1740 i Skåne † i Västerås ^{8/6} 1799, landtjägare och slottsvaktmästare, son af Nils Pahl, regementsskrifvare vid skånska kavalleriet. Gift 1771 ^{26/12} m. Anna Kristina Ekström, f. 1752 vid Hadeholms gård nära Gysinge bruk i Gestrikland, † 1793 ^{11/1} i Västerås, enda dottern till slottsvaktmästaren Anders Ekström, f. år 1726 i Wändels socken i Uppland, † 1786 ^{5/7} i Västerås, och

dess hustru Katarina Öman, f. 1724 vid Gysinge bruk, † 1786 ^{23/20} i Västerås.

Barn:

Carl Fredrik, f. 1772 † 1778 i Västerås. Georg (Göran) Nils, f. 1775 † Häradsskrifvare i Västmanl. G. m. Kristina *Charlotta* Blumentberg — hade enda barnet: C. N. Pahl, lektor i Umeå, g. m. Joh. Gripenstedt, barnlösa.

Anders Gustaf, f. 1780 † 1803 i Dingtuna.

Joh. Ulrik, f. 1789 †

Fredrika Gustava, f. 1792, afl. en månad gammal i Västerås.

Tillägg: I Bergs Beskrifning öfver Göteborg nämnas bland vigda inom tyska församlingen år 1624 ^{23/6}: Casper Pahl och Ellen Andersdotter. Källa: Kristinæ kyrkobok.

L. G. F. Norlander.

Adliga ätten *Lagergréen* uppgifves vara en utgrening af ätten *Laurin* från Östergötland.

I arbetet Kongl. Kronob. Regementes officerskår 1623—1896 af kapten Gunnar Hyltén-Cavallius visas dock tydligt, att släkten är skotsk och hetat *Lourie* eller *Laurie* samt inkommit under trettioåriga kriget hit till landet.

I tidningar för 1901 har undertecknad sett nämnas en professor *Laurie*, i Edinburg.

L. G. F. Norlander.

I framlidne Rektorn H. S. Cederschiölds i Wexjö sterbhus' ego finnes ett s. k. Album amicorum, en handskriftsamling från medlet af 1700-talet. Detta album, som ursprungligen tillhört Phil. Magister Petrus Collin, innehåller en mängd egenhändigt skrifna sentenser af bl. a. flera berömda män med deras egenhändiga namnunderskrifter såsom af Carl von Linné, Olof Celsius d. y., Johan Ihre, m. fl. Vi återgifva här hvad Linné skrifvit uti albumet:²

*Famam extollere factis
hoc virtutis opus*

Virgil.

Clarissimo Auctori, Populari & Amico singulari,
magni affectus exiguum hoc monumentum
cum voto pro felici ad exteros itu redituz
reliuquit.

Upsaliæ 1756
Maji 18.

Car. Linnæus Eques.
Archiat. Reg.
Med. Prof. R. Ö. Ups.
H. Hyltén-Cavallius.

² Öfvannämnda album är till salu. I händelse någon skulle vara hågad köpa det, upplyses härmed, att man har att hänvända sig till Fru Rektorskan E. Cederschiöld i Wexjö.

Ledamotsförteckning.

1902.

Styrelse:

Bonde, *Carl Carlson*, Friherre, Öfverstekammarjunkare. Ordförande.
Klinckowström, *Rudolf Mauritz*, Friherre, f. d. Öfverste.
Odhner, *Claës Theodor*, f. d. Riksarkivarie.
Rudbeck, *Johannes Reinhold Gustaf*, Friherre, Auditör, Skattmästare.
Wrangel, *Fredrik Ulrik*, Grefve, Kammarherre. Sekreterare.

Hedersledamot:

H. H. Prins **Johan af Holstein-Glücksburg**.

Ständiga ledamöter:

Abramson , <i>A.</i> , Grosshandlare.	Lagrelius , <i>A.</i> , Civilingeniör.
Bergström , <i>O. W.</i> , Kapten.	Lamm , <i>H.</i> , Grosshandlare.
Bildt , <i>C. N. D.</i> Friherre, Envoyé. Rom.	Lundstedt , <i>B. W.</i> , Bibliotekarie.
de Brun , <i>R.</i> , Direktör.	Malmsten , <i>K.</i> , Med. Dr.
De Geer , <i>C. L. E.</i> , Friherre, Godsegare. Leufsta bruk.	Mörner , <i>K. A. G.</i> , Grefve, Amanuens.
Delegationen för de Antellska samlingarna . Helsingfors.	Naumann , <i>T.</i> , vice Häradshöfding.
Engblom , <i>W.</i> , Kassör i Fångvårdsstyrelsen.	von Platen , <i>C.</i> , Bruksegare.
Finlands Statsarkiv . Helsingfors.	Platen , <i>C. G.</i> , Ryttnästare.
Holtermann , <i>O. C. F.</i> , Kammarherre.	Retzius , <i>M. G.</i> , f. d. Professor.
Karlsson , <i>K. H.</i> , Biblioteksamanuens.	von Rosen , <i>C. G.</i> , Grefve, Öfverstekammarjunkare.
Karlstads högre allm. läroverks bibliotek .	Wachtmeister , <i>C. A. B.</i> , Grefve, Kammarherre. Christinelund, Helsingborg.
	Wikström , <i>P. M.</i> , Grosshandlare.

Ständig ledamot erlägger en gång för alla en afgift af 75 kr.

Årligen betalande ledamöter:

Adelswärd , <i>A. T.</i> , Friherre, Godsegare. Åtvidaberg.	Ahnfelt , <i>O. N. T.</i> , Professor. Lund.
Afzelius , <i>C. A.</i> , Disponent. Norrköping.	Ahrenberg , <i>A.</i> , född Lindhult, Fru. Göteborg.
Ahlford , <i>Th</i> , vice Häradshöfding. Upsala.	Algren , <i>T.</i> , Ingeniör.

- Almquist, J. A.**, vice Slottsarkivarie.
Alströmer, C. J. A. J., Friherre, Kans-
 liråd.
Alströmer, J. M., Friherre, Jur. Fil.
 Kand. Upsala.
Andersson, N., Stadsnotarie. Lund.
Anjou, A. F. K., vice Häradshöfding.
Annerstedt, C., Universitetsbibliotekarie.
 Upsala.
Antell, K., Öfverste. Helsingfors.
Appelberg, V., Direktör.
Appeltofft, P. G., Kammarskrifvare. Gö-
 teborg.
von Arbin, G. E., Aktuarie. Kristian-
 stad.
Arborelius, G. F., Notarie.
Bager, E., Godsegare. Thorsberga.
Bäckström, A. E. O. A., Major.
Bagge, G. A., Kapten. Karlstad.
Barthelson, F. A., Kassör.
Beck-Friis, C. C., Grefve, Godsegare.
 Börringe.
Beck-Friis, G. A., Friherre, Andre Sekr.
 i Utr.-Dep:t.
Beck-Friis, J. G., Friherre, Kammar-
 herre. Söderö, Åtvidaberg.
Belfrage, F. A. O., Med. D:r. Göte-
 borg.
Belfrage, F., Länsman. Herrljunga.
Belfrage, J. G. W., Kammarherre.
Belfrage, K. A., e. Provinsialläkare.
 Mölndal.
Bennet, J. E. F., Friherre, Löjtnant.
 Örtofta.
Bergentjerna, G., Revisor.
Bergensträhle, Gunhild, Fru. Upsala.
Bergensträhle, J. E. G., Kammar-
 herre.
Berger, S. T., Kanslisekreterare. Djurs-
 holm.
Berggrén, E. W., Byggmästare.
Bergmanson, G. E., Kontrollör. Hel-
 singfors.
Bergstrand, H., Fil. Kand. Upsala.
Bielke, E., född Carleson, Grefvinna.
 Slattefors. Linköping.
Björkman, G. A., vice Auditör.
Björlin, J. G., Öfverste. Visby.
Blom, E., Kamrerare. Vingåker.
- Bodin, A.**, Bokhållare.
Bonde, C. C:son, Friherre, Öfverste-
 kammarjunkare. Eriksberg, Katrine-
 holm.
Bonde, C. J. Trolle, Grefve, Godsegare.
 Trolleholm.
Bonde, G. F., Grefve, Godsegare. Thele-
 borg, Vexjö.
von Bonsdorff, C., Professor. Helsing-
 fors.
Bore, E., Grufpastor. Gellivare.
Borgström, A. G. S., Assessor, Kristi-
 anstad.
Bowallius, B., Amanuens.
Brahe, M. P., Grefve, Kammarherre.
 Rydboholm. Rydbo.
Brahe, N. C., Grefve, Öfverstekammar-
 junkare.
Breitholtz, C. G. E., Jur. Fil. Kand.
 Upsala.
Brodin, H., vice Häradshöfding. Malmö.
Burén, A. O. G., Öfverintendent.
Burén, T., Amanuens.
Burenstam, C. J. R., f. d. Ministre
 plénipotentiaire. Tjelfvesta, Snafunda.
Bäckström, A., e. o. Hofrättsnotarie.
Böttiger, J., Hofintendent.
Carlander, C. M., f. Grosshandlare.
Carlheim-Gyllensköld, S. V. G., Ama-
 nuens.
Carlson, C. F., Kamrerare.
Carlson, C. F. E., Professor. Djursholm.
Carlsson, E. F. T., Kamrerare.
Cassel, F. G., Öfverstelöjtnant.
Castro-Feijo, A., Portugisisk envoyé.
Cederström, B. C., Friherre, Assessor.
 Kristianstad.
Cederström, C. O. R., Friherre, Student.
 Upsala.
Cederström, E. T., Friherre, Godsegare.
 Krusenberg.
Cederström, R. S. C. T., Friherre,
 Major.
Celsing, G. H., Öfverkammarherre.
Clason, S., Docent.
von Collan, A., Protokollssekreterare.
 Helsingfors.
Colliander, C. O., Löjtnant. Göteborg.
Creutz, E. J. G., Friherre, Löjtnant.

- Croneborg, O. U.**, vice Häradshöfding.
Cronstedt, F. W., Grefve, Kapten. Fullerö.
Dahl, J. I., Löjtnant.
von Dardel, G. F. N., Student. Upsala.
von Dardel, N. O., vice Häradshöfding.
De Geer, J. J. G., Friherre, Amanuens.
De la Gardie, J. C., Grefve, Kammarherre.
De la Gardie, M. G., Grefve, Landshöfding. Kristianstad.
De Maré, T., Öfverstelöjnant, Eksjö.
Djurklou, N. G., Friherre, Kammarherre. Örebro.
Douglas, L. V. A., Grefve, Landshöfding. Linköping.
Drake, C. F., Student. Sigtuna.
Dubois, S. E. J., Kontorsskrifvare.
Dufwa, A. W., e. o. Hofrättsnotarie.
Durling, A. E., Hofrättssekreterare.
Eckerbom, H. G., Juris stud. Vexjö.
Edelstam, A., e. o. Hofrättsnotarie. Karlstad.
Edman, C. G., Kanslisekreterare.
Egerström, F. R., Ledamot i Landtbruksstyrelsen.
Ehrengranat, K. A., Kapten. Borås.
Ehrenheim, F. C. E., Kammarherre. Grönsö, Enköping.
Ehrensvärd, C. A., Grefve, Ryttmästare. Liatorp, Helsingborg.
Ehrensvärd, G. C. A., Grefve, Ryttmästare. Marsvinsholm.
Ehrensvärd, J. J. A., Grefve, Juris Doktor.
Ek, C. vice Häradshöfding.
Ekdahl, A. J., Regementsläkare. Teckomatorp.
Ekelund, D., Kansliråd.
Ekman, C., Bruksegare. Finspong.
Ekman, S. U. J., f. *Kurck*, Fru, Gubbero, Göteborg.
Ekstrand, V., Ingeniör. Järfva.
Ekström, F. W., f. d. Expeditionschef.
Elgenstierna, G. M., Postexpeditör.
von Engeström, L. S. B. Benschstierna, Grefve, Godsegare. Posen.
Erlandsson, P., Kontorschef. Göteborg.
- von Essen, A. H:son,** Friherre. Signesberg, Bro.
von Essen, A. N., Friherre, Kammarherre. Helliden. Tidaholm.
von Essen, C. R. C. C., Trafikchef, Malmö.
von Essen, F., Friherre, Riksmarskalk, Excellens.
von Essen, W. H:son, Friherre, Ryttmästare. Örebro.
Fahlbeck, P. E., Professor. Lund.
Falk, H., Löjtnant. Karlsborg.
Falk, H. O., Juris. Kand.
Falkenberg, A. C. M., Friherre, Amanuens.
Falkenberg, C. W. H. G., Friherre, Kammarherre. Lagmansö, Vadsbro.
von Feilitzen, C. G. O., Advokat, Karlskrona.
Flach, A. W., t. f. Kansliråd.
Flach, C. G. A. V., Kapten. Karlskrona.
Flach, F. F., Revisor.
Fleming, O. H. A., Friherre, Major.
Fock, C. A. H., Kammarjunkare. Höfverö, Sörby.
af Forselles, J. A. A., f. d. Löjtnant. Upsala.
af Forselles, J. M. Fröken, Fil. Mag. Helsingfors.
Fröding, G. H., Öfverstelöjtnant.
Fröst, K. P., Komminister. Mantorp.
Gahn, E., Kapten. Upsala.
Gavelius, G., Kamrerare.
Geete, G. W., Provinsialläkare. Borås.
Gillberg, H., vice Häradshöfding. Lund.
Grafström, H. F. Å., Länsnotarie. Karlstad.
Grönblad, C. A., Biblioteksamanuens.
Grönvall, F. W., Juris studerande. Lund.
Gyllenhaal, L. H., Distriktssekr. vid statens jernvägar.
Gyllenkrok, A. T. G., Friherre, Kammarherre. Björnstorp.
Gyllenstierna, A., Friherre. Forsmöllan, Klippan.
Gyllenstierna, N., Friherre, Hofjägmästare. Krapperup, Höganäs.
Gyllenstierna, N., Friherre, Godsegare. Elfdalen, Klippan.

Gymnasiebiblioteket i Skara.**Gödel, V.**, Biblioteksamanuens.**Göteborgs Stadsbibliotek.****Hallberg, M.**, Grosshandlare. Helsingfors.**Hamilton, G. M.**, Grefve, Godsegare. Hedensberg.**Hansen, H. J.**, Lärare. Kjöge, Danmark.**Hedström, F.**, Revisor.**von Heidenstam, O. G.**, Kammarherre.**Heilborn, O.**, Generalkonsul. Djursholm.**Hierta, P. G. A.**, Friherre, Godsegare. Främmestad.**Hildebrand, B. A.**, Pastor.**Hildebrand, H. O. H.**, Riksantikvarie.**Hildebrand, H. R. T. E.**, Riksarkivarie.**Hildebrand, K. E. H.**, Fil. Dr. Docent.**Hillman, A.**, Konsul.**Hirsch, A.**, Studerande. Upsala.**Historiska föreningen i Upsala.****Holm, C. T.**, Bokhållare.**Holm, G. B. A.**, vice Häradsböfding.**Hougborg, E.**, Öfverläkare. Pitkäniemi. Finland.**Hult, E.** Göteborg.**Hyltén-Cavallius, C. H. O.** Vexjö.**Härnqvist, W.**, Aktuarie.**Ihre, B. J. A.**, Löjtnant, Godsegare. Ekebyhof.**Indebetou, G.**, Bokhållare.**Jahnsson, J.**, Hofjuvelerare.**Janse, A. F. D.**, Kapten.**Johansson, A. E. J.**, Rådman.**Johansson, J.**, i Noraskog, Fullmäktig i Riksgäldskontoret.**Jungbeck, K. K. A.**, Revisor.**Kalling, J. P. U:son**, Grefve, Amanuens.**Kantzow, J. A.**, Friherre, f. d. Major. Hjulsta, Enköping.**Karlsson, J. O.**, Borgmästare. Vesterås.**Kempe, B.**, Grosshandlare.**Kennedy, J. T.**, Kammarherre. Råbelöf, Kristianstad.**Kiellman-Göranson, A. O. I.**, Komminister.**Kinberg, A. W.**, Revisor.**Klinckowström, A. A. C. R. E.**, Friherre, Docent. Djursholm.**Klinckowström, M. F. E.**, f. *de Labensky*, Friherrinna.**Klinckowström, R. M.**, Friherre, f. d. Öfverste.**Klingspor, C. A.**, Riksheraldikus. Näsby, Bogsta.**af Klinteberg, F.**, Hofrättsråd.**Kniberg, K. G. E.**, Kapten.**Kongl. Krigsskolans bibliotek.** Karlberg.**Koschell, O.**, Bankkassör. Helsingborg.**von Krämer, A. R.**, Friherre, Hofmarskalk.**Krigsarkivet.****Kronberg, J. J. F.**, f. d. Professor.**von Krusenstjerna, H. E. F.**, Underlöjtnant.**von Krusenstjerna, J. E.**, Statsråd.**von Krusenstjerna, J. G. F.**, Amanuens.**Kugelberg, O. M.**, Revisor.**Küsel, E. H.**, Amanuens.**Kuylenstjerna, A. J. C.**, Kammarherre.**Lagerberg, A. M. E.**, Kammarherre.**Lagerberg, S. C. A.**, vice Häradsböfding. Djursholm.**Lagerbring, M. G. C.**, född Hammarsten. Fru.**Lagerfelt, F. M. A.**, Friherre, Kammarherre.**Lagerfelt, G. A. F.**, Friherre, Kabinettskammarherre. Lagerlunda, Malmslätt.**Lagergren, C. E. F. F. J. L.**, Markis, Kammarherre.**Lagergren, G. B.**, Kanslissekretärerare.**Lagergren, K. H.**, Postexpeditör. Göteborg.**Lagerheim, C. H. T. A.**, Utrikesminister, Excellens.**Lagerheim, H. G. W. E.**, Friherre, f. d. Major.**Langenberg, F. A. L.**, Kapten.**Lawski, J.**, Konsthandlare. Norrköping.**Leczinsky, C. A.**, Amanuens.**Leijonancker, C. R. E.**, Major. Skara.**Leijonhufvud, B. S. A:son**, Friherre, Major.**Leijonhufvud, C. E. A:son**, Friherre, Major.

- Leijonhufvud, G. C:son**, Friherre, Amanuens.
- Leijonhufvud, K. A. K:son**, Friherre, Löjtnant. Eskilstuna.
- Leijonhufvud, K. G. A.**, Friherre, Löjtnant. Hvilsta, Eskilstuna.
- Leijonhufvud, S. A.**, Fröken, Fil. Kand.
- Leuhusen, W. O.**, Friherre, Kammarjunkare.
- Lewenhaupt, A. L. C.**, Grefve, Kammarherre.
- Lewenhaupt, C.**, Grefve, f. v. Utrikesminister, Envoyé. London.
- Lewenhaupt, C. A. A.**, Grefve, Kammarherre. Claëstorp, Katrineholm.
- Lewenhaupt, C. H. E.**, Grefve, Fil. Dr.: Säbylund, Kumla.
- Lewenhaupt, G. A. S. A. A.**, Grefve, Envoyé. Wien.
- Levertin, A. P.**, Med. Dr.
- Lifgardets till häst officerskår.**
- Lilliequist, G. N. J.**, Fil. Dr., Aktuarie.
- Liljenberg, E.**, e. o. Hofrättsnotarie. Ystad.
- Lindberg, E. V.**, Grosshandlare.
- Lindegren, A.**, Slotsarkitekt.
- Lindell, P.**, Ingeniör.
- Lindhé, C. J. H.**, Löjtnant. Malmköping.
- Lindhult, Ellen**, Fil. Kand. Upsala.
- Lindhult, N. A.**, Amanuens.
- Lindquist, G.**, Student. Upsala.
- Lindstedt, A. V.**, Kamrerare.
- Lindström, A. F.**, Geolog.
- Lindström, O.**, Godsegare. Nohaga, Alingsås.
- Ling, A.**, Tandläkare.
- Linnell, C. L.**, Redaktör. Vexjö.
- Linnell, E. G. F.** Fil. Kand. Vexjö.
- Lundberg, A. W.**, Ingeniör. Lund.
- Lundell, B.**, Posttjensteman.
- Lundin, C.**, Skrifställare.
- Lundström, A. H.**, Professor. Upsala.
- Lundström, K. F.**, Kammarskrifvare.
- Lysholm, T. F. R.**, Major. Marieberg.
- Läffler, F.**, Professor. Djursholm.
- Löwen, A. O. L. Trolle**, Friherre. Godsegare. Häringe.
- Löwen, J. O. W.**, Friherre, Löjtnant. Hemfosa, Eksjö.
- Löwen, S. A. F.**, Grefve, Godsegare. Gerstabergh, Jerna.
- Löwenadler, H.**, Handlande. Göteborg.
- Löwenborg, F. W.**, Löjtnant. Karlberg.
- Malm, A. H.**, Registrator.
- Malmberg, E. F. V.**, Löjtnant. Upsala.
- Malmsten, E. H.**, Amanuens.
- Malmström, C. G.**, f. v. Statsråd. Djursholm.
- Manderström, C. F.**, Friherre, Godsegare. Dufveholm, Katrineholm.
- Mannerfelt, C. O.**, Kapten. Borås.
- von Meck, M.**, Rysk Legationssekretärare.
- Millqvist, V.**, Redaktör.
- Montan, E. W.**, Professor.
- Montgomery, J.**, Kammarherre.
- Montgomery-Cederhielm, R.**, Kammarherre. Segersjö, Lännäs.
- Munthe, C. D. L. W. W:son**, Öfverste-löjtnant.
- von Möller, A. P.**, Godsegare. Skottorp.
- Nationalmusei Konstafdelning.**
- Natt och Dag, Å. A:son**, Kapten. Sköfde.
- Nelson, C. G. A.**, Folkskolelärare.
- Nilsson, C.**, Bokhandlare.
- Nordenfalk, C. O. C. J.**, f. d. Lands-höfding.
- Nordenfelt, T. W.**, Kammarherre.
- Nordlund, H. E.**, Jägmästare. Orrbyn.
- Norrmén, A.**, Bankdirektör. Helsingfors.
- Norska Rigsarkivet.** Kristiania.
- Norstedt, R.**, Landskapsmålare.
- Nystedt, G. U.**, Bataljonsläkare. Alingsås.
- Nyström, R.**, Kamrerare. Karlstad.
- Odelberg, C. A.**, Kapten.
- Odelberg, O. W.**, Fullmäktig i Riksgäldskontoret.
- Odelberg, V. J. V.**, Löjtnant, Farsta, Gustafsberg.
- Odenrantz, J. G.**, Kronofogde. Vimmerby.
- Odhner, C. T.**, f. d. Riksarkivarie.
- Ohlson, O.**, Revisor.
- Oldberg, E. O. M.**, Kommendör.
- Oldberg, G. A.**, f. d. Kapten.
- Olivecrona, S. R. D. K.**, f. d. Justitieråd.
- Olsson, A. F.**, Amanuens.

- Ossbahr, C. A.**, Intendent.
- von Otter, C. F.**, Friherre, Advokat-fiskal.
- Oxehufwud, B. F. O.**, f. d. Löjtnant. Umeå.
- Oxenstierna, S. E. C.**, f. Wallenberg. Grefvinna, Sirishof.
- Palm, A. A. E.**, Regementsintendent. Sollefteå.
- Palm, C. U.**, Konsthandlare.
- Palmén, E. G.**, Friherre, Professor. Helsingfors.
- Palmkvist, E.**, Fil. Kand., e. Lärare.
- Peterzens, A. F. R.**, v. Hărădshöfding.
- Petterson, C. E.**, Hofkamrer.
- Petrelli, D. T. J.**, Krigsarkivarie, f. d. Kapten.
- Peyron, G. F.**, Major. Helsingborg.
- Philipson, C. O.**, Godsegare. Marieborg. Norrköping.
- Philippson, E.** Generalkonsul. Amster-dam.
- Piper, E. A. A.**, Grefve, Kammarjunkare. Snogeholm, Söfdeborg.
- Piper, E. H. S.**, Fröken. Löfstad, Okna.
- Piper, E. W.**, f. von *Haffner*, Grefvinna. Söfdeborg.
- Planting-Gyllenbåga, C. G.**, Major. Tranås. (Småland).
- Planting-Gyllenbåga, G. H. W.**, Kap-ten.
- von Platen, C. L. G.**, Friherre, f. d. Registrator.
- von Plomgren, J. P. C. P:son**, Löjt-nant.
- Posse, G. G:son**, Grefve, Kammarherre. Almnäs, Hjo.
- Printzsköld, O. H. R.**, Förste Hof-marskalk.
- Queckfeldt, I. J. J. R.**, född friher-rinna *Rudbeck*. Edsberg, Tureberg.
- Quennerstedt, A. W.**, Professor. Lund.
- Raab, C. J. C.**, Friherre, Kapten.
- Ramel, M.**, Friherre, Godsegare. Hvi-derup. Örtofta.
- Ramel, S. G. F. T.**, Friherre, Andre Sekr. i Utr. Dep.
- Ramsay, J. M.**, född Ekström. Fru. Helsingfors.
- Rappe, F.**, Legationsråd.
- Regnstrand, O. V.**, Revisor.
- Rehbinder, H. W. J. N.**, Friherre, Kommerseråd. Djursholm.
- Rettig, J.**, Grosshandlare. Gefle.
- Reuterskiöld, S. H. C.**, Civilingeniör. Göteborg.
- Riddarhuset, Svenska.**
- Riddarhuset, Finska.** Helsingfors.
- Ringius, E. S. E.**, v. Hărădshöfding. Malmö.
- Rogberg, H.**, vice Hărădshöfding. Skara.
- von Rosen, A. E.**, f. *Barnekow*, Friher-rinna. Helgslätt, Sya.
- von Rosen, C. A.**, Grefve, Öfverste-kammarjunkare.
- von Rosen, E. E. A. A.** Grefve, Gods-egare. Örbyhus.
- von Rosen, F. T. C.**, Grefve, Kammar-herre. Hedenlunda, Vadsbro.
- von Rosen, G. P. A.**, Grefve, Hofrättsråd.
- von Rosen, G. T. A.**, Grefve, Kam-marjunkare.
- von Rosen, R. G. E. M.**, Grefve, Kapten.
- Rosengren, C. E. I. H.**, Bataljonslä-kare. Karlberg.
- Rosman, H.**, Amanuens.
- von Rothstein, C. F.**, Direktör.
- Rudbeck, J. R.**, G. Friherre, vice Hä-radshöfding, Auditör.
- Rudbeck, O. T. G. A. F.**, Friherre, Agrée.
- Rudbeck, Reinh.**, Friherre, Kammar-junkare.
- Rudbeck, T. G. A. R.**, Friherre, Student. Edsberg, Tureberg.
- Ruuth, M. D.**, Grefve, f. d. Generallots-direktör. Saltsjöbaden.
- Rydin, K. R.**, Kammarråd.
- Ryman, F. V. A.**, Hărădshöfding. Karl-stad.
- Samzelius, H.**, Jägmästare. Neder-Kalix.
- Sandströmer, C.**, v. Hărădshöfding.
- von Schinkel, B. S.**, v. Auditör.
- Schück, J. H. E.**, Professor. Upsala.

- von Schwerin, W. G.**, Friherre, Gods-egare. Skarhult, Kristineberg.
- Seldin, O. A.**, Kammarskrifvare. Göteborg.
- Settervall, K.**, Biblioteksamanuens.
- Silfverschiöld, O. B. A.**, Friherre, Gods-egare. Koberg, Upphäräd.
- Silfverskjöld, O. B. T.**, Amanuens.
- Silfversparre, J. H. A. W.**, Auditör. Venersborg.
- af Sillén, E. O. G.**, Kammarherre.
- Sinebrychoff, P.**, Helsingfors.
- Sjöberg, N. J. L.**, Förste stadsläkare. Landskrona.
- Sjöberg, N. M.**, Jur. Fil. Kand. Upsala.
- Sjöström, C.**, Stadsfogde. Lund.
- Skogman, K.**, Amanuens.
- Snoilsky, C. J. G.**, Grefve, Överbibliotekarie.
- Sondén, C. M.**, Professor.
- Sondén, P. H. S.**, Arkivarie.
- Sparre, C. A. G. S:son**, Friherre. Gunnebo, Mölndal.
- Sparre, G. A.**, Grefve, e. o. Hofrättsnotarie.
- Sparre, J. C.**, Grefve, Godsegare. Brogård. Bro.
- Spens, H.**, Grefve, Löjtnant.
- Stackelberg, F. M.**, Friherre, Direktör. Helsingfors.
- von Stedingk, C. E. S.**, Friherre, Kammarherre, Gäringstorp. Vingåker.
- von Stedingk, H. L.**, Grefve, Kapten.
- von Stockenström, H. A.**, Öfverkammarherre.
- Strokirk, C. E.**, Kapten, Jernvägstrafikinspektör. Göteborg.
- Ström, D. A.**, Amanuens.
- Swalin, W.**, Registrator o. Arkivarie.
- Söderhielm, A. W. F.**, Civilingeniör. Gefle.
- Söderlind, R.**, Kassör. Örebro.
- Tamm, H. S.**, Revisor.
- Taube, C. E. B.**, Friherre, f. d. Arkivarie.
- Tauvon, A. V.**, Öfverstelöjtnant.
- Tengstrand, I. E. O.**, Notarie i Jernvägsstyrelsen.
- Tham, P. A. O.**, Tjensteman i Sv. Telegrambyrån.
- Thomle, E. A.**, Arkivarie. Kristiania.
- Thorssell, A. F.**, Kapten.
- Tigerschiöld, H. E.**, Kanslisekreterare.
- Toll, H. G.**, Godsegare. Hjuläröd. Askeröd.
- Trolle, A. E. S.**, f. *Leijonhufvud*, Friherrinna. Trollenäs.
- Trotzig, K. E.**, Kontrollör. Hedemora.
- Trozelli, P. L.**, Ryttmästare. Björnsnäs, Åby.
- Tullberg, H. W.**, Bokförläggare.
- Törnell, E. R.**, Amanuens.
- Törnell, T. O.**, Auditör.
- Uggla, E. J. G.**, Friherre, Kapten.
- Uggla, T.**, Auditör.
- af Ugglas, F. O.**, Friherre, Löjtnant. Sneslingeberg, Forsmark.
- Ulfsparre, J. A. O.**, Major. Helsingborg.
- Ulrich, C. J.**, t. f. Auditör.
- Vougt, C. F. T.**, Kanslisekreterare.
- Vult von Steyern, J. F. W.**, Gods-egare. Kaggeholm.
- Wachtmeister, A. F. C:son**, Grefve, Generaldirektör.
- Wachtmeister, A. W.**, Grefve, Andre Sekr. i Utr. Dep.
- Wachtmeister, E. S. L. C.**, f. *von Platen*, Grefvinna, Statsfru. Kulla Gunnarstorp, Helsingborg.
- Wachtmeister, G. F.**, Grefve, f. d. Ryttmästare. Knutstorp, Axelwold.
- Wachtmeister, H. G.**, Grefve, Kabinettskammarherre. Årup, Bromölla.
- Wachtmeister, H. H:son**, Grefve, Statsråd.
- Wachtmeister, W. U. M.**, f. *Bennet*. Grefvinna, Christineholm, Nyköping.
- Wahlund, J.**, Borgmästare. Östhammar.
- Wallensteen, J. A.**, f. d. Kammarrättsråd.
- Wallin, F. E. H.**
- Wancke, F. T.**, Direktör.
- Warburg, K. J.**, Professor.
- Wasastjerna, G. A.**, Godsegare. Nölinge, Tumba.
- Wedberg, J. O.**, f. d. Justitieråd.
- Weidling, C. H.**, Kontrollör. Göteborg.
- Wennberg, C.**, Doktor. Vexjö.
- Wennerberg, S. A.**, Ryttmästare. Helsingborg.
- Wennerström, J. V.**, Apotekare. Vexjö.

- Werner, K. F.**, Kamrerare.
Wernstedt, H., Löjtnant.
Wessler, J., Tandläkare.
Westerdahl, E., Kamrerare.
Willers, W., Kamrerare.
Wittlock, J. A. Z., Regementsläkare.
 Vexjö.
Wrangel, A. M. H., Grefve, Envoyé.
 Bryssel.
Wrangel, C. F., Friherre, Kabinettskammarherre. Ellinge, Eslöf.
Wrangel, E. H. G., Professor. Lund.
Wrangel, F., Grefve, Kansliråd.
Wrangel, F. U., Grefve, Kammarherre.
Wrangel, H. E. I., f. *Ehrensvärd*, Friherrinna. Hyby, Klågerup.
- Wrangel, H. G. W.**, Kommendörkapten.
Wrede, H., Friherre, Assessor. Jönköping.
Wretman, J., Rådman.
Zethelius, G., Kanslisekreterare.
Zettervall, S., Ingeniör. Djursholm.
Åhrberg, C. H., vice Härads höfding.
Åkerhielm, A. L. E., Friherre, f. v. Statsråd, President.
Åkerhielm, C. G., Friherre, Kammarherre. Ökna, Walla.
Åkerhielm, G. F. N., Friherre, Kabinettskammarherre. Thorsåker, Väsby.
Åkerman, H., Envoyé. Paris.
Örnberg, L. M. V., f. d. Hofintendent, Landsarkivarie. Vadstena.
Österman, E., Porträttmålare.

Korresponderande ledamöter:

- Bovet, A.**, Bokhandlare. Paris.
Charavay, E., Archiviste-paléographe. Paris.
Cohn, A., Bokhandlare. Berlin.
Fischer v. Röslerstamm, E., Skriftställare. Graz.
de Guëll-y-Borbon, F., Markis. Madrid.
- Houghton, R. M. M.**, Baron. Fryston Hall, Yorkshire.
v. Mohr, von Morburg und Sunegg, Ritter, Jur. Doktor. Graz.
de Prat de Nantouillet, Markis. Spansk envoyé.
Vallier, G., Godsegare. Grenoble.

De af sällskapet ledamöter, för hvilka ej annorlunda uppgifves, bo i Stockholm.

Sedan föregående häfte (IV: 1) af Personhistorisk tidskrift utkom, hafva 17 personer ingått såsom ledamöter i Svenska autografsällskapet.

Rättelse.

Härmed påpekas att det framgår af noterna till »Slägtanteckningar af Jakob Turesson» etc.,² att sid. 406 i Schlegels och Klingspors bok ej observerats, där rättelser och tillägg till släkten *Rosengren* finnas. Tilläggas kan, att det är från Erik Jakobsson den ännu levande grenen af Jakob Turessons släkt härstammar.

—n.

² Personhistorisk Tidskrift Årg. IV häft. I.

Sahlin, Carl Yngve. F. 1824, professor i teoretisk filosofi vid Lunds universitet 1862, professor i praktisk filosofi vid Upsala universitet 1864.

Bröstbild fas t. h. med kal hjässa, hvitt öfver öronen nedkammadt hår, blå ögon, universitetsfrack med nordstjärnan, uppstående krage, hvit halsduk. Mörk blågrå bakgrund. På baksidan står: C. Y. Sahlin phil. professor i Upsala. Pinx anno september 1876 af Edw. Perséus. — Olja, 74 × 59 ctm., af Edward Perséus. Vermlands nation.

Kopia af föregående porträtt. Signerad nederst till höger: C. G. Holmgren 1880. Copia. — Olja, 72 × 59 ctm., kopierad af Carl Gustaf Holmgren. Gestrike-Helsinges nation.

Bröstbild en fas med kal hjässa, håret nedkammadt till öronen, universitetsfrack, nervikt krage, rektorskedja. På plintens högra sida står: Gjuten hos Faustman & Östberg. Stockholm 1887. — Bronsbyst på rund plint, 74 ctm. hög. Universitetshuset.

Salvius, Johan Adler. F. 1590, konungens sekreterare 1624, adlad s. å., riksråd 1648, friherre 1651, d. 1652.

Bröstbild fas t. v. med mörkt i midten benadt öfver öronen nedkammadt hår, grå ögon, askfärgade uppstrukna mustascher och pipskägg, svart dräkt besatt med guldsnören, uppskurna ärmor med blommiga underärmor, stor fyrkantig hvit nervikt krage. Mörkbrun bakgrund. — Olja, 72 × 60 ctm. Sörmland-Nerkes nation.

Schedvin, Johan. F. 1727, prost i Svärdsjö, d. 1787.

Bröstbild fas t. v. med grå peruk, blå ögon, prestdräkt och stor prestkrage. Mörk bakgrund. På baksidan står: Anno ætatis 52. Anders Eklund pinx 1779. Oval, olja, 58 × 47 ctm., af Anders Eklund. Vestmanland-Dala nation.

Schefferus, Johannes. F. 1621 i Strassburg, professor skytteanus vid Upsala universitet 1647, d. 1679.

Bröstbild fas t. v. med svart allongeperuk, blå ögon, små grå mustascher och pipskägg, svart dräkt med stor fyrkantig nervikt hvit krage. Svart bakgrund i målad oval. — Olja, 84 × 69 ctm., af Erik Jetsche. Universitetsbiblioteket. Porträttet inköptes 1699 från konstnären för 18 dlr kmt. (Mscr UB. Arkiv E 3 fol. 41). Litografi i Sandberg och Cardon: Galleri af svenska lärde.

Replik af föregående. Mörk bakgrund. Öfverst till höger står: N:o 4 Joh. Scheffer. — Olja, 80 × 67 ctm. Universitetshuset. En replik på Gripsholm (N:o 942) reproducerad i Schück och Warburg: Ill. svensk litteraturhistoria.

Schenck, Maria. F. 1726, gift 1754 med medaljgravören Nils Georgii, d. 1784.

Ung dam, bröstbild profil t. v., med håret uppsatt med perlband i nacken. urringad klädning. Medaljong, under hvilken en medalj, hvarpå står: På N. G. och M. S. bröllopsdag d. 3 nov. 1754. Fyrkantig inramning, underst inskriftstafva, hvarpå står: Madame Marie Georgii née Schenck née le 24 Dec. 1726 à Stockh. mariée le 3 Nov. 1754 a Berlin morte le 8 d'Oct. 1784 a Stockh. — Bläckteckning, 27,3 × 19,9 ctm. Universitetsbiblioteket.

Schröder, Johan Henrik. F. 1791, universitetsbibliotekarie och professor i arkeologi och litteraturhistoria vid Upsala universitet 1830, d. 1857.

Bröstbild fas t. h. med mörkt gråsprängdt på venstra sidan benadt hår, blå ögon, svart dräkt med universitetskrage samt dannebrogen, serafimer- och nordstjärnan, fadermördare, lindad hvit halsduk, hvitt veckadt skjortbröst med guldknappar. Bakgrund grön gardin, till venster bokhylla. Signerad nederst till

höger: J. G. Sandberg pinxit 1840. På baksidan står: J. H. Schröder. Bibliothecarius Upsaliensis. — Olja, 70 × 57 ctm., af Johan Gustaf Sandberg. Universitetsbiblioteket. Litografi af J. Cardon.

Kopia af föregående, signerad till höger: P. Berggren pinxit 1844. På baksidan står: J. H. Schröder. — Olja, 71 × 58 ctm., kopierad af P. Berggren. Vestmanland-Dala nation.

Schröderheim, Elis. F. 1747, 1:ste expeditionssekreterare vid inrikes civilexpeditionen 1775, landshöfding i Upsala 1792, d. 1795.

Bröstbild profil t. v. med på ryggen nedhängande hår, kommendörsband och krås. — Gipsmedaljong utan upphöjd kant, 51 ctm. i diameter, af Johan Tobias Sergel. Magasinerad.

Schwede, Johan. F. 1657, professor i praktisk filosofi vid Upsala universitet 1689, d. 1697.

Medelålders man, bröstbild fas t. h. med venstra handen instucken innanför manteln, grå allongeprruk, gråbruna ögon, brungul mantel, lindad hvit halsduk med nedhängande spetsändar. Mörkgrå bakgrund i oval fönsterinfattning. Signerad nederst: M. Mijten's f. På baksidan står: Johan Schwede. — Olja, 102 × 82 ctm., af Martin Mijten's d. ä. Universitetshuset.

Schönbeck. Inspektör på Trolleholm.

Bröstbild profil t. v. med knollrigt hår och små polisonger, fadermördare, lindad halsduk. Under står: Inspektör Schönbeck vid Trolleholm. Rit af O. Wallgren. — Pennteckning, 15 × 10,9 ctm., af Otto Wallgren. Universitetsbiblioteket.

Sergel, Johan Tobias. F. 1740, bildhuggare, adlad 1808, d. 1814.

Medelålders man, bröstbild fas t. v., med knollrigt mörkt hår, blå ögon, rödligt hy, klädd i olivfärgad rödfodrad kappa med uppstående krage, hvars ena flik är kastad öfver venstra axeln och i hvilken han stöder högra armen, om halsen lindad halsduk och vasaorden. Bakgrund mörk ovädershimmel. Olja, 73 × 62 ctm., af Carl Fredrik v. Breda, fullbordad af Johan Gustaf Sandberg. (Mscr. UB. Arkiv K 70 a). Universitetshuset. Hårdska donationen. Replik af porträtt i konstakademien. Se Sander: Breda n:o 252 och 333. Reproducerad i Sveriges historia från äldsta tider etc. V: 297.

Bröstbild profil t. v. med bar hals. Under står: Amicus amicum. — Gipsmedaljong med upphöjd kant, 64 ctm. i diameter, af Johan Tobias Sergel. Universitetshuset, annat exemplar magasineradt. Se Göthe: Sergels porträttmedaljonger.

Sernskiöld, Samuel. F. 1713, expeditionssekreterare vid inrikes civilexpeditionen 1758, adlad 1772, landshöfdings n. h. o. v., d. 1797.

Bröstbild fas t. v. med hvit peruk, blå ögon, grå rock, hvit brokadväst, lindad hvit halsduk, däromkring svart band, krås, draperad i rödviolett mantel. Bakgrund himmel. Öfverst i venstra hörnet står: Sam. Sernskiöld nat. 1713 denat. 1797. På baksidan står: Landshöfdingen Samuel Sernskiöld död 1797 anno æt. 84. — Olja, 71 × 55 ctm. Universitetshuset.

Sidrén, Jonas. F. 1723, professor i anatomi vid Upsala universitet 1767, d. 1799.

Medelålders man, bröstbild fas t. v. med pudrad peruk, blå ögon, brun rock, hvit väst, lindad hvit halsduk och krås. Mörk bakgrund. — Olja, 73 × 64 ctm. Universitetshuset.

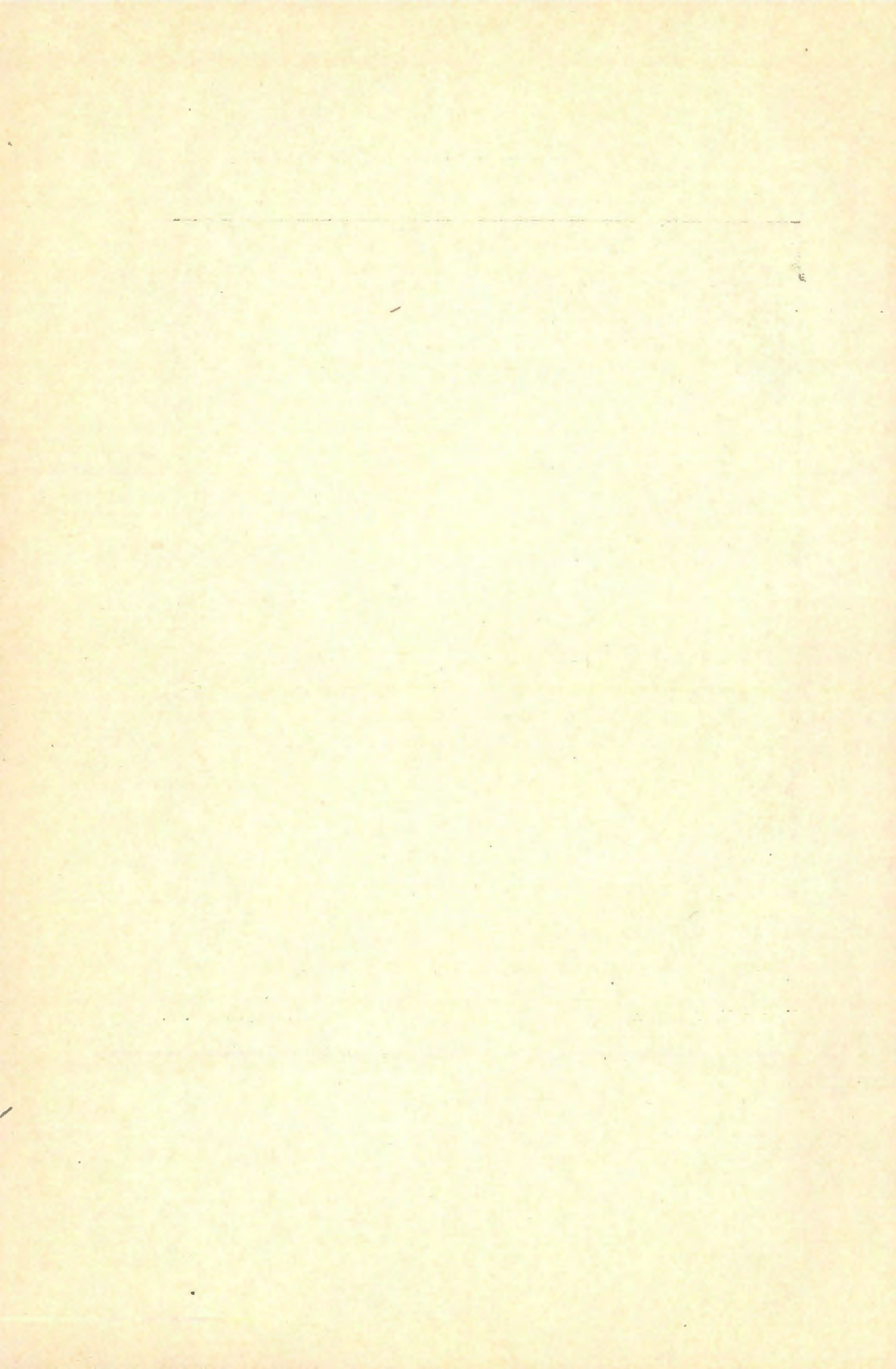
Slgismund. F. 1566, kung i Polen 1587, i Sverige 1592—99, d. 1632.

UPSALA UNIVERSITET.

M. MIJTENS D. Å.

JOHAN SWEDE.

Höftbild fas t. v., håller venstra handen i sidan, grågult hår, mustascher och helskägg, bruna ögon, svart dräkt med guldband, vit fyrkantig nervikt krage, om halsen gyllene skinet i guldkedja. Mörk bakgrund. — Olja, 116 × 87 ctm. Universitetshuset. Gåfva 1668 af Magnus Gabriel de la Gardie.

Bröstitbild fas t. v. med hög svart hatt med hatthand af guld och röda, hvita och blå stenar och till venster en vit plym, stor veckad dubbel rund utstående spetskrage, mörk rock med gula snörmakerier, guldkedja på bröstet, pälskappa öfver axlarna. Bakgrunden mörk oliv. På baksidan står: K. Sigismund i Sv. o. P. — Oval, olja, 66 × 48 ctm. Deposition från konstmuseet på Östgöta nation. Sjernelds donation.

Sigrid Eriksdotter (Vasa), prinsessa af Sverige. F. 1566, gift 1) 1587 med Henrik Tott, 2) 1609 med Nils Nilsson Natt och Dag, d. 1633.

Midjebild fas t. h. med brunt uppsatt hår prydt med lagerkrans med perlor till frukter, öfver örat ett fyrkantigt smycke af svarta stenar och perlor, i hårkorgen äro fästade nål med 8 perlor och infätade band, hvars nedhängande ändar sluta med perlor; blågrå ögon, örhängen af briljant med kläppe af päronformig perla, kring halsen perlband, blå fyrkantigt uringad klädning med längdveck och gul framvåd, på hvilken snörmakerier och perlor, i uringningen pipad linneremsa, öfver axlarna halsband af perlor och briljanter med kläppe, klädningsärmarna räcka till armbågen, där ett rödt band med armband liknande halsbandet äro fästade, nedanför hvilket en gul ärm med snörmakerier och perlor vidtager. Bakgrunden mörk oliv. Till höger står: Konung Eriks äkta d:ter fröken Sigrid Vasa gift med hr Nils Nilsson Natt och Dag och hr Henric Thott. — Olja, 70 × 55 ctm. Deposition från konstmuseet på Östgöta nation. Sjernelds donation. Kopia efter Gripsholmsporträttet n:o 431.

Simonius, Johannes. F. 1565 i Tyskland, professor i Rostock 1593, skytteansk professor i Upsala 1625, d. 1627.

Bröstitbild fas t. v., håller i högra handen ett rundt föremål, med kortklippt askgrått hår, mustascher och pipskägg af samma färg, bruna ögon, mångdubbel rund, utstående pipkrage, grå svartblommig rock, öfver axlarna mörk kappa med grått pälsbräm. Blå bakgrund. Öfverst står: *πεπε και πεπογ*. I öfre venstra hörnet står: N:o 7. Joh. Simonius. — Olja, 83 × 69 ctm. Magasinerad. Graverad.

Sinclair, Carl. F. 1723, öfverste 1762, friherre 1766, riksråd 1769, grefve 1771, d. 1776.

Bröstitbild profil t. v. med peruk och krås. På baksidan står: Öfwerst Lieutn Sinclair. — Klippt silhuett, 11,2 × 9,4 ctm. Universitetsbiblioteket.

Sjöbring, Peter. F. 1776, professor i orientaliska språk vid Upsala universitet 1830, d. 1842.

Äldre man, bröstbild fas t. h., med brunt gråsprängdt lockigt hår, blå ögon, svart rock med universitetskrage, svart väst med uppstående krage, fademördare, lindad vit halsduk, litet krås. Gråbrun bakgrund. Signerad till höger: J. G. Sandberg p. 1832. — Olja, 71 × 57 ctm., af Johan Gustaf Sandberg. Smålands nation. Litografi af J. Cardon.

Skytte, Johan. F. 1577, adlad 1603, president i räntekammaren, riksråd 1617, Upsala universitets kansler 1622, d. 1645.

Ung man, bröstbild fas t. v. med mörkt i midten benadt hår, bruna ögon, bruna mustascher och pipskägg, mörk dräkt med stor fyrkantig nedliggande vit spetskrage. Mörkbrun bakgrund. — Olja, 73 × 61 ctm. Sörmlands nation. Kopia efter Gripsholmsporträttet n:o 960. Litograferad i Salmson: Svenska konungar.

Äldre man, helfigur stående fas t. v., han stöder venstra handen i sidan och håller i den högra sina handskar. Grått uppstruket hår, blå ögon, hvita mustacher och pipskägg, svart dräkt besatt med snörmakerier, spetsar och rosetter, svarta strumpor, svarta skor med svarta rosetter, stor vit nervikt spetskantad krage, uppvikta spetsmanschetter. Interiör, till venster bord med grön guldfransad duk, på hvilket ligger svart hatt med guldkedja, på båda sidor gröna guldfransade gardiner, rutigt parkettgolf. Till venster står: Anno nativ 1577, a:o 1641. — Olja, 204 × 112 ctm., af Jacob Henriksson Elbfas. Universitetshuset. Porträttet inköptes af universitetsbiblioteket 1729 för 30 dlr smt. (Mscr. UB Arkiv A. 7), det »förbättrades» 1730 af J. Kloppe, som därför erhöi 64 dlr kmt. (Mscr. UB. Arkiv A. 8 sid. 18). Litograferad i bröstbild i Sandberg och Cardon: Galleri af svenska lärde.

Bröstbild fas t. v. med tjockt hvitt uppstruket hår, blå ögon, hvita mustascher och långt hvitt tvärklippt haksäck, brungul brokadträkt, rådsherremantel, hvit lindad Halsduk med nedhängande spetsändar. Mörk bakgrund i målad oval. Öfverst står: Joannes Skytte. l. baro sen r. S. obiit 1645. Signerad nederst till venster: J: Kloppe: fecit a:o 1718. — Olja, 90 × 72 ctm., af Jan Kloppe. Deposition från konstmuseet på Skytteanum. Porträttet inköptes 1719 till universitetsbiblioteket från konstnären. (Mscr. UB. Arkiv E 5 sid. 125.)

Sleincour, Johan Peter. F. 1714, professor i moral och politik vid Upsala universitet 1765, d. 1785.

Gammal man, midjebild fas t. v., med högra handen stucken innanför rocken, hvit peruk, gråbruna ögon, magert ansikte, svarta svenska dräkten med kappa och rödt skärp, hvit Halsduk och krås kring handlederna. Rödbrun bakgrund. På baksidan står: J. P. Sleincour. — Olja, 83 × 67 ctm. Universitetshuset. Replik på Östgöta nation.

Snollsky, Nils, grefve. F. 1792, justitieråd 1836, d. 1860.

Ung man, bröstbild profil t. h., med kortklippt hår och krås. Under står: Herr grefve Nils Snollsky, född i Carlskrona d. 7 Jul. 1792, aftagen i Stockholm d. 28 Jan. 1808. Til fru Gustava Eleonora Lindahl i Norrköping, af des fader Carl C. Gjörwell. Stockholm, Caroli-dagen, d. 28 Jan. 1809. — Målad silhuett, 17,6 × 11 ctm. Universitetsbiblioteket.

Sofia, prinsessa af Nassau. F. 1836, förmäld 1857 med hertig Oskar (II) af Östergötland, drottning i Sverige 1872.

Helfigur stående fas t. v. med hopknäppta händer i uringad balkklädnung och krinolin. Öfverst i venstra hörnet står: Hertiginnans costum. Under står: Hertiginnan Sophia af C. S. Bennet. — Blyertsteckning, 32,3 × 23 ctm., af Carl Stefan Bennet. Universitetsbiblioteket.

Sofia Albertina, prinsessa af Sverige. F. 1753, abedissa i Quedlinburg 1787, d. 1829.

Bröstbild fas t. v. med gråpudradt i lockar friseradt hår, sammanhållet af ett blått band, blå ögon, hvit klädning med spetsig uringning, blått bälte under bröstet, öfver ryggen brunt draperi, fäst öfver högra axeln med ett blått band. Blå bakgrund. — Miniatur, 6,5 × 5,2 ctm., i samma ram som en miniatur af Lovisa Ulrika. Konstmuseet.

Sofia Magdalena, prinsessa af Danmark. F. 1746, förmäld 1766 med kronprins Gustaf (III) af Sverige, drottning 1772, d. 1813.

Bröstbild fas t. h. med pudradt uppkammadt hår med en blombukett på venstra sidan och lockar hängande ned på ryggen och högra axeln, blå ögon, röd sidenklädnung kantad med snörmakerier, hvit perlesatt framvåd, i bröstet en hvit rosett, fyrkantig uringning med uppstickande spets, röd kronströdd hermelinsmantel. Blågrå bakgrund. — Pastell, 80 × 63 ctm., af Gustaf Lundberg. Konstmuseet. Stjernelds donation.

UPSALA UNIVERSITET.

J. H. ELBFAS.

JOHAN SKYTTE.

UPSALA UNIVERSITET.

G. LUNDBERG.

SOFIA MAGDALENA.

Sparvenfelt, Johan Gabriel. F. 1655, ceremonimästare 1694, d. 1727; filolog.

Äldre man, höftbild fas t. v., stödjande högra handen mot en stolsrygg, med grå allongeperuk, blå ögon, rödviolett rock, om halsen spets Halsduk och blått sidenband, spetsmanschetter; en laxfärgad sidenmantel, fodrad med guldbrokad, är lagd öfver högra armen och hålles med den venstra handen i sidan. Till höger en grönklädd stol och bord med brunröd brokadduk, på hvilket ligger ett papper, hvarpå står: *Suprenus ceremoniarum magister illustris dominus Johan Gabriel Sparvenfelt a:o 1722.* Mörkbrun bakgrund, till höger en pelare. — Olja, 144 × 116 ctm. Universitetshuset. Gåfva 1722 till universitetsbiblioteket af hofmarskalken Anders v. Düben (Mscr. UB. Arkiv E 5 sid. 213). Reproducerad i Schück och Warburg: Ill. svensk litteraturhistoria.

Sparre till Sundby, Erik Axelsson. F. 1665, fransk general-löjtnant 1707, svensk general 1717, riksråd 1718, grefve och fältmarskalk 1719, d. 1726.

Bröstbild fas t. v. med hvit allongeperuk, bruna ögon, rödlätt ansiktsfärg, rustning med guldbeslag och blått guldkantadt foder, hvit lindad Halsduk, rött sammetsdraperi. Bakgrund himmel. På baksidan står: *Eric Sparre senat. rii a. 1723.* — Olja, 86 × 67 ctm., kopia af Lucas v. Breda efter Nic. Largillières original på Gripsholm (n:o 1024). Konstmuseet.

Sparre till Söfdeborg, Gustaf Adolf Vive, grefve. F. 1802, justitieråd 1840, president i kammarkollegium 1847, justie statsminister 1848—56, president i Svea hofrätt 1867, universitetskansler 1871, d. 1886.

Äldre man, bröstbild fas t. h., med grått hår, blå ögon, tunna grå polisonger, svart frack med vetenskapsakademiens krage, serafimer och St Olofsordens kraschaner, hvit väst hvaröfver serafimerbandet, guldklockkedja, uppstående krage, hvit Halsduk, om halsen St Olofs, nordstjärne- och svärdsordnarne. Gråblå bakgrund. — Olja, 83 × 70 ctm. Universitetshuset.

Sperling, Fredrika Ulrika. F. 1735, hoffröken, gift 1764 med major Georg Gustaf Stael v. Holstein, d. 1814.

Bröstbild profil t. v. På baksidan står: *Håf röken Ulrika Sperling.* — Klippt silhuett, 11,5 × 9,6 ctm. Universitetsbiblioteket.

Spole, Anders. F. 1630, professor i matematik vid Lunds universitet 1667, professor i astronomi vid Upsala universitet 1679, d. 1699.

Bröstbild fas t. v., håller med högra handen en passare på en ritning; svart allongeperuk, bruna ögon, blå rödfodrad rock, hvit lindad Halsduk med hängande ändar. Mörk bakgrund, till venster en himmelsglob på hvilken signaturen: *Klopper f. 1718(?)*. På baksidan står: *Spole.* — Olja, 90 × 67 ctm., af Jan Klopper. Observatoriet.

Spongberg, Johan. F. 1800, professor i grekiska vid Upsala universitet 1848, d. 1888.

Äldre man, bröstbild profil t. h., med mustascher, helskäg och bar hals. Signerad under: *A. Lindberg.* Till venster monogram och årtalet 1893. — Gipsmedaljong utan upphöjd kant, 43 ctm. i diameter, af Johan Adolf Lindberg. Universitetshuset och Stockholms nation. I brons på Upsala kyrkogård.

Sprengtporten, Jakob Wilhelm, friherre. F. 1794, öfverståthållare 1830, d. 1875.

Bröstdbild fas t. h., håret benadt på venster sida, polisonger, rock med nordstjärneordens kraschan och två ordnar på uppslaget, veckadt skjortbröst, fadermördare, svart lindad halsduk. Signerad nederst till venster: N. Klint. — Lavering, 26 × 19,7 ctm., af N. Klint. Universitetsbiblioteket.

Stading, Sophie Françoise. F. i Berlin 1763, operasångerska, d. 1836.

Bröstdbild profil t. h. med stor hårklädsel. Under står: Mamsell Stading premier actris vid k. theatern. — Målad silhuett, 21 × 15,2 ctm. Universitetsbiblioteket.

Stamberg, Anders Henrik. F. 1759, lektor i Vesterås 1789, d. 1840.

Bröstdbild fas t. h. med grått på ryggen nedkammadt hår, prestdräkt med lindad vit halsduk och prestkrage, nordstjärneorden. Bakgrund röd gardin, till höger bokhylla. Signerad till venster: A. J. Fågerplan 1838. — Olja, 63 × 52 ctm., af Axel Johan Fågerplan. Vestmanland-Dala nation. Litografi af J. Cardon.

Sten. Soldat.

Gammal soldattyp, bröstdbild profil t. h., med mustascher och polisonger. Öfverst i högra hörnet står: N:o 57 Sten. — Bläckteckning, 12,4 × 13,8 ctm. Universitetsbiblioteket.

Stenbock, Fredrika Eleonora. F. 1741, hoffröken, gift 1762 med öfverste Henrik Falkenberg, d. 1820.

Bröstdbild profil t. v. med band om halsen. På baksidan står: Håf fröken Fred. Stenbock. — Klippt silhuett, 11,5 × 9,6 ctm. Universitetsbiblioteket.

Stenbock, Gustaf Otto. F. 1614, generalmajor 1643, greve 1651, riksråd s. å., rikstygmästare och fältmarskalk 1655, riksamiral 1664, d. 1685.

Bröstdbild fas t. v. med gul allongeperuk, blå ögon, harnesk med stora axelknäppen, blå lifrock, vit lindad halsduk. Mörkfärgad bakgrund i målad oval. På baksidan står: Gr. Magnus Stenbock. — Olja, 76 × 61 ctm., möjligen af Hans Hysing. Universitetshuset. Se Hahr: David v. Krafft s. 120.

Stenbock, Johan Gabriel, greve. F. 1640, riksråd 1668, riksmarskalk 1673, d. 1705.

Knäfigur, sittande fas t. v., stöder högra armen mot ett bord, håller i högra handen en käpp, stöder venstra handen i sidan; grå allongeperuk, blågrå ögon, mycket små bruna mustascher, vit guldbroderad dräkt, rådsherremantel, vit spetshalsduk med nedhängande ändar, hvaröfver svart rosett. Till höger bord med gul brokadduk. Bakgrund rödbrun gardin, till venster nisch med Pallasstaty. — Olja, 145 × 124 ctm., kopia af David v. Krafft efter David Klöker Ehrenstrahl. Universitetshuset. Originallet på Gripsholm (n:o 693), replik af detta på Sko. Se Hahr: David v. Krafft n:o 169. Litografi af A. J. Salmson.

Stenbock, Magnus, greve. F. 1664, öfverste 1696, generallöjtnant 1706, generalguvernör i Skåne s. å., kgl. råd 1711, fältmarskalk 1712, d. 1717.

Bröstdbild fas t. v. med gul allongeperuk, blå ögon, små gula mustacher, guldinlagdt harnesk, blå rock med guldkantade knapphål, svart lindad halsduk. Gråblå bakgrund i målad oval. På baksidan står: Kongl. rådet och fältmarskalken greve Magnus Stenbock. — Olja, 78 × 62 ctm. Universitetshuset.

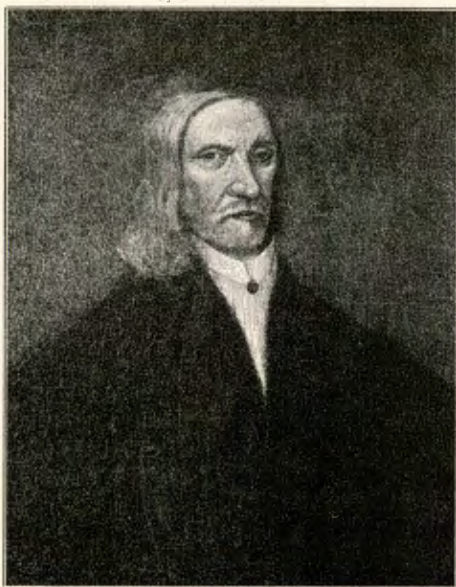
Stephani, Olaus Bellinus. F. omkr. 1515, biskop i Vesterås 1589, d. 1618.

Se Johannes Brodinus n:o 6.

Stiegler, Jacob F. 1649, handelsman i Stockholm, d. 1716.

Höftbild sittande fas t. h., stödjande högra armen mot en fotställning; svart allongeperuk, bruna ögon, mycket små svarta mustascher, blå mantel, dräkt af gul brokad, lindad hvit halsduk, krås om handlederna. Interiör med brunröd gardin. På fotställningen står: Effigies Jacobi Stiegler yri inter cives ac mercatores Stockholmienses magnopere celebris, qui humili loco natus, sed industria, fide ac vigilantia eminens, munificentiam principibus viris dignam exercuit legata per testamentum summa CM thaler cupr. cujus ex legitima usura octonis juvenibus literatis, egenis maxime, annua stipendia fierent; nihilo præter hac in alios pios usus parcior. Obiit d. 23 Decemb. an 1716 ætatis v. 67:mo. — Olja, 120 × 90 ctm. Universitetshuset. Fanns 1729 på universitetsbiblioteket.

Stiernhielm, Georg. F. 1598, assessor i Dorpats hofrätt 1630, adlad 1631, riksarkivarie 1649, krigsråd 1661, preses i antikvitetskollegiet 1666, d. 1672; skald.

Upsala universitet.

Johan Stiernhöök.

Brösbild fas t. h. med grått öfver öronen nedfallande hår täckt af en svart kalott, gråblå ögon, grå mustascher och hakskägg, guldringar i öronen, svart dräkt med svart axelhäng, stor fyrkantig hvit nervikt krage. Gråbrun bakgrund, till höger bord med böcker. — Olja, 73 × 64 ctm., kopia af Pehr Berggren efter David Klöker Ehrenstrahls original på Gripsholm (n:o 972). Vestmanland-Dalarnation. Originalt reproduceradt i Schück och Warburg: Ill. svensk litteraturhistoria.

Stiernhöök, Johan. F. 1596, assessor i Åbo hofrätt 1630, ledamot i lagkommissionen i Stockholm 1642, adlad 1649, hofråd 1666, d. 1675.

Gammal man, bröstbild fas t. v. med grått i midten benadt på axlarne nedhängande hår, blågrå ögon, grå mustascher och hakskägg, vårtor mellan ögonen, brun dräkt kantad med svart skinn, rynkad skjorta med uppstående krage knäppt med en briljantknapp. Mörkbrun bakgrund i oval fönsteröppning. Till venster står: Aetatis 81 1675. På baksidan står: J. O. Stiernhök. — Olja, 76 × 65 ctm. Universitetshuset. Reproducerad i Schüch och Warburg: Ill. svensk litteraturhistoria.

Kopia af föregående, 75 × 66 ctm., af Sevén. Vestmanland-Dala nation.

Stiernstolpe, Johan Magnus. F. 1777, förste expeditionsskriverare i krigsexpeditionen 1818; d. 1831; skald.

Medelålders man, bröstbild fas t. v., med ljusbrunt framkammadt hår, blå ögon, svart rock, vit väst med uppstående krage, vit lindad halsduk knuten i rosett, fadermördare. Mörkbrun bakgrund. — Olja, 71 × 59 ctm. Sörmland-Nerkes nation.

Äldre man, bröstbild t. h., rock med musikaliska akademiens knappar, utvikt krage, lindad halsduk. På baksidan står: Stjernstolpe död 1831. — Gipsbyst på rund plint, 54 ctm. hög. Magasinerad.

Strömer, Märten. F. 1707, astronomie professor i Upsala 1734, d. 1770; matematiker.

Midjebild fas t. h. med vit peruk, svart nackrosett, gråbruna ögon, gråviolett rock, vit väst, lindad halsduk, krås i bröstet och kring handlederna. Gråbrun bakgrund. På baksidan står: Astronomiæ professoren Märten Strömer. — Olja, 78 × 60 ctm. Observatoriet.

Sture, Christina Svantesdotter. F. 1539, gift 1581 med riksrådet Gustaf Banér, d. 1619.

Bröstbild fas t. v. med brunt hår täckt af en perlhufva, blå ögon, vit rund utstående pipkrage, svart dräkt med gråbrunt pelsbräm, i bröstet stort hängsmycke af guld med figurframställning i midten och infattade stenar. Olivfärgad bakgrund. Öfverst i högra hörnet vapnet. På baksidan står: Christina Svantes dotter Sture herr Gustaf Banérs hustru född 1559 död 1619 den 4. Januar. — Olja, 49 × 43 ctm. Konstmuseet. Kopia efter helfigursporträttet på Sjö.

Sturtzenbecker, Adolf Fredrik. F. 1757, legationspredikant i Konstantinopel, d. 1784.

Midjebild fas t. v. med pudrad peruk, gråblå ögon, svart prestdräkt, prestkappa öfver venstra axeln, prestkrage. Gröngrå bakgrund. — Olja, 66 × 57 ctm., antagligen måladt i Konstantinopel och efter Sturtzenbeckers död skänkt till Universitetsbiblioteket. Se hans testamente (Mscr UB. Arkiv A 1). Deposition från konstmuseet på Östgöta nation.

Sundberg, Anton Niklas, F. 1818, professor i dogmatik och moralteologi vid Lunds universitet 1852, biskop i Karlstad 1864, ärkebiskop 1870, d. 1900.

Bröstbild profil t. h. med håret benadt på venster sida, polisonger och rättarkrans, hvardagsdräkt, uppstående krage. Signerad på afskärningen: Sc Sv An-n 1883. — Terrakottofärgad gipsmedaljong med upphöjd kant, 68 ctm. i diameter, af Sven Anderson. Universitetshuset.

Bröstbild profil t. h. med prestdräkt, uppstående krage, och prestkrage, erkebiskopskors och serafimerkraschan. Nederst till höger står: A. N. Sundberg. Signerad underst A. Lindberg och till venster A. L. (i monogram) 1896. — Gipsmedaljong, 23¹/₂ ctm. i diameter, af Johan Adolf Lindberg. Universitetshuset.

Sundevall, Fredrik Emil. F. 1811, professor i anatomi vid Upsala universitet 1846, d. 1881.

W. E. SVEDELIUS
Westm. Dala Nation Inspector.
1816 - 1889

— VESTM. DALA NATION.

G. U. TROILL.

WILHELM ERIC SVEDELIUS.

Bröstbild fas t. h. med mörkgrått hår benadt på venstra sidan, blå ögon, hvita polisonger, mörk hvardagsdräkt, veckadt skjortbröst med guldknappar, uppstående krage, lindad svart halsduk. Signerad till höger: C. G. H-n 1882. — Olja, 80 × 62 ctm., af Carl Gustaf Holmgren. Universitetshuset.

Suttoff. Mamsell.

Bröstbild profil t. v. Under står: Mamsell Suttoff. — Målad silhuett, 19,2 × 16,4 ctm. Universitetsbiblioteket.

Svanberg, Gustaf. F. 1802, professor i astronomi vid Upsala universitet 1842, d. 1882.

Ung man, bröstbild fas t. v., med svart på venstra sidan benadt hår, blå ögon, svart rock med universitetskrage, svart väst, vitt veckadt skjortbröst, hvit lindad halsduk, liten utvikt krage. Mörkbrun bakgrund. På baksidan står: Gust. Svanberg född 1802. J. Way pxt: 1842. — Olja, 73 × 62 ctm., af Johan Way. Vermlands nation.

Medelålders man, bröstbild fas t. h., med grått på venstra sidan benadt hår, blå ögon, glasögon, akademifrack med nordstjärnan i knapphållet, vitt veckadt skjortbröst, liten nervikt krage, lindad hvit halsduk. Bakgrund ljus olivfärgad. På baksidan står: G. Svanberg. — Olja, 81 × 63 ctm. Observatoriet.

Replik af föregående, 70 × 59 ctm. Östgöta nation.

Svanberg, Jöns. F. 1771, astronom vid vetenskapsakademien 1803, dess sekreterare 1809, professor i matematik i Upsala 1811, d. 1851.

Bröstbild fas t. h. med grått hår, blågrå ögon, svart dräkt, prestkrage, nordstjärneorden. Mörk bakgrund. På baksidan står Jöns Svanberg. — Olja, 70 × 59 ctm. kopia efter Olof Johan Södermark. Universitetshuset. Originallet på Stockholms observatorium, litograferadt i Sandberg och Cardon: Galleri af svenska lärde.

Repliker af föregående, 66 × 55 ctm. på Östgöta nation och 69 × 60 ctm. på Norrlands nation.

Svanberg, Lars Fredrik. F. 1805, professor i kemi vid Upsala universitet 1853, d. 1878.

Bröstbild profil t. h. med hakskägg, uppstående krage, lindad halsduk. Signerad på afskärningen: Sc Sv. An-n 1881. — Gipsmedaljong med upphöjd kant, 69 ctm. hög, af Sven Anderson. Universitetshuset och Gottlands nation. I brons på Upsala kyrkogård.

Svedberg, Jesper. F. 1653, teologie professor vid Upsala universitet 1692, biskop i Skara 1703, d. 1735.

Bröstbild fas t. v. med öfver örönen nedkammadt mörkt hår, blå ögon, tunna mörka mustascher och mörkt hakskägg, svart dräkt med liten hvit krage. Brun bakgrund. — Olja, 81 × 67 ctm., kopia af Sevén. Vestmanland-Dala nation.

Svedelius, Wilhelm Erik. F. 1816, professor i historia vid Lunds universitet 1856, skytteansk professor i Upsala 1862, d. 1889.

Bröstbild fas t. h. med gråbrunt knollrigt hår, blå ögon, glasögon, frack med universitetskrage, nordstjärnan, St Olofsorden och gulmedalj, fadermördare, lindad halsduk. Gråblå bakgrund. Signerad nederst t. h. G. U. T. 1879. — Olja, 72 × 60 ctm., af Gustaf Uno Troili. Vestmanland-Dala nation.

Bröstbild en fas med håret benadt på venstra sidan, hvardagsdräkt, fadermördare, knuten halsduk. — Bronserad gipsbyst, 62 ctm. hög, af Theodor Lundberg. Vestmanland-Dala nation. I brons på Upsala kyrkogård.

Swedenborg, Emanuel. F. 1688, assessor i bergskollegium 1724, d. 1772; naturforskare, mystiker.

Brösbild fas t. v. med hvit peruk, bruna ögon, blå rock, svart väst, hvit lindad halsduk, spetsmanchetter, håller i högra handen ett papper. Mörk bakgrund. — Olja, 72 × 58 ctm. Vestmanland-Dala nation. Litografi i Löwstädt: Portefeuille för historiska teckningar.

Brösbild fas t. h. med pudrad peruk, bruna ögon, blå rock hvit af puder på axlarna, blå väst, hvit halsduk slutande i en spetsjabot. Brun bakgrund. — Olja, 76 × 65 ctm., kopia efter Joshua Reynolds. Deposition från konstmuseet på Östgöta nation.

Svenonius, Enevaldus. F. 1617, professor i Åbo 1654, biskop i Lund 1687, d. 1688.

Brösbild fas t. v. med i midten benadt öfver öronen nedkammadt hår, mustacher och helskägg, mångdubbel pipkrage. På rund bakgrund. Under står: Enevaldus Svenonius. — Blyertsteckning, 20,5 × 19,5 ctm. Universitetsbiblioteket.

Syrick. Fru.

Brösbild profil t. h. med stor hårklädsel af band, chiffons och blommor, klädning med fyrkantig chiffonkantad uringning. — Bläckteckning, 11,5 × 10,9 ctm. Universitetsbiblioteket.

Södermark, Olof Johan. F. 1790, militär, målare, d. 1848.

Brösbild fas t. v. med mörkt hår täckt af en svart kalott, bruna mustacher, brunt gråsprängdt tvärklippt helskägg, gråblå ögon, svart rock, brun väst med silfverklockkedja. Mörkgrå bakgrund. — Olja, 31 × 26 ctm., själfporträtt. Konstmuseum. Beskowska donationen. Replik på konstakademien. Litograferad af P. Södermark.

Tawast, Johan Henrik. F. 1763, öfverste och friherre 1802, grefve 1818, general 1824, d. 1841.

Brösbild fas t. h. med mörkt hår, bruna ögon, blå generalsuniform med utländsk ordenskrachan på bröstet, om halsen svärdsorden och en utländsk orden, svart lindad halsduk, fadermördare. Brungrön bakgrund. Signerad till höger Reter fit 1811. — Rund miniatyr, 6,5 ctm. i diameter, af Reter. Konstmuseet.

Tegnér, Esaias. F. 1782, professor i Lund 1812, biskop i Vexjö 1824, d. 1846; skald.

Brösbild profil t. h. i prestdräkt, biskopskors, nordstjärnan, uppstående krage, lindad halsduk, prestkrage. Signerad nederst till venster: L. H. Roos 1824. — Akvarell, 16 × 12, 3 ctm., af Leonard Henrik Roos. Universitetsbiblioteket. Gravyr i Roos: Porträttgalleri af svenska poeter.

Brösbild fas t. h. i lång rock och stor utvikt krage. Signerad nederst: Maria Röhl delt. 1829. — Svartkriteritning, 21,5 × 16,5 ctm. af Maria Röhl. Universitetsbiblioteket. Gravyr af Forsell.

Brösbild t. v. med bar hals. På framsidan står: Es. Tegnér. På baksidan NB (monogram) 1829. 46 år. — Bronserad gipsbyst, 54 ctm. hög af Johan Niklas Byström. Magasinerad.

Brösbild profil t. v. med bar hals. Signerad underst: Mod af Byström 1829. — Gipsmedaljong med upphöjd kant, 65 ctm. i diameter, af Johan Niclas Byström. Magasinerad.

Brösbild fas t. h. med rödligt ansiktsfärg, prestdräkt och kappa, nordstjärnans krachan, om halsen nordstjärnan och biskopskors, utvikt krage, lindad hals-

duk, prestkrage. Mörkbrun bakgrund. Signerad till höger: J. G. Sandberg 1836. — Olja, 30 × 25 ctm., af Johan Gustaf Sandberg. Konstmuseet. Brinkmanska donationen.

Bröstbild fas t. h.; prestdräkt med kappa öfver venstra armen, biskopskors, vasaorden om halsen och krachan, prestkrage, lindad halsduk, utvikt krage. Rödbrun bakgrund. Signerad till höger: J. G. Sandberg p. 1845. — Olja 74 × 60 ctm., af Johan Gustaf Sandberg. Vermlands nation.

Äldre man, bröstbild fas t. h. med grått hår, prestdräkt med kappa och nordstjärnekrachan, prestkrage, lindad halsduk, nervikt krage, om halsen nordstjärnan och biskopskors. Brun bakgrund. Signerad nederst till höger. Orig. af J. G. Sandberg 1847. Cop. af R T (monogram). Olja, 77 × 70 ctm., kopia efter Johan Gustaf Sandberg af Rudolf Gustaf Thiodolf Törnqvist. Smålands nation. Originallet i Vexjö konsistorium.

Helfigur stående fas t. h., stöder högra armen mot en runsten, håller i högra handen en penna, i den venstra en bok; lifrock, liten nervikt krage, lindad halsduk, slängkappa på venstra axeln med ena fiiken uppdragen öfver venstra handen, den andra på runstenen, mot hvilken en harpa med därpå hängande lagerkrans stöder sig. — Gipsöfverdragen terrakottamodell på fyrkantig fotplatta till statyn i Lund, 89 ctm. hög, af Karl Gustaf Qvarnström. Magasinerad.

Terserus, Johannes. F. 1605, teologie professor i Upsala 1647, biskop i Åbo 1658, biskop i Linköping 1671, d. 1683.

Äldre man, bröstbild fas t. v., med grått lockigt öfver öronen nedfallande hår, mörkblå ögon, gråa mustacher och helskägg, svart dräkt, stor fyrkantig hvit nervikt krage. Mörk bakgrund inom en med lagerkrans prydd oval. Till venster står: Doct Johannes Elai Terserus natus 1605 denatus 1678 depictus 1675. — Olja, 87 × 72 ctm., af David Klöker Ehrenstrahl. Universitetshuset. Hårdska donationen. Replik på Gripsholm (ne 948). Litografi i Sandberg och Cardon: Galleri af svenska lärde.

Kopia af föregående, 110 × 85 ctm. Vestmanland-Dala nation.

Thelott, Anna Maria. Gravör.

Ung dam, midjebild fas t. h., sitter på en stol med ett broderi i knäet och vänder sig till en papegoja, som sitter på stolryggen: gult hår täckt af en blå guldkantad baret med hvit plym, blått lif med röda ärmor och fyrkantig uringning, kring hvilken en uppstående spetskrage, röd klänning, uppvikta spetsmanchetter. Till venster bord med grön duk och en korg nystan. Bakgrund svart vägg, öfverst röda guldfransade gardiner, till höger fönster med utsikt öfver landskap. Målad oval. Under står: Anna Marija ein geborene Thelotten. — Gouachmålning, 13,8 × 21,7 ctm. Universitetsbiblioteket.

Thun, Anders Wilhelm. F. 1800, kaptän vid Dalregementet.

Bröstbild profil t. h. med knollrigt hår, små mustacher, lindad halsduk, fadermördare. Under står: Kaptän Thun vid Dal reg:tt. Signerad nederst till höger: Rit. af O. Wallgren. — Blyertsteckning, 15,5 × 10 ctm., af Otto Wallgren. Universitetsbiblioteket.

Thun, Anders. Kgl. kammartjenare, d. 1731.

Bröstbild fas t. v. med hvit allongeperuk, blå ögon, brun rock och väst, hvit halsduk med nedhängande ändar. Mörk bakgrund i målad oval. På baksidan står: Anders Thun kongl. kammartjänare. — Olja, 78 × 64 ctm. Universitetshuset. Ankom 1733 till universitetsbiblioteket (Mscr UB. Arkiv A 8 sid. 47).

Thunberg, Carl Peter. F. 1743, professor i botanik och medicin vid Upsala universitet 1784, d. 1828.

Gammal man med armarna korslagda öfver bröstet, midjebild fas t. h., med grått öfver öronen nedkammadt hår och grågula ögon, svarta svenska dräkten med kapp och vasaordens kommandörsband. Gulbrun bakgrund med pelare t. h. Signerad nederst till venster P. Krafft 1808. — Olja, 73 × 58 ctm., af Pehr Krafft d. y. Universitetshuset.

Kopia af föregående, bröstbild, 73 × 59 ctm., kopierad af Emil Andreas Theodor Lehman. Smålands nation.

Bröstbild en fas, gammal gubbe med insjunken mun, skjorta med nerviken krage, kommandörsband, pelskappa öfver axlarna. Signerad bakpå: G. Göthe 1830. — Gipsbyst på fyrkantig plint, 60 ctm. hög, af Erik Gustaf Göthe. Botaniska institutionen. Bronseradt exemplar på Smålands nation.

Dödsmask. Magasinerad.

Tingstadius, Johan Adam. F. 1748, professor i orientaliska språk vid Upsala universitet 1777, biskop i Strengnäs 1803, d. 1827.

Bröstbild fas t. v. med hvit peruk, blågrå ögon, svart rock och väst, prestkappa på ryggen, nervikt krage och prestkrage, nordstjärneorden. Silfvergrå bakgrund. På baksidan står: Johan Adam Tingstadius biskop öfver Strengnäs stift född i Lunda s:n i Södermanland 1748 död i Strengnäs 1827. — Olja, 73 × 58 ctm., af Lorentz Pasch d. y. Sörmland-Nerkes nation.

Tollsten, Johan Laurentius. F. 1693, kyrkoherde i Nätra 1737, d. 1765.

Äldre man, bröstbild fas t. v., håller i högra handen en bok; gulhvitt hår täckt af svart kalott, blå ögon, svart dräkt, stor prestkrage. Mörk bakgrund. Öfverst till höger står: Johan Tollsten past. et præp. in Nätra. Till venster står: Pictus anno ætatis LVIII. På baksidan står: Delineatus Holmiæ a:o 1751. — Olja, 81 × 64 ctm. Universitetshuset.

Toran, G. A. Bankokommissarie.

Karrikatyr, bröstbild profil t. v. med brunt uppstruket hår, mycket stor blå näsa, brun rock, fadermördare. — Akvarell, 9,5 × 5,5 ctm. Universitetsbiblioteket.

Torén, Carl Axel. F. 1813, professor i pastoralteologi vid Upsala universitet 1852, domprost 1865.

Bröstbild fas t. h. med mörkt något gråsprängdt hår, blå ögon, prestdräkt med nordstjärnans krachan. Blågrå bakgrund. Signerad till höger: Hildegard Norberg 1879. — Olja, 70 × 62 ctm., af fröken Hildegard Christina Norberg. Stockholms nation.

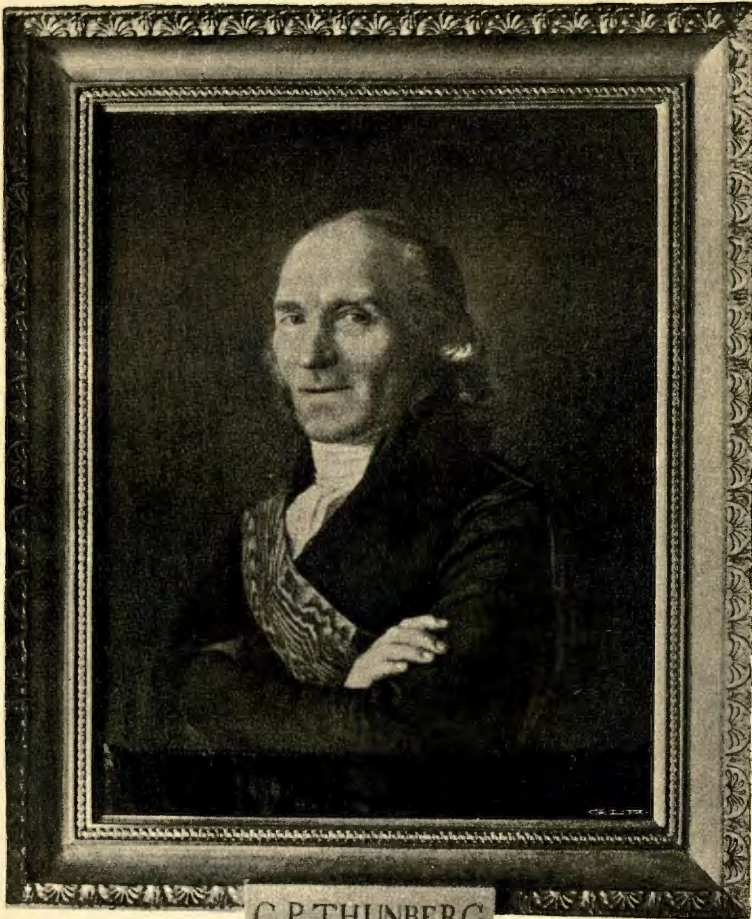
Torstensson, Johan Gabriel, greve. F. 1672, d. 1693.

Ung blek man, bröstbild fas t. h., med mörkgrå peruk, blå ögon, draperad i blå gulfodrad mantel med guld och silfverbroderier, hvit lindad halsduk med nedhängande spetsändar. Mörk bakgrund i målad oval. På baksidan står: Gr. Johan Gabriel Torstenson född a:o 1672. — Olja, 83 × 65 ctm. Konstmuseet.

Troll, Uno V. F. 1746, pastor primarius 1778, biskop i Linköping 1780, ärkebiskop 1786, d. 1803.

Bröstbild profil t. v. i prestdräkt och lockigt på halsen nedhängande hår. — Gipsmedaljong, 64 ctm. i diameter, af Johan Tobias Sergel. Magasinerad. Se Göthe: Sergels porträttmedaljonger.

Bröstbild fas t. v. med grått på axlarna nedkammadt hår, svart kalott, blå ögon, svart dräkt med nordstjärnekrachan, nervikt krage och prestkrage, siden-

C. P. THUNBERG

1743-1828
MED. & BOT. PROFESSOR
KING OF SWEDEN'S ORDER.

UPSALA UNIVERSITET.

P. KRAFFT D. Y.

CARL PETTER THUNBERG.

kappa med krachan, om halsen nordstjärneorden. Grågrön bakgrund. — Olja, 79 × 60 ctm., kopia efter Lorentz Pasch d. y. Vestmanland-Dala nation. Grave-rad af J. F. Martin.

Troillus, Uno. F. 1586, kyrkoherde i Leksand 1618, d. 1664.

Bröstbild fas t. v. med svart öfver öronen nedkammadt hår, bruna ögon, mörkbruna mustacher och helskägg, svart dräkt med vit fyrkantig nervikt krage. Mörk bakgrund i målad oval. — Olja, 95 × 73 ctm. Vestmanland-Dala nation.

Tybeck, Johan. F. 1752, svedenborgiansk teolog, d. 1831.

Ung man, bröstbild profil t. h. Under står: Magister Johan Tybeck. Gjordt af B. M. Iserhjelm 1780. — Klippt silhuett, 8 × 9,8 ctm., af B. M. Iserhjelm. Universitetsbiblioteket.

Törneros, Adolf. F. 1794, professor i latin vid Upsala universitet 1832, d. 1839.

Bröstbild profil t. v. med brunt gråsprängdt framkammadt hår, blå ögon, små polisonger, svart rock med universitetskrage, hvit skjortbröst, fadermördare, lindad vit halsduk. Gråblå bakgrund. Signerad till höger. Mortui imaginem pinxt Le Moine 1839. — Miniatur, 9 × 7,2 ctm., af Wilhelm Le Moine. Sörmland-Nerkes nation. Reproducerad i Schück och Warburg: Ill. svensk litteraturhistoria.

Bröstbild profil t. v. med framkammadt hår, universitetsfrack, lindad halsduk, fadermördare. Signerad på afskärningen: Le Moine f. — Terrakottamedaljong, 7,5 ctm. i diameter, af Wilhelm Le Moine. Konstmuseet.

Törnflyckt, Olof. F. 1680, landshöfding 1718, friherre 1719, riksråd 1727, grefve 1731, Upsala universitets kansler 1737, d. s. å.

Midjebild fas t. v., sitter i förgylld grönnklädd stol och stöder högra armen mot ett bord; hvit allongeperuk, bruna ögon, hvit brokaddräkt, rådssherremantel, lindad vit halsduk med de nedhängande ändarna instuckna i ett knapphål. Mörkgrå bakgrund med mörk gardin till höger. På baksidan står: R. R. Gr. Törnflycht. — Olja, 90 × 81 ctm. Universitetshuset. Gåfva 1754 till universitetsbiblioteket. (Mser. U.B. Arkiv A 8 sid. 327).

Ugla, Gustaf. F. 177 , kammarskrifvare i krigskollegium, d. 1796.

Liten gosse som sitter och stöder båda armarna på ett bord, midjebild fas t. v. Under står: Gustaf Ugla. Scheffel p. 1782 (sic) 18 Januarii. — Pennteckning, 21,7 × 16,7 ctm., af Johan Henrik Scheffel. Universitetsbiblioteket.

Ulrika Eleonora (d. y.), prinsessa af Sverige. F. 1688, för-mäld 1715 med arfprins Fredrik af Hessen, drottning af Sverige 1718, d. 1741.

Knäfigur stående fas t. h. med pudradt hår, stöder venstra armen mot ett bord, håller med högra handen i sin mantel. Blågrå klänning med djup spetsig urringning, i hvilken linnet sticker fram, draperad öfver venstra axeln och högra armen i blå hermelinsmantel. Till höger bord med röd duk, på hvilket krona och spira ligga, till venster bord med gulbrun broderad duk. Bakgrund rödt draperi. — Olja, 143 × 117 ctm., af David v. Krafft. Universitetshuset. Hahr: David v. Krafft n:o 60.

Uppström, Anders. F. 1806, e. o. professor i mesogötiska och dermed besläktade språk vid Upsala universitet 1859, d. 1865.

Äldre man, bröstbild fas t. v., med hvitt på venster sida benadt öfver öronen nedkammadt hår, blå ögon, hvita polisonger, svart universitetsfrack, hvitt veckadt skjortbröst, uppstående krage, lindad hvit halsduk. Mörkgrå bakgrund. Signerad till höger: C. G. Holmgren 1880. — Olja, 73 × 59 ctm., af Carl Gustaf Holmberg. Gestrike-Helsing nation.

Uttini, Francesco Antonio. F. i Bologna 1723, svensk hofkapellmästare 1767, d. 1795.

Brösbild profil t. v. med peruk och nackrosett. — Målad silhuett, 20,8 × 15,8 ctm. Universitetsbiblioteket.

Wahlberg. Fru.

Brösbild profil t. h. med stor hårklädsel. — Klippt silhuett, 6 × 4 ctm. Universitetsbiblioteket.

Wahlenberg, Georg. F. 1780, professor i medicin och botanik vid Upsala universitet 1829, d. 1851.

Brösbild fas t. h., med askfärgadt framkammadt hår, blågröna ögon, grå polisonger, svart rock med universitetskrage, grön väst, nordstjärneorden, fadermördare, lindad halsduk. Grå bakgrund. — Olja, 67 × 57 ctm. Universitetshuset.

Replik, 73 × 61 ctm. Vermlands nation.

Vermlands nation.

Göran Wahlenberg.

Brösbild en fas, håret i bucklor öfver öronen, rock, fadermördare, lindad halsduk. Frampå står: G. Wahlenberg. Signerad bakpå TL 1899 (i monogram). — Gipsbyst på fyrkantig plint, 58 ctm. hög, af Theodor Lundberg. Botaniska institutionen.

Waldenström, Johan Anton. F. 1839, professor i praktisk medicin vid Upsala universitet 1879, d. s. å.

Bröstbild fas t. v. med brunt uppkammadt hår, blå ögon, svart dräkt, hvit uppstående krage, svart halsduk, skjortbröst med guldknappar. Gråblå bakgrund. Signerad till venster: Am. Lindegren 1882. — Olja, 80 × 70 ctm., af Amalia Lindegren. Norrlands nation.

Valerius, Johan Daniel. F. 1776, sekreterare vid kgl. teatern 1797, presidentsekreterare i krigskollegium 1805, kansliråd 1826, d. 1852; skald.

Gammal man, bröstbild fas t. h. med hvitt öfver öronen nedkammadt hår, blå ögon, hvit »rättarkrans», svart dräkt med Karl XIII:s-kors på bröstet, nordstjärnan i knapphållet, hvitt skjortbröst, Karl XIII:s orden om halsen. Gråbrun bakgrund. — Olja, 36 × 33 ctm. Göteborgs nation.

Wallenberg, Anders Oskar. F. 1816, bankman och politiker, d. 1886.

Helfigur stående profil t. h. med venstra handen i sidan, »rättarkrans», låg hatt, lifrock. Under står: Wallenberg af C. S. Bennet. — Pennteckning, 20,8 × 13,8 ctm., af Carl Stefan Bennet. Universitetsbiblioteket.

Wallerius, Harald. F. 1646, professor i matematik vid Upsala universitet 1690, d. 1716: musiker.

Äldre man, midjebild fas t. v.; han håller en passare i högra handen, som han stöder mot ett bord med böcker, sticker den venstra handen innanför manteln; mörk allongeperuk, bruna ögon, gul brokaddräkt, gråviolett mantel. Till venster en himmelsglob, hvarpå signaturen: J. Klopper f. På en på bordet ligande vinkelhake står: Aet LXII pic. 1713. Blåviolett bakgrund i målad oval. — Olja, 83 × 69 ctm., af Jan Klopper. Universitetshuset. Skänktes 1715 till universitetsbiblioteket af professor Wallerius. (Mscr. UB. Arkiv A 3 sid. 226).

Wallerius, Johan Gottschalk. F. 1709, professor i kemi vid Upsala universitet 1750, d. 1785.

Bröstbild profil t. h. med kortklippt hår och bar hals. Kring kanten lagerkrans. — Gipsmedaljong, 56 ctm. i diameter, af Pierre Hubert L'Archeveque. Sörmlands och Östgöta nationer, geologiska och kemiska institutionen. Litografi i Sandberg och Cardon: Galleri af svenska lärde.

Wallgren, Berta. Fru, d. 1849.

Medelålders fruntimmer, bröstbild profil t. v. i mössa. Under står: Fru Bertha Wallgren död 1849. Signerad till höger: Rit. af O. Wallgren. — Blyerts-teckning, 14,8 × 10,6 ctm., af Otto Wallgren. Universitetsbiblioteket.

Wallgren, Cecilia.

Ung flicka, midjebild profil t. h., hårflätorna fästade i nacken med en kam, klänning med stor rund spetskantad urringning och skärp under bröstet. Under står: Cecilia Wallgren. Rit. af O. Wallgren. — Blyerts-teckning, 15,8 × 9,8 ctm., af Otto Wallgren. Universitetsbiblioteket.

Wallgren, Christina.

Ung dam, bröstbild profil t. v. med flätorna uppsatta i nacken med en kam, klänning med rund spetskantad urringning, schal öfver axlarna. Under står:

Christina Wallgren. Signerad nederst till höger: Rit. af O. Wallgren. — Blyerts-teckning, 15,2 × 10,9 ctm., af Otto Wallgren. Universitetsbiblioteket.

Wallgren, Henrik. D. 1830.

Äldre man, bröstbild profil t. h. med polisonger och nervikt krage. Under står: Henrik Wallgren † 1830. Signerad nederst till höger: Rit. af O. Wallgren. — Blyerts-teckning, 15,3 × 10,9 ctm., af Otto Wallgren. Universitetsbiblioteket.

Wallgren, Otto Henrik. F. 1795, historiemålare, d. 1857.

Ung man, bröstbild profil t. h., med håret uppkammadt i tupé, fadermördare, lindad halsduk. Under står: Otto Wallgren 1817. Signerad till höger: Rit. af O. Wallgren. — Blyerts-teckning, 14,3 × 10,3 ctm., själfporträtt. Universitetsbiblioteket.

Wallin, Georg, d. y. F. 1686, bibliotekarie vid Universitetsbiblioteket i Upsala 1727, biskop i Göteborg 1744, d. 1760.

Bröstbild fas t. v. med grå allongeperuk täckt af svart kalott, blå ögon, små grå mustacher, rätt stort hakskägg, prestdräkt med kappa och stor prestkrage. Mörkbrun bakgrund. Öfverst till venster står: Georg Wallin 1626—35. — Olja, 76 × 58 ctm. Universitetsbiblioteket.

Wallin, Johan Olof. F. 1779, pastor primarius 1818, ärkebiskop 1837, d. 1839.

Bröstbild fas t. v., prestdräkt med serafimerkrachan, fadermördare, lindad halsduk, prestkrage, om halsen biskopskors, nordstjärne- och serafimerorden, sidenkappa med serafimerkrachan. Brungrå bakgrund. — Olja, 70 × 60 ctm., kopia efter Fredrik Westin af Birger-Ek. Vestmanland-Dala nation.

Bröstbild profil t. h. med svart knollrigt hår, svarta polisonger, blå ögon, prestdräkt med serafimerkrachan, fadermördare, prestkrage, om halsen ärkebiskopskors, serafimer- och nordstjärneorden. Signerad nederst till venster: L. H. Roos 1824. — Akvarell, 15,3 × 12,6 ctm., af Leonard Henrik Roos. Universitetsbiblioteket. Gravyr af Roos i hans: Riksdagsmän 1823.

Bröstbild fas t. v. med svart knollrigt hår, svarta polisonger, blå ögon, prestdräkt med serafimerkrachan, prestkrage och fadermördare, om halsen ärkebiskopskors, nordstjärne- och serafimerorden. Gråblå bakgrund. — Olja, 68 × 60 ctm., kopia af Johan Christoffer Boklund efter Johan Gustaf Sandberg. Vestmanland-Dala nation. Originallet på Drottningholm. Reproducerad i Schück och Warburg: Ill. svensk litteraturhistoria.

Wallqvist, Elof. F. 1797, professor i medicinsk och fysiologisk kemi vid Upsala universitet 1853, d. 1857.

Bröstbild fas t. v., sittande i en stol med skulpterad rygg; brunt på venstra sidan benadt öfver öronen nedkammadt hår, bruna ögon, svart rock med vasaorden, brun väst, uppstående krage, svart lindad halsduk, svart slängkappa. Grå bakgrund. — Olja, 74 × 61 ctm. Universitetshuset.

Wallqvist, Olof. F. 1755, biskop i Vexjö 1787, d. 1880; politiker.

Bröstbild profil t. v. med håret hängande i lockar ner på ryggen, bar hals. — Bronserad gipsmedaljong med upphöjd kant, 64 ctm. i diameter, af Johan Tobias Sergel. Smålands nation. Se Göthe: Sergels porträttmedaljonger.

Stockholm 1902. Kungl. Boktryckeriet.